Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

GUNNAR KORFF RASMUSSEN

Da Beatles kom til Sønderborg

Grafisk Centrum Sønderborg

Da Beatles kom til Sønderborg

Gunnar Korff Rasmussen
1986

Bogen er sat med Times
Cover: Svend Erik Larsen

Produktion og tryk:
Grafisk Centrum · Sønderborg
St. Rådhusgade 11
6400 Sønderborg
04 42 41 11

ISBN 87-89086-02-3

Forlaget har søgt at finde frem til rettigheder
af fotos og journalistisk materiale.
Skulle enkelte mangle er henvendelse velkommen.

En varm og velment tak skal lyde til de omkring 150 60'er-hjerner, der på en eller anden måde har bidraget med scrapbogsmateriale, fotos, småvink og historier, der underbygger og bevidner ånden i bogen.

Særlig tak til Gert Behnke for optimisme og tålmodighed og Bjørn Clausen for tro på projektet. Uden Ole Touborg's medvirken ingen komplet historie om Bobby. Meget værdsat er indsatsen fra Jan Schmidt, Jørn A. Sørensen, Kjeld Eifert, Alfred Køpke, Bo og Kim Lynnerup og Svend Erik Larsen.

Tilladelser til brug af journalistisk materiale er ikke mindst værdsat. Her er Jydske Tidende, Aktuelt (Sønderjyden), Dybbøl Posten, Ugeavisen, Trommen, Flensborg Avis, Askov Presse, Vi Unge, Tabita Wulff, Fritz Carstensen og Jens Carlsen inde i billedet.

Medarbejderne på Grafisk Centrum skyldes tak for godt humør og energisk indsats inden udgivelsen.

Sidst men ikke mindst - tak, Bente (min hustru) for tålmodighed og støtte i bogens researchperiode.

Den 1. december 1986.

Gunnar K. Rasmussen.

Bogen er bl.a. blevet til i kraft af velvillig støtte fra:
B. J. Musik, Sønderborg A/S, A-B Radio, Sønderborg Musikhandel, og G. F. Radio.

INDHOLD

Verbal ouverture (forord) 5
Musikkulturens 'tresserbølge' skyller
ind over Sønderborg 7
Første pigtrådsfestival 9
Sikker vinder 11
BørnehjælpsdagensTalent-festival 13
Beatkonkurrence på Møllegade 17
'Loppefestivalen' 19
Hvor foregik det? 19
Rytterkroen 24
Musikkulturens nye image 28
Historien om Bobby 35
Den vanskelige fødsel 35
Organisationen bag Bobby 38
Bobby i modvind 41
Musikken 43
Kulturhus med mange aktiviteter 45
Bobby's kamp for at overleve 47
Jazz'en overlevede 52
Uden 'suppe, steg og is-musik' går det ikke 58
Hvem bookede hvem? 61
Eftermæle - 'So long, good-bye' 64
Musikgruppernes historie (biografier) 65

Verbal ouverture

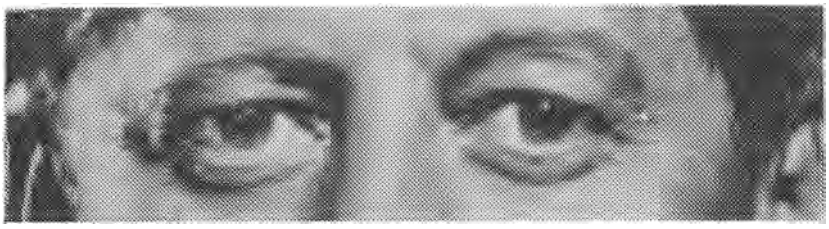

Tresserne var - historisk og musikalsk - et kapitel for sig. Hvorfor ? Der er flere grunde. En ny teenagegeneration - 2. verdenskrigs efteræt - skulle gøres flyvefærdige. Et kuld af »unger«, der »i hvertfald skulle have det bedre end os« var parolen hos mange blandt den forældregeneration, der var blevet født efter 1. verdenskrig og havde gennemlevet krisetider med rekonstruerede perioder både politisk, religiøst og økonomisk for ikke at glemme perioden under 2. verdenskrig.

En mere end nogensinde USA-præget tid, der bed sig fast, ikke mindst pga. at »Mr. & Mrs. Coke«, der med et »smile« fysisk havde overlevet de totalitære kriges direkte anstrøg.
Den »elektriske« udvikling (videnskaben og teknologiens tindemarch) kunne fortsætte og målsætte nye normer, medens det neonvrinskende USA kunne funkle lige ind i stuen til familierne England, Tyskland, Frankrig, Danmark og med skævtvridende westernaccent sågar sige »mojn te' Sonderbørg«, som var det en Thunderbird.

Rumkapløbet var igang. USA og USSR kæmpede om herredømmet i de øvre sfærer, medens gnisten til en 3. verdenskrig i forbindelse med Cuba-krisen i 1962 nær var blevet tændt. Og for at afprøve alskens væmmelige, nedrige og utiltalende våbenideer til destruktion af alt liv, havde Hr. Øst og Hr. Vest udvalgt sig Vietnams smukke landskab til »The killing fields«.

Tresserne var også John F. Kennedy som den »smilende Berlinerdreng«, der kort efter blev myrdet som offer for et brutalt attentat i Dallas.

Tressernes Berlin-problematik kan sammenfattes i Richard Nixon's udtalelse ved »muren« garneret med pigtrådshegn: »Smuk dame i snavset undertøj«.

Tresserne markerede et nyt magtskifte i Sovjetunionen. Nikita Krustjev, hvis gestikulerende taleregenskaber stærkest havde »vist tænder« ved et FN-møde med »skoen i bordet«, måtte vige pladsen for et nyt polit-medlem: Aleksej Kosygin.
Kunne »Stars and Stripes« ikke flagre overalt i den vestlige verden med lige stor sympati pga. USA's Vietnam-politik og atomprøvesprængninger under Lyndon B. Johnson og den senere korrupte Richard Nixon, kunne ingen forhindre vestmastodontens udsendte himmelstormere Armstrong og Aldrin at plante »Stars and Stripes« på månen. Den øvre sfære er senere blevet genstand for modpolernes »stjernekrigsprogram« - uden for menneskelig lov og ret.

Disse, i meget store og grove træk, politiske omvæltninger, inficerede også Gorm den Gamles stolte rige. USA's holdning blev mere og mere Danmarks. Dog mærkedes en træormelignende revolutionær klasse med mange unge gørende oprør mod det vestkulturorienterede samfund. Klassekampen skærpedes, men på tærskelen til 70'erne havde »Mr. & Mrs. Coke« blot fået følgeskab af et nyt familieoverhoved i det multinationale dynasti: »Mr. Burgerking«.

Musikken var i og for sig også i et »rumkapløb«. Den traditionelle populær musik - her medtaget jazz'en - havde fået følgeskab af den elektriske musik fra begyndelsen af 50'erne. Herefter lå landet og verden åben for uanede eksperimenter, der selvfølgeligt nok ville medføre nye stilarter. Stilarter, der her i firserne også ses sammensmelte i de mest utænkelige, men spændende konstellationer. Her hører The Beatles ganske afgjort med som pionerer for den »nye« musikform, der allerede var i støbeformen i midten af 50'erne. Disse ydre ting fik også indflydelse på det lokale musikliv i Sønderborg.

At der her i »ouverturen« ikke berøres danske historiske forhold eller Sønderborg by's historiske udvikling i 60'erne, hænger sammen med at musiklivets infusionskilder kom »udefra«.

Hermed kan historien: »Da Beatles kom til Sønderborg« begynde.

Musikkulturens »tresserbølge« skyller ind over Sønderborg og omegn

Den musikalske tidsånd ulmede – der lå noget i luften. Jazz'en eller revivaljazz'en fik ungdommens trommehinder til at vibrere som aldrig før. Hvem husker ikke navne som Chris Barber's Jazzband, Kenny Ball & his Jazzmen og Papa Bue's Viking Jazzband? Mange af disse kendte jazzorkestre havde deres vorden i midten og slutningen af halvtredserne, hvilket ikke mindst var med til at gøre egnens unge jazzorienterede, bl.a. fordi en flok initiativrige unge fra Sønderborg havde oprettet en af Danmarks første jazzklubber, der sørgede for at »jazztoppen« blev præsenteret »in natura«. Alt imens jazz'en havde gode og festlige dage, skete der noget i midten af halvtredserne der senere skulle vise sig at være grundlaget for at musikkulturen's »tresserbølge« en dag ville skylle ind over Sønderborg og Als.

Helt tilbage i 1954 havde Bill Haley været med til at ændre musikverdensbilledet med det velkendte og nu nærmest »klassiske« rocknummer, »Rock around the clock«. En anden musikpersonlighed ved navn Elvis Presley, viste med sin iørefaldende stemmepragt og markante sceneoptræden noget, der fik selv de mest tilbageholdende teenagepiger - der vel at mærke red med på denne bølge - til at antage hysteriske højder. Buddy Holly påvirkede bl.a. Tommy Steele, der »tog« Europa med »A handfull of songs«. Sandelig om ikke også en ung københavner ved navn Otto Brandenburg, kunne få et ungt pigehjerte til at accelerere. Og naturligvis, midt i denne udvikling, strømmede de tyske slagere stadig til os »sønden fra« og kildrede mangt et øre.

I al denne »tidernes ulmen« havde enkelte danseorkestre, mange lokale jazzorkestre og få skifflegrupper gode dage, og tegnede i og for sig et billede af populærmusikken i Sønderborg og omegn.

Den 7. juli 1962 skete der noget, der ikke kunne undgå at komme til at præge egnens kommende musikliv. Ved ringriderfesten d.å. havde man blandt andre underholdningsensembler engageret københavnerorkestret Melvis & his Gentlemen. Gruppen var kendt for at spille pågående Bill Haley-inspireret musik. I samme periode var spiren blevet lagt

til en pigtrådskultur i Nordborg, idet Hotel Union var begyndt at have regelmæssige rockarrangementer, og hvor især Odense-orkestret Les Amis havde exelleret i Cliff & Shadows-plagiater, men på en sådan måde, at det påvirkede de senere Nordborgorkestres - Group M.O.E.C. og Swinging Stones - opståen. Det meget aktive musikliv på Sønderskov-skolen i Sønderborg skulle vise sig at »avle« en del musikere til den lokale pigtrådsepoke, da den endelig viste sig.

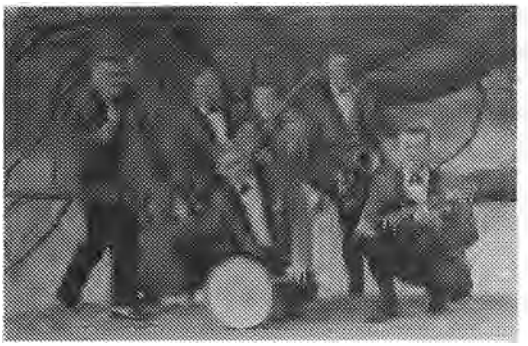

Melvis Rockband anno 1961.

Melvis i 80'erne.

I december 1962 fik Melvis & his Gentlemen job i Star Club i Hamburg, hvor de blandt andet mødte så kendte grupper som Swinging Blue Jeans, Searchers, Gerry & the Pacemakers og ikke mindst The Beatles med Toni Sheridan. I øvrigt hævder Melvis, alias Ivan Haki Haagensen, at han og hans gentlemen spillede på et Beatles afbud i en beatclub i Nordtyskland, kort efter at Beatles havde markeret sig med deres første hit, og derfor skyndsomt måtte en tur tilbage til hjemlandet.

Hvorom alting er: »københavnerne« blev præget af Liverpool-orkestrene, og da de så vendte tilbage til ringriderfesten i 1963, var de fyldt med Liverpool-inspireret musik. For første gang kunne man med direkte relation til musikkens nye »mestre« lokalt i Sønderborg høre den musik, der kom til at betyde noget for hele verdens opfattelse af populærmusikken. Desværre var pressen d.å. meget fåmælt mht. at omtale denne friske inspirationskilde, der blev »afleveret« på Ringriderpladsen, og som skulle få stor betydning. Om disse tidligste strømninger er der desværre kun berettet meget få linier i dagspressen. Kulturelt set har sporten altid haft dominans - om det så drejede sig om »Serie 5 - kam-

pe«, blev dette ofret ikke så lidt spalteplads. Rockmusikken markerede da også et kulturelt oprør. Men dette kan dog hænge sammen med at rock- eller pigtrådsmusikken ikke blev betragtet som kultur - »den« har jo heller ikke altid »opført« sig lige kultiveret.

I dag - 25 år efter - er det klart at tresserkulturen, der nu er accepteret som værdifuld historie, har tilført mangt og meget til både den yngre og ældre generation. At det ikke blot var lutter lagkage ses af mange nye problemer, der så dagens lys. Og det var ofte problemerne, det nye, det fremmede, og ikke mindst musikkens nye ansigt, »forældrene« focuserede på som værende uforståelig og atypisk. Der var dog en sand og ægte glæde at spore hos den unge generation, der ville noget med den nye musik. Musikken blev derfor fra da af mere end nogensinde en uadskillelig del af ungdommen - kom til at præge den uerfarne, men søgende tresserungdom mod nye horisonter. Mange endte i en blindgyde - nogle snublede i svinget og atter andre forstod at forene musikkens ingredienser: glæde, intensitet, begejstring, varme, følsomhed og tragik i en livsbekræftende helhed. Og det er netop denne helhed med dens lurende attituder, vi vil beskæftige os med i denne bog på lokalt plan, og som fik de unge til at føle, at det trods alt var en dejlig tid.

Første pigtrådsfestival

Der skulle dog gå endnu to år, før man lokalt set var bevidstgjort om at »Beatles var kommet til Sønderborg« og aktivt påvirkede unges musikudøven. I mellemtiden havde Radio Merkur i Øresundsområdet fremmet den »ny musik«, og danske pigtrådsgrupper (den danske rockmusik blev kaldt pigtrådsmusik i de første par år) som Peter Belli & Les Rivals og Sir Henry and his Butlers havde allerede haft deres første hits i 1964 med kendte numre som »Move on« og »Let's go«. I juni 1964 havde The Beatles givet koncert i KB-Hallen, og i marts 1965 markerede The Rolling Stones sig som topnavn i Danmarks Radio's nye musikkanal via en ung gymnasiast Jørgen Mylius, der fra 1963 begyndte at sende popudsendelser. Sammen med den fra Sønderjylland »importerede« radiomand Hans Jørgen Skov, fik hele Dannevangs skoleungdom hver eftermiddag gennem udsendelsen »Musik efter skoletid« deres daglige dosis

musikalske åndelige føde. De eneste grupper fra Als og Sønderborg, der rigtigt havde vist ansigt, var de to »Stones-grupper« - nemlig: The Swinging Stones fra Nordborg og The Rocking Stones fra Sønderborg. Men i maj måned 1965 var tiden moden.

Tiden var kommet, hvor den første pigtrådsfestival skulle »gå i luften« på lokalt plan.

Arrangørerne bag festivalen, Per Grove Steffensen, Bo Lynnerup og Kim Rheinholdt følte, at det måtte være sagen at vise de lokale teenagere, hvilke talentfulde grupper der her i området var opstået i kølvandet på The Beatles og The Rolling Stones. Så nu blev der kaldt sammen til en rigtig pigtrådskonkurrence.

Det var dog ikke helt problemfrit. De herrer Rheinholdt og Steffensen stødte på det problem, at direktøren for Teaterhotellet - efter at have stillet lokaler til rådighed - fik »kolde fødder«, idet han mente, at festivalen kunne udvikle sig til skueplads for optøjer og slagsmål, som man jo havde hørt om enkelte andre steder fra.

Stedet for »Pigtrådsfestival 65« blev derefter henlagt til restaurant Katrinelund i den smukke Sønderskov, søndag den 2. maj.

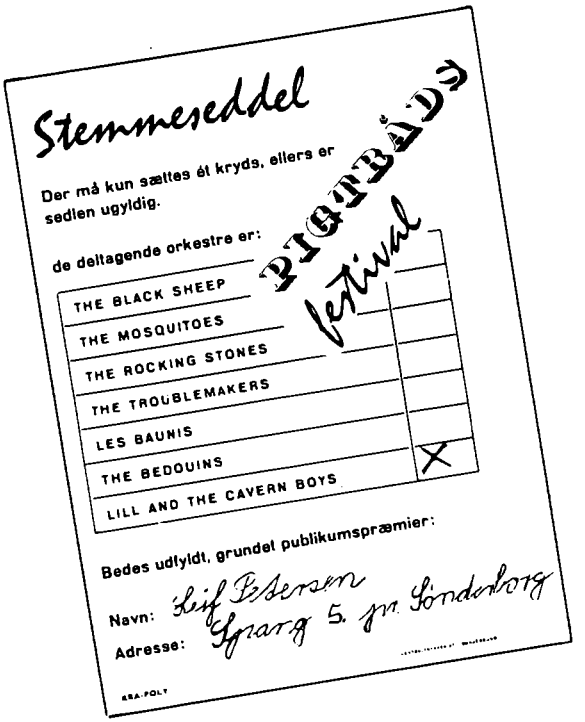

Formedelst 5 kr. blev publikum lukket ind og kunne nu studere programmet, der indeholdt en stemmeseddel, hvor de 7 deltagende orkestre stod opført.

Hvert orkester skulle, ifølge programmet, efter et opvarmningsnummer, spille to frit valgte numre.

Repertoireniveauet var ikke synderligt omfattende hos de enkelte grupper. For det første var næsten alle melodier bygget over samme 3-akkorders skabelon, og for det andet, som Gustav Hansen fra Lill & The Cavern Boys fortæller: »Vi stillede op og fik en 3. plads. Vort repertoire bestod alt i alt af de tre numre, vi spillede. Vi følte, på trods af den flotte placering, ikke der var noget at bygge videre på, så vi opløste gruppen og kort efter dannede jeg så Doncarsters Group.«

Grundlaget var nu lagt for den lokale pigtrådsepoke. Til de almene samtaleemner i skolen - frikvartererne - hørte nu også synspunkter om de lokale »stjerner«, der fra nu af for alvor fik lov til at boltre sig til skolefester, kroballer og lignende. Dansemusikken var erklæret krig, og kun de allerbedste »suppe, steg og is« - orkestre overlevede i samme besætninger pigtrådskulturen.

Sikker vinder

Der blev dog aldrig tvivl om udfaldet af »Pigtrådsfestival 65«, idet hovedparten af de 600 fremmødte, der i øvrigt opførte sig nydeligt ved denne lejlighed, lod valget ramme Sønderborg-gruppen The Rocking Stones, der sejrede med numrene »Jambalaya« og »Sweet little sixteen«.

The Rocking Stones fik foruden en flot pokal, en kontrakt om optagelse af en del numre til et demobånd, hvoraf der skulle komme en singleplade. Demobåndet er via arrangørerne forsvundet - desværre, og Rocking Stones kom aldrig på vinyl.

»De rokkende sten« fra Sønderborg, der i øvrigt spillede rock'n roll på en meget varm og blød måde, bestod ved denne lejlighed af Bjarne Jensen, guitar og vokal, Mogens Christensen, trommer, Gert Johnsen, bas og Thorkild »City« Nielsen, guitar.

På de næste pladser fulgte The Bedouins, Lill & The Cavern Boys, The Mosquitoes, Les Baunis, The Black Sheep og The Trouble Makers.

Jydske Tidende kommenterede festivalen med ordene: - Mens møblerne blev skånet, var der ingen, der tog hensyn til stemmebåndene. De blev brugt særdeles flittigt, og for en ikkekender var det svært at afgøre, hvilken musikalsk præstation, der var den bedste. De fleste af numrene druknede i begejstret hyldest, selv om et kraftigt forstærkeranlæg på højeste ydeevne søgte at bringe tonerne til de yderste hjørner af det tætpakkede lokale.

Vindergruppen The Rocking Stones. Fra venstre Mogens Christensen med pokalen, Gert Johnsen, Bjarne Jensen og Thorkild 'City' Nielsen.
Foto: Bo Lynnerup.

- Det gik over al forventning, sagde man fra arrangørernes side efter koncerten. Adskillige forældre kom og takkede os, fordi deres børn havde haft lejlighed til at deltage i et pigtrådsarrangement, og opfordrede os til at følge koncerten op med en ny. Endelig var »Beatles kommet til Sønderborg!«.

Kuriositeten ved denne lejlighed var det senere så kendte Langesø/Nordborg orkester Group M.O.E.C. (Midde o' e' cykel), der spillede uden for konkurrencen under navnet The Whiskey Bottle Slikkers.

Børnehjælpsdagenes talent-festivals

Med »Pigtrådsfestival 65« var bolden givet op til nye konkurrencer, hvor de lokale rockstjerner kunne dyste, fornøje og bevise deres musikalske udvikling.

Bagmændene for festivalen året efter - 1966 - var Per Grove Steffensen og Bo Lynnerup via deres kunstnerbureau Akar Direktion. Stedet var dennegang Ringriderpladsen i forbindelse med den årlige Børnehjælpsdag. Datoen, lørdag den 4. juni oprandt, og følgende navne havde meldt sig »under fanerne««: The Baskervilles, The Black Sheep, The High Flying Birds, The Hot Makers, The Kwitting Stones, Mad (det tidligere Mosquitoes), The Poor Boys, The Rubbles og The Rocking Stones. I dagene op til festivalen opløstes de forsvarende »mestre« The Rocking Stones, og dette gav plads for Doncarsters Group. Samtidig blev der også kæmpet på folkemusikfronten, der i kraft af Bob Dylan, Joan Baez og Donovan's popularitet havde bragt verden den populariserede og protesterende musikgenre, der kort og godt blev betegnet som folk. Herhjemme var det folk som Cæsar, Poul Dissing, Cy, Maia & Robert og Frode Veddinge der førte denne genre an. Ved »Talent-Festival 1966« stillede Leif Johansen, New Molly Folksong Group, Ove Færgemand, T.M. og Wagtberg op.

Kvaliteten af musikken var ganske tydeligt blevet fobedret. Grupperne (»de gamle«) havde fået mere personlighed. I konkurrencen viste The Baskervilles sig klart som de bedste instrumentalister, især vakte guitaristen Jens Arnsbang opmærksomhed - Sønderborgs svar på Hank B. Marwin. Gruppen Mad førte sig frisk frem, blandt andet med Animals sangen »Baby, let me take you home«, hvor gruppens nye forsanger Peter, havde en udstråling og en appeal til publikum, som gjorde sceneshowet til noget uforligneligt. At gruppen kun blev nr. 4 var en stor skuffelse - især at være distanceret af nye navne som f.eks. Poor Boys fra Kegnæs, der overraskede alt og alle ved at vinde, bl.a. i kraft af et smukt selvkomponeret nummer. Og så optrådte de oven i købet i ens tøj - jo det var de polerede drenges dag. The Baskervilles hentede sig en fortjent 2. plads, efterfulgt af dét der fremover skulle vise sig at være et meget konstant og velspillende orkester, nemlig Doncarsters Group.

The Poor Boys fik af kapelmester Henry Hejø overrakt en mikrofon for deres indsats. På folkemusikfronten modtog T.M. et gavekort for sin indsats. Alle deltagere i konkurrencen fik en lille keramikmascot, fremstillet af Emil Ruge. 500 unge havde endnu engang haft en herlig, alkoholfri eftermiddag i pigtrådens skød. Bo Lynnerup fra Akar Direktion havde bundet trådene sammen som en gode konferencier. I øvrigt kan det nævnes, at selv samme herre i dag er producent i tv-byen for Dan-

Poor Boys: Peter Skovmand, Frede Nicolaisen, Manfred Hansen. Ved trommerne: Otto Duus.

marks Radio og bl.a. er en af bagmændene til programmer som Dansk Melodi Grand Prix, Eldorado og Harakiri.

Arenateltet på Ringriderpladsen i Sønderborg var også rammen om »Talent-Festival 1967«, der den 3. juni, i forbindelse med Børnehjælpsdagen, løb af stabelen. Inviteret som overdommer var Hans Jørgen Skov

Hans Jørgen Skov fra Nordborg. Idag programchef ved Danmarks Radio.

fra P 3. Han var en tur »hjemme« på ferie i Nordborg og blev kapret til dette arrangement, der igen var tilrettelagt af Per Grove Steffensen og Bo Lynnerup i samarbejde med ungdomsklubben Bobby.

Dette år var der stillet nye kriterier. Hvert orkester skulle kunne klare et minimumsrepertoire på 15 numre, hvoraf en nimands dommerkomite skulle vælge tre repræsentationsnumre. Endvidere var aldersgrænsen for deltagelse 21 år. Det blev pålagt dommerne ikke at tage hensyn til musikinstrumenternes kvalitet, men udelukkende vurdere den musikalske udførelse.

På den internationale musikfront var der sket en udvikling de sidste år, man ikke havde troet muligt. The Beatles var vokset bort fra deres hitliste-image og var begyndt at meditere over livets alvor, hvilket prægede og udviklede deres musik. I USA var de konstruerede opkomlinge The Monkees slået igennem, så det bragede. Grupper i England som Spencer Davis Group, Traffic, Move, Pink Floyd og Amen Corner havde givet ny inspiration til de danske pigtrådsgrupper. Herhjemme havde en del grupper pga. The Donkey's store hit »Landsbyens gadekær« delt sig op i en dansk-top bølge og en trofast pigtråds-rockbølge, der året efter stille uddøde, men blev afløst af begrebet »beat«. Naturligvis kunne denne spændende og morsomme udvikling, sammenholdt med Flowerpower bevægelsens sælsomme indtog, hvor alt drejede sig om fri kærlighed med blomster i håret og en lille portion hash til at bevare livsintentionerne med, ikke undgå at påvirke de lokale orkestre.

Deltagerne ved »Talent-festival 1967« var: Buzz The Jerk (tidl. High Flying Birds), Dust & Ashes (tidl. Baskervilles), Group LSD, Group Mc Keans, Just Us, Klaus Kludders Combo, The Corgans, The Poor Boys, The Pretty Stones og Soundkess. På folkemusikfronten var der kun tre deltagere: Jørgen Røssell, Kim Lynnerup og Ove Færgemand.

Endnu engang overraskede et nyt navn, The Pretty Stones, og det så overbevisende, at publikum måtte overgive sig. Denne Augustenborggruppe modtog fortjent 1. pladsen og blev de næste par år - efter at grupper som Doncarsters og Swinging Stones (fra Nordborg) var forsvundet - »gruppen over alle grupper«, kun fulgt til døre af Group M.O.E.C. For andet år i træk blev Dust & Ashes nummer 2 (Baskervilles i 66), og det nye men morsomme band, Klaus Kludders Combo hentede en solid 3. plads. Den populære folkesanger Jørgen Røssell vandt folkkonkurrencen foran Ove Færgemand og Kim Lynnerup. Hermed var det samtidigt

Vinderorkestret, The Pretty Stones, af 'Talent-festival 1967'. Fra venstre Sv. Å Sørensen, H. P. Johansen, Tage Nissen, Erik Jessen og Svend Haugaard. Foto: Alfred Køpke.

slut på Børnehjælpsdagenes talent-festivals. Dog skulle der vise sig endnu to festivaler inden konkurrencebegreberne på pigtråds- og beatfronterne forsvandt for stedse.

Beatkonkurrence på Møllegade

Den 25. marts 1969 kaldte ét af byens tilholdssteder, Møllegades Ungdomsklub til en beatkonkurrence.

På dette tidspunkt havde musikken herhjemme fået en ganske kraftig drejning i retning af det mere eksperimenterende. Grupper som Savage Rose med Annisette, Day of Phoenix, Burnin' Red Ivanhoe og Young Flowers gik nye veje og tilførte den danske beat- og rockscene en originalitet, der hidtil var savnet. Musikken var dog ikke altid iørefaldende, idet eksperimenterne og de nye ideer ofte bar præg af en form for »indelukkethed« og intern musikalsk udfoldelse.

Samtlige orkestre, der stillede op til konkurrencen, havde på et tidspunkt i løbet af vinteren 68-69 spillet i klubben. På denne måde var det lettere for klubbens medlemmer at vælge deres favorit blandt følgende deltagere: High Life fra Grindsted, The Happening, Sønderborg, Poor Boys, Kegnæs, Sound of Fashion, Sønderborg, After Tea, Sønderborg, Four Drops, Sønderborg, Generation, Gråsten, Haimons, Åbenrå og X-Rays, Sønderborg. Der var stillet store forventninger til Sønderborg-

orkestret Sound of Fashion, idet orkestret for nylig havde vundet det sydvestjyske mesterskab i beatmusik ved en konkurrence i Esbjerg.

Det var dog ikke ufortjent, at det utroligt populære orkester fra Åbenrå The Haimons, der kort tid efter slog sig ned i Sønderborg, vandt. Gruppen havde siden 1965 spillet Syd- og Sønderjylland tyndt i en spillestil ingen på denne side af Kongeåen gjorde dem efter, nemlig Hollies, Beach Boys og Four Seasons influeret musik med flotte vokalharmonier. At de var værdige vindere understregedes måneden efter, da de drog til Tåstrup ved København og blev nr. 7 i en landskonkurrence.

Haimons i bedste falsét-stil.

Jydske Tidende kommenterede denne lokale beatkonkurrence med ordene (uddrag): »300 unge har i ungdomsklubben i Møllegade i Sønderborg kåret årets populæreste orkester. Vinder blev Åbenrå-gruppen Haimons, der sejrede sikkert i kapløbet foran X-Rays på andenpladsen og Happening på tredjepladsen.

I alt deltog ni orkestre, der alle hører til blandt de populæreste i Sønderjylland. De nykårede sydvestjyske mestre Sound of Fashion fra Sønderborg måtte melde fra på grund af sygdom. Alligevel fik gruppen mange stemmer fra sine fans.

Haimons, der i morgen (31/3 '69) skal spille ved Møllegades Ungdomsklubs afslutning, består af fem dygtige, unge musikere: Kai Hellesøe, der er 17 år og spiller trommer, Kjeld Hansen, 22 år, spiller orgel,

Peder Lorenzen, 22 år, spiller bas, Tim J. Hansen, 18 år, spiller rytme og endelig Hans Verner Olsen, der er 20 år og spiller single. Alle gruppens medlemmer synger desuden.«

Med denne konkurrence forsvandt et stykke musikkultur, der dengang ofte blev diskuteret på godt og ondt. Ikke desto mindre betød disse konkurrencer meget i forbindelse med den enkelte gruppes udvikling. Først og fremmest en masse nye jobs, større popularitet og ikke mindst, på grund af hård træning i øvelokalerne, en forbedret musikalsk kvalitet.

»Loppefestivalen«

I den smukke Kurskov i Sønderborg lå Askovhus. I begyndelsen af 1970 fandt den sidste beatkonkurrence i Sønderborg sted. Arrangører var Mølleklubben og »Loppen«. Ungdomsklubben »Loppen« havde til huse i Askovhus og var et populært sted for unge og med megen musik. På dette tidspunkt var der dukket en helt ny generation af musikere op på egnen, hvis forbilleder skulle søges alle andre steder end hos Beatles. Disse grupper hører i og for sig en helt anden og ny epoke til, end den bogen beskæftiger sig med. Ved »Loppefestivalen« stod følgende navne på plakaten: Njals Saga, AMP, Cake, Ash, Hobli Gobli, Muste Lemon, Beaste, Cry og J. T. Invention samt folkesangerne Erling og Preben. Vindere af denne dyst blev dog et orkester, der havde rødder i midt-tresserne: nemlig Cake, der faktisk på dette tidspunkt var opløst men blev gendannet til lejligheden. På de næste pladser kom Ash og Hobli Gobli. Cake bestod af: Leif Christiansen, Knud Flemming »Totte« Andersen, Preben og Flemming Johannsen.

Hvor foregik det?

Der findes vel næppe en sal, en kro eller »afkrog«, der ikke på et eller andet tidspunkt har fået deres skinnende parket- eller dansegulve betrådt af det glade pigtrådsfolk. Selv ved privatfester kunne man ofte møde et pigtrådsorkester i fuld gang med at efterligne hitlistenumre i et mere eller mindre kontrolleret styrkeniveau. Efterhånden som tiden

gik, tog flere hotel- og restaurationsejere, i samråd med egnens få musikarrangører, initiativet til at gøre 'deres sted' til 'stedet', hvor det virkeligt foregik med store navne blandet med lokale kræfter.

Det kendteste sted i Sønderborg – undtaget ungdomsklubben Bobby – var helt klart Hotel Strand. Flere beatklubber – den kendteste »Beach Club 66« – fik til huse lørdag/søndag i hotellets store sal, hvor man kunne møde alle de store danske navne, så som: Defenders, Hitmakers og Sir Henry, for at nævne nogle få. En overgang var pigtrådsmusikken forment adgang p.g.a. optøjer og lignende. Unge menneskers overmåde higen efter bajere var begyndt at markere sig enkelte steder som et problem. Men p.g.a. Henning Andersen og Werner Nürnberg's friske initiativ, åbnede Hotel Strand atter sin festsal – denne gang for »Beach Club 66«.

Nu åbnes hotellet atter for de unge

»Beach Club 66« har fået tilladelse til at arrangere koncerter for ungdommen på hotel Strand

Efter en række pigtrådskoncerter på hotel Strand, der sluttede med optøjer og ballade, svor direktør J. Jensen på, at der aldrig mere skulle afholdes pop-koncerter i hans hotel. To sønderborgere, Henning Andersen og Werner Nürnberg har i over en måned ligget i forhandliger med direktøren, der nu har givet grønt lys.

— Men det bliver ikke alle unge, der kommer ind, sagde direktør Jensen i formiddag til SØNDERJYDEN. Jeg har betinget mig, at kontrollen bliver effektiv, så de uheldige elementer kan blive sorteret fra ved indgangen. Medlemmer af brydeklubben Alsia vil agere udsmiderer«.

Klubben, »Beach Club 66« vil især hellige sig jazz og folkemusik, og det første arrangement løber af stabelen på lørdag. Det københavnske orkester »The Spotlights« samt de lokale »Doncasters« vil sørge for det musikalske. I pauserne vil navne som Armstrong, Acker Bilk og Pat Boone strømme ud i æteren gennem en båndoptager.

»Beach Club 66« har stillet følgende krav til det ungdommelige publikum: En soigneret påklædning samt en nøbel optræden. Foreløbig to koncerter har klubben planlagt, og når forløbet af disse foreligger, vil direktør Jensen tage stilling til, om arrangementerne skal fortsætte. Sagt med andre ord: Ungdommen bestemmer selv, hvor vidt den ønsker et tilholdssted.

- flem.

Problematikken på Hotel Strand blev løst:

Sønderjyden 31. august '66.

7. sept. 1966.

Så stemmes der om orkestrene til Beach-club

»Beach-Club 66« har bedt os optage følgende:

Der blev sagt, at de unge mennesker i Sønderborg var meget værre end unge i andre af landets byer. I lørdags gjorde de unge selv dette rygte til skamme. Vi har sjældent set så pæn en opførsel, som deltagerne udviste ved arrangementet i lørdags på Hotel Strand. De var flinke og venlige og morede sig dejligt. Den larmende, provokerende hob, som vi var blevet sadvaret imod, viste sig at være imaginær.

Alsisk pop på Strand

»Beach Club 66«, der har til huse på Hotel Strand i Sønderborg, har til denne uges dansesalen i aften engageret to alsiske pigtrådsorkestre. Det er »The swinging Stones« fra Nordborg og »The Doncarters« fra Sønderborg.

»The Swinging Stones«, der bl. a. har indspillet flere plader og optrådt i udlandet, er uden tvivl den mest populære pop-gruppe på Als, men også »The Doncarters« har opnået en stor popularitet.

Der var oprindeligt planer om at engagere Tysklands pop-gruppe nr. 1 — »The Rattles« — men det har vist sig, at gruppen ikke kom spille i denne tid på grund af en besætningsudskiftning. Det var den tyske gruppe, der figurerede som nr. 1 på den liste, gæsterne ved arrangementet for fjorten dage siden fik udleveret til en afstemning om, hvem man ønskede til Sønderborg.

Slut med pigtråd i Augustenborg?

AUGUSTENBORG

Nu er man ved at være trætte af al den larm og uro i gaderne og i flere tilfælde også hærværk, der bliver begået under pigtrådsarrangementer i Augustenborg.

En af byens borgere, smedemester Peter Sandholdt, Storegade, har besluttet sammen med sine sønner at danne et privat vagtværn for at forhindre hærværk på ejendommen.

Politiassistent Erik Andersen, Augustenborg, skal om kort tid til et møde med politimester H. P. Christensen, Sønderborg, og Erik Andersen er indstillet på at foreslå, at det skal være slut med pigtrådskoncerterne i Augustenborg, ligesom det allerede er tilfældet i Sønderborg.

Jydske T '66.

På Als, i Sønderborg og på Sundeved-siden var der mange ungdomsklubber, der kappedes om orkestrene i de dage. I Sønderborg markerede ungdomsklubben 'Elevforeningen af 1963' på Sønderskovskolen og Møllegades Ungdomsklub sig som de første. I begge klubber havde Poul Madsen en lille finger med i spillet. Dog især gjorde han meget for Fritids- og Ungdomsklubben på Møllegade, der var den første klub i kommunalt regi. Senere dukkede Grotten på Ahlmanskolen op – dernæst den kendteste: Bobby (s.d.). I Nordborg og Langesø var de berømteste klubber Cosiness Club og Club Kinky Scene, der havde mange 'levende' pigtrådsballer allerede i 1964.

Poul Madsen.

I slutningen af 1966 er Poul Madsen igen på færde. Efter at have overgivet roret til Henrik Jepsen i Mølleklubben, starter han Reimerklubben, der bli'r et musiksted uden lige blandt ungdomsklubberne.

Som husorkester blandt ikke-lokale grupper hørte Peter Belli & Four Roses samt Teenmakers. Poul Madsen havde truffet favorable aftaler med disse grupper, således at de kunne dukke op for en 'billig penge', når de var i Jylland og stod og manglede job.

Engelsk orkester har DM-premiere

»Big Sound« gæster Sønderborgs ungdomsklubber

Den engelske gruppe »Big Sound«.

De to ungdomsklubber i Sønderborg — Reimerklubben og Mølleklubben — har hver måned et større musik- og dansearrangement. Ved dette arrangement i aften i klubben Møllegade 76, bydes der på en Danmarkspremiere.

Det er den engelske pigtrådsgruppe »Big Sound«, der indleder en turné i Danmark i Sønderborg. Desuden medvirker Danmarksmestrene »Primates« og Mølleklubbens husorkester. Der bliver således musik og dans for alle pengene.

Det er værd at notere, at disse dansearrangementer så afgjort ikke er det primære i de to klubbers arbejde. Der foregår et sundt og virksomt ungdomsliv i de to klubbers lokaler, hvor de unge kan dyrke forskellige hobbies, høre musik, diskutere, lytte til foredrag, der altid former sig som et oplæg til en særdeles livlig debat, og, hvis de ønsker det, kan de blot sidde og hygge sig.

Men musik og dans hører ungdommen til — engang var det swing, i dag er det pigtråd — og klubbens dansearrangementer er selvsagt meget populære, idet Sønderborgs unge mellem 14 og 18 år ikke har mange steder at få deres danselyst styret. Derfor ligger der også noget værdifuldt i ungdomsklubbernes pigtrådsaften, og det er værd at notere, at her har man ikke været udsat for de triste episoder, der med visse mellemrum berettes om fra pigtrådstester. Ungdomsklubberne ledes med en fast hånd

I Mølleklubben dukkede der også store navne op. Henrik Jepsen fortæller: »Klubben havde engang i 1970 bestilt det norske toporkester Aunt Mary til en pris á 4000,- kr. »Desværre« måtte booking-bureauet i sidste øjeblik aflyse, men kunne da tilbyde et »lidt ringere dansk orkester« til 900,- kr. Ja, de hedder Gasolin, blev der sagt. Og det viste sig ikke at være et dårligt køb, selv om »gasserne« var i deres 'rockende vår'.«

Gasolin som de så ud i 1970. Det er Kim Larsen yderst til højre.

Øvrige spillesteder der fortjener at blive nævnt: Teen-Club i Hørup-hav, Langesø Fritidsklub »Sekskanten«, Star Club i Gråsten, Star Club på Slotshotellet i Augustenborg, Gåsvig Kro, Kegnæs Færgekro, Ertebjerg Kro, Mjels Kro, Hotel Union, Nørherredhus, Maikro, Skovby Kro – men ikke mindst Rytterkroen i Nørreskoven (s.d.).

Som en af de sidste ungdomsklubber i Sønderborg, opstod Loppen i Askovhus i kurskoven.

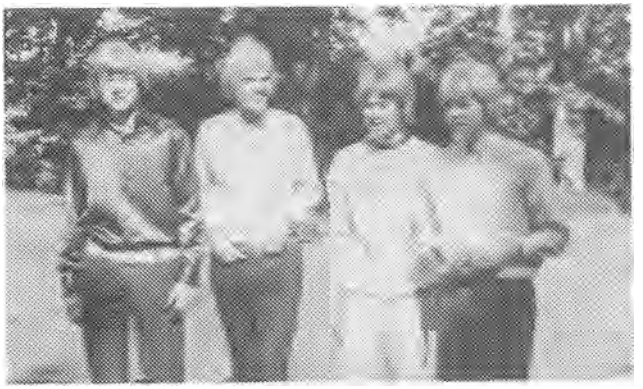

Gnags eller Those Gnags i 1968. Fra venstre: Svend Fenger, Jacob Riis-Olsen, Jens og Peter A. G. Nielsen. I 1967 blev gruppen distanceret af Sønderborg-grupperne Doncarsters og Jumpbacks ved Vi Unges beat show i Stepping. Foto: Sørensen.

I bogens afsnit om grupperne Four Drops og Swinging Stones gives der et yderligere billede af, hvilke steder mange grupper spillede i 60'erne.

En morsom/tragisk tildragelse opstod i 1970, da Disc-One på Restaurant Adelbert blev besøgt af gruppen Walkers. Der opstod en uoverensstemmelse mellem booking-direktør Norberg fra Royal Booking og gruppen, vedrørende det økonomiske. Lille Torben Lendager blev så vred, at han »pandede« Norberg én i »skallen« så han gik i gulvet. Da Norberg kom til sig selv, pønsede han på hævn. Walkers boede på Hotel Ansgar, lige over for booking-bureauet. Norberg ringede politiet op og fortalte, at der på missionshotellet boede en gruppe musikere fra København, der røg hash. Kort efter var der »sadlet« mandskab fra politiet og arresterede Walkers, der blev sat i detentionen på Politigården i Perlegade. Efter at Walkers var blevet frifundet i løbet af natten, kunne man på væggen i detentionen læse med fede typer: »We were here, Walkers!«.

Rytterkroen

Stedet over alle steder på Als og Sundeved var dog Rytterkroen, der lå/ligger i Nørreskoven på Nordals. Ikke uden grund fik Rytterkroen tilnavnet »Det Alsiske Hithouse«.

Første annonce, der kundgjorde at Rytterkroen nu var blevet 'stedet' for pigtrådsmusikken.
Fra Ugeavisen Trommen første uge i oktober 1964.

Ugentligt blev der fra oktober 1964 inviteret til pigtrådsballer på Rytterkroen, og for at tilgodese Sønderborg-publikummet var der gratis bus fra Kirketorvet. Det var i øvrigt dette sted at Nordborg-orkestret The Swinging Stones blev husorkester. Hvis et af de store navne udeblev, ringede man altid efter 'Stones', der rimeligt honorerede det kvalitetshungrende pigtrådspublikum, bedømt efter datidens normer.

Fra en af de helt store pigtrådsfans, Britta Plehn (Jørgensen), der så at sige var alle Rytterkroens arrangementer tro, er det muligt via hendes autograf- og scrapbog – at kundgøre de fleste af de navne, der har fornøjet publikum i »Det Alsiske Hit House«, samt andre steder, hvor hun »fangede« grupperne.

Britta Plehn's næsten fuldendte liste over de gæstende orkestre på Rytterkroen og enkelte andre steder:

Gruppe/solist	*Herkomst*
1. The Lions	København
2. The Rockets	Horsens
3. The Donkeys	København
4. The Beefeaters	København
5. Tony & The Diamonds	Randers
6. The Bootjacks	Sverige
7. Les Amis	Odense
8. The Swinging Stones	Nordborg
9. The Mods	Tønder
10. The Cool Cats	Norge
11. The Telstars	København
12. The Lizards	England
13. Matadorerne	København
14. Beethovens	København
15. Peter Belli & Les Rivals	København
16. Melvis & his Gentlemen	København

17. The Rocking Stones	Sønderborg
18. Sir Henry & his Butlers	København
19. Danny & the Royal Strings	Lolland
20. Cæsar, Andy & Jørgen Røssell	København/Sønderborg
21. The Bellies	Holbæk
22. The Defenders	København
23. Jormas	Finland
24. The Black Pooles	København
25. The Pretty Things	England
26. The Black Sheep	Sønderborg
27. Someones	København
28. Mosquitoes	Sønderborg
29. The Haimons	Åbenrå
30. Joe E. Carter's Group	København
31. The Space Makers	Odense
32. The All Rounds	Hjørring
33. Group M.O.E.C.	Nordborg/Langesø
34. Baskervilles	Sønderborg
35. The Sharons	Esbjerg
36. Teenmakers	Ringsted
37. Stoke Sect	København
38. The Weedons	København
39. The Rocking Ghosts	København
40. Mad	Sønderborg
41. Them (uden Finn Tony)	København
42. Swinging Blue Jeans	England
43. Hounds	Sverige
44. Rockfighters	?
45. Baronets	Odense
46. Jack	?
47. Who	?
48. The Hitmakers	København
49. The Clidows	København
50. The Cossacks	Fredericia
51. The Flamingos	København
52. The Deejays	London, England
53. The Golden Strings	Esbjerg

Rytterkroens glansperiode slutter i februar 67:

Sir Henry & His Butlers.

Peter Belli.

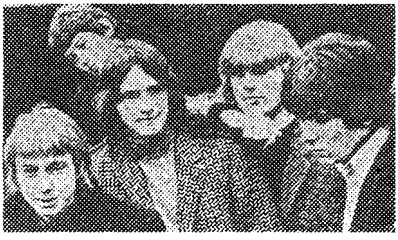

Joe E. Carters Group.

Teenmakers med forsanger Frank Hansen, der i dag bor i Høruphav ved Sønderborg.

»Defenders« har aflyst flere engagementer andre steder i landsdelen for at spille på Rytterkroen.

Rytterkroen siger farvel med maner

»Defenders« underholder ved det sidste arrangement i det alsiske Hit House

Danmarks populæreste pigtrådsgruppe, »Defenders« fra København, sørger for underholdningen ved det sidste arrangement i det alsiske Hit House, Rytterkroen i Nørreskoven, i denne weekend

Rytterkroen har i de sidste år været samlingssted for mange af egnens unge, som har glædet sig over de gode orkestre, som ejeren, cand. oecon. E. Antkowiak, har skaffet til Als. Det gælder såvel udenlandske som danske.

Når man ser bort fra ungdomsklubben »Bobby« i Sønderborg, forsvinder med Rytterkroen det sidste med i Sønderborg Amt, hvor man ugentlig kan komme til pop-arrangementer. Rytterkroens ny ejer har udtalt, at der ikke bliver tale om pigtrådsarrangementer i kroens fremtidige drift. Hotelejer Jens Jensen, Hotel Strand, Sønderborg, her, som nævnt, i går, sagt stop for pop-musik på hotellet.

Afskedsarrangementet på Rytterkroen indledes lørdag aften, da det svenske orkester »Daimonds« underholder sammen med de lokale »Group M. O. E. C.«, Nordborg, »The Pretty Stones«, Augustenborg, og »Dorncarters«, Sønderborg.

»Defenders«, som spiller hele søndag aften, er ubetinget Danmarks populæreste pigtrådsgruppe. Den blev dannet i 1963 og siden har den støt arbejdet sig op til sin nuværende position.

Det er usædvanligt, at »Defenders« spiller et sted hele aftenen, idet gruppen plejer at underholde op til fem steder på en enkelt aften. Men orkestret har af hensyn til afskedsarrangementet på Rytterkroen aflyst flere engagementer andre steder i landsdelen.

Jydske T. 23.2.67.

Musikkulturens nye image

Med den nye musik fulgte en ny ungdomskultur, der på det nærmeste vendte op og ned på mange etablerede skikke og synspunkter.

Beatles- og Rolling Stonesfeberen blev genstand for idoldyrkelse (idol – eng. = afgud) i hidtil ukendt omfang. Popblade dukkede op for at »hjælpe« ungdommen til at være deres idolers liv bevidst. I disse blade, som herhjemme lanceredes under navne som Hit, Børge og Vi Unge, kunne man læse om alt, hvad musikidolerne foretog sig: tøj-, spise-, sove-, moralske (amoralske) vaner. Modebladene fulgte naturligvis tendenserne, og snart var det muligt at købe Beatles-sko, Beatles-jakker, Beatles-slips og 'Stonestøj'. Og lod man så håret gro til en eller anden længde end »normalt var«, kunne man identificere sig med sine idoler. Fænomenet var ingenlunde nyt – historien er fyldt med skiftende mode- eller kulturluner. Dog var udviklingen i tresserne hurtigere og mere markant end tidligere.

Tekstmæssigt var de første år af pigtrådsepoken blot en videreførelse af halvtredsernes intetsigende kærlighedstemaer, hvor de små, hyggelige refræner virkede som drømmevisioner, der for en kort bemærkning fik ungdommen til at 'flyve' bort til »lykkeverdener«, hvor solen altid skinnede, og livet bestod af surfriding ved de californiske kyster med 'loveaffairs' (kærlighedsaffærer) i flotte, amerikanske biler garneret med små drinks og jukeboxmusik på små, hyggelige barer. På dette område har populærmusikken, og for den sags skyld også rockmusikken, ikke ændret sig generelt. Dog opstod der via folkemusikere som Bob Dylan, Pete Seeger og Joan Baez nye nicher i folkemusik- og rocklyrikken, der fik betydning for mange unges indstilling til livet 'i den store verden'. Man kunne nu godt tillade sig at fortælle et budskab til omverdenen om, hvad man mente om USA's atomprøvesprængninger, om ens holdning til Vietnamkrigen og om systemet i al almindelighed. Unge mennesker blev mere og mere bevidstgjort, hvilken central betydning de havde for at skabe eller ændre det bestående system, og da man nåede årstallet 1968, var den tyske filosof Herbert Marcuses tanker, især blandt studenter, om at løfte revolutionens marxistiske banner og bevidstgøre folket om deres eget bedste blevet en realitet, også i Danmark. Hermed kulminerede ungdomsoprøret, der markerede sig lidt forsinket her på egnen.

I selvsamme periode var det blevet almindeligt, i hvert fald på gymna-

sier, at tekstanalysere Bob Dylan og andre folke-rockpoeters lyrik. Dette var også tilfældet på Sønderborg Statsskole, hvilket tydeligvis prægede denne del af ungdommens holdninger, også rent politisk, dog uden større politiske »udskejelser« end et par stilfærdige gadedemonstrationer.

Det var en tid, hvor der opstod mange idealister og forkæmpere for en bedre verden. Dog er det kuriøst her i firserne at tænke på: hvor blev de alle af – ungdomsoprørerne og deres intentioner?

Vigtigt var det dog at være anderledes – anderledes end de voksne – i udseende, påklædning og holdning. At være sig selv bevidst, at turde stå op for nye ideer. Til at begynde med blev mange unge mænd og deres lange hår foragtet. De der fulgte Beatles-moden virkede som de polerede, renvaskede outsidere, hvorimod 'stones-tilhængere' var eksponenter for det mere vilde image, hvor håret og påklædningen virkede uplejet og blev betragtet som 'den beskidte revolutionære ungdom'. Hos unge piger var det tydeligt at følge moden i tresserne fra miniskørter via midi- til maxiskørter. Enkelte unge piger begyndte at sy deres tøj selv, skabe nye stilarter – afvigende og atypiske – der dog beviste en vis kreativ udfoldelse, der rigtigt for alvor blomstrede op under Flower Power tiden (sidst i tresserne).

Rie Helmich (Christiansen) i 60'erne.

En af mine klassekammerater fra dengang på Reimersskolen, Inge Marie Helmich (nu Christiansen), var i tøjmode et hestehoved foran mange andre, hvad angik opfindsomhed og 'newlook'. Interessant er det derfor, at hun i dag er en meget velanskreven modedesigner i København og har kreeret stilskabende tøj til mange af nutidens pop- og rockstjerner, bl.a. Sanne Salomonsen. Men spiren blev lagt i tresserne.

Så godt som alle tog vat i ørerne

Orkestret lydisolerede sig lidt for grundigt – Ugentlig vatpris indstiftet

Pop-koncerten på Maikroen, på Als, hvor den nye mode med vatørepropper til gæsterne blev lanceret, blev en større succes, end selv optimisterne havde regnet med. Ca. 80 procent af den godt 100 gæster valgte at tage mod grevatten, som blev tilbudt ved indgangen af fire unge piger.

Det var hovedsagelig unge mænd, som ikke fandt det mandigt at gå med vat i ørerne, og derfor hellere løber risikoen for at få hørelsen beskadiget.

En snes af de kvindelige gæster deltog i konkurrencen om, hvem der havde de mest flatterende grepropper, frk. Inge Paasch, Langesø, blev kåret som vinder og fik overrakt en keramikfigur.

Bestyrelsen i Aktual Pop har besluttet, at der skal indstiftes en speciel »vatpris«, som skal uddeles til den mest opfindsomme gæst ved hvert søndags-arrangement.

Også orkestret, »The Black Sheep« Sønderborg, havde isoleret sig mod de voldsomme lydpåvirkninger. Næsten for godt, guitaristen havde fået fat i et par speciel gode grepropper, som ikke lod den mindste lyd passerer. Han kunne derfor ikke følge med det øvrige orkester, og måtte bytte sine grepropper med nogle mindre effektive.

Jydske T. 15.3.66.

'Ringo' i øret.

Cocktailkjoler og „pigtråd"

Ved et »pigtrådsshow« den 3. oktober på Kathrinelund har arrangørerne, »Akar Direktion«, fået den idé at lave mannequinopvisning. Modeforretningen i Brogade, der indehaves af Else Smith, præsenterer de nyeste moder, og »Junior Dress« viser »pigtrådstøj« — hvordan det så skal forstås, men det er nok noget i retning af langhårede parykker, numse-stramme trompetbukser og skjorter med blonder hist og her mest på maven og manchetterne.

Else Smiths kjoler kræver vist ingen nærmere forklaring. Det er smukke ting, hun viser. Under mannequinopvisningen spiller pigtrådsorkestret »The Bedouins« fra Sønderborg, så man får nok ikke hert, hvad konferencieren siger.

600 så i aftes lårkort-mode

— Og andre modenyheder

Det er populært i Sønderborg at gå til modeopvisning. Det bekræftedes i aftes, da firmaerne Hilmer Holm og Junior Dress havde indbudt til modeopvisning og festligt samvær i herlige rammer på Teater-Hotellet. Ikke færre end 600, næsten udelukkende unge, var kommet til stede og fyldte både sal og balkon.

Mannequiner — unge mænd i flertal — fremførte de nyeste moder inden for mænds beklædning og smarte ting for de helt unge mænd og piger.

Der var også noget lårkort, og af bifaldet syntes det at fremgå, at det er da en mode, som man faktisk synes helt godt om.

I forbindelse med opvisningen var der lodtrækning om en lang række gevinster, og så var der musik efter alle kunstens regler givet af »The Doncarsters«. Til dette orkesters toner blev der danset flittigt.

Der fulgte en tid, hvor mange orkestre »solgte« sig selv via en kvindelig frontfigur: en gogo-danserinde. Hun havde til opgave at vrikke lidt med hofterne og ellers se rimeligt attraktiv ud i en eller anden form for ego-dans.

Naturligvis blev der snart holdt konkurrencer på dette felt. Pia Petersen fra Sønderborg vandt en Vi Unge konkurrence på Hotel Strand. Jette Wolter vandt den 6. august 1967 gogo-konkurrencen på Skovby Kro til musik af grupperne Just Us og McKeans.

Hvem bliver egnens sødeste GO-GO-pige

GO-GO-konkurrence for turister og lokale

Nu skal der igen findes en kåring sted af Sønderborg-egnens sødeste GO-GO-pige. Det sker ved en konkurrence søndag aften i Skovby Kro arrangeret af det københavnske musikbureau Bendix Music.

Sidste gang, der på egnen blev kåredes en GO-GO-pige, var i ringriderdagene, hvor en GO-GO-konkurrence i Arena-teltet vandt stor tilslutning og blev et populært indslag i ringriderfestligheder.

Bendix Music arrangerer i løbet af sommeren GO-GO-konkurrencer i 50 feriesteder i hele landet, og nu er turen altså kommet til Als. Sidste weekend var der en tilsvarende konkurrence i Åbenrå, hvor vinderen i øvrigt blev en Sønderborg-pige.

Musikbureauet gør opmærksom på, at konkurrencen er for såvel turister som lokale. Arrangementet afvikles i samarbejde med ungdomsklubben »Bobby«, hvis booking-afdeling har skaffet to af de orkestre, der skal underholde og spille til konkurrencen.

Det er Sønderborg-orkestrene »Just Us« og »Group Mc Queens«. Desuden medvirker Esbjerg-orkestret »Les Candidates«, der i øvrigt lige med succes har fået udgivet den første pladeindspilning.

Vinderen af GO-GO-konkurrencen kvalificerer sig til deltagelse i finalen den 28. da. i det københavnske pigtrådscenter »Place Pigalle« på Bakken. Førstepræmien i denne konkurrence er en Mallorca-rejse.

Ved konkurrencen i Skovby er der af firmaerne »Teenshop« og »Fedders Radio«, Sønderborg, udsat forskellige præmier. GO-GO-pigen udvælges af en dommerkomite bestående af fem medlemmer.

Tilmeldelse til konkurrencen kan ske til Skovby Kro, »Bobby Booking« og Bendix Music.

Bobby & Vi Unge's go-go-vinder Pia Petersen.

Jydske T. august '67.

Jette Wolter. Her ledsaget af Buzz the Jerk. Foto: Freddie Grønberg.

Den 26. december 1966 fandt der ganske naturligt en skønhedskonkurrence sted i Sønderborg. Sønderborgs sødeste beat-pige skulle kåres. Initiativet til denne konkurrence var at finde hos Henning Andersen og Werner Nürnberger, der var bagmændene i den på Hotel Strand værende »Beach Club 66«.

Den indledende 'miss-konkurrence' annonceres.

Seks finalister – alle i lårkort – skulle dyste om denne attraktive titel. De udkårne var: Helen Larsen, Birthe Christensen, Marianne Bartram, Inga Johansen, Lis Neumann og Nanna Frederiksen. Vinder blev Lis Neumann.

De seks finalister: Fra venstre Helen Larsen, Birthe Christensen, nr. 2 i konkurrencen Marianne Bartram, Inga Johnsen, vinderen Lis Neumann og Nanna Frederiksen. Sønderderborg's eneste beat-pige nogensinde blev Lis Neumann, der modtog 500 kr. for sin 1. plads. Præmien blev overrakt af Kim Rheinholdt.

Lårkort

Den lårkorte mode
den breder sig drastisk.
Mit tænksomme ho'de
det bøjes elastisk,
og blikket bli'r stirrende,
hver gang det passerer,
ai Sønderborgpi'erne
forbi promenerer.

Men skal serviticer
på vore cafeer
gå rundt som novicer
for disse ideer?
Mon det animerer
til mere at drikke,
hvis de, der serverer,
skal følge de skikke?

Ja, tænk, hvis nu skikken
vil brede sig mere.
Man går i butikken.
Hvem skal ekspedere?
Mias Lårkort der snakker
så sødt og bedår'nde
om frakker og jakker.
Vi ser kun på lår'ne.

CARL.

Af Jens Carlsen Jydske T. 22.10.66.

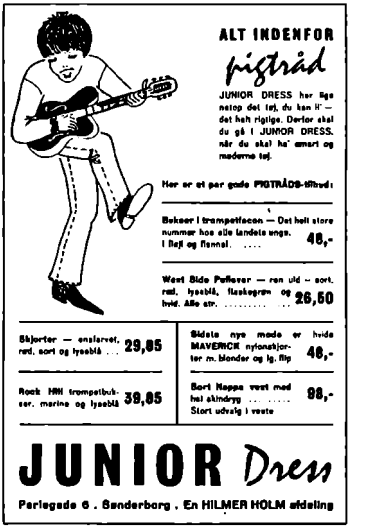

Annonce i programmet til Pigtrådsfestival 65.

I samme periode sprang 'jeansgenerationen' ud. Her var det ikke kun de helt unge, der gik med. En hel verden af unge og »halvgamle unge« blev overmandet af det blå lærredstøj, der var praktisk til så at sige ethvert formål. Ja, selv når nogle skulle 'fint i byen', foregik det ofte i jeanstøj. Så den selvbevidste 'anderledes'-holdning gik efterhånden fløjten, idet grænserne udlignedes, og mange så at sige så ret ens ud. Sådan går det jo ofte med originaliteten, når den plagieres af tilstrækkeligt mange. På helt samme måde var tendenserne i Sønderborg og omegn. 'Ekstremisterne' i denne forbindelse var nok de få opsigtsvækkende unge, der var blevet underlagt narkotiske stoffer af forskellig art og virkeligt i mange tilfælde var i 'forfald', såvel fysisk som psykisk. I Sønderborg så man ofte disse flippere, som de kaldtes, i Kvicklys cafeteria overfor Kirketorvet, i Apotekerhaven og på Rutebilstationen.

Unge menneskers holdning til øl og spiritus ændredes ret hurtigt. Selvfølgelig har spritbådene deres andel i mange unges (også under 16 år) ændrede forbrugsvaner på nævnte områder. Den lokale historie vil kunne berette om et utal af mindreåriges branderter hentet på disse 'hyggelige fjordbåde', der økonomisk dog nok har betydet et og andet for byen. Men selvfølgelig var spritbådene ikke de eneste steder, hvor unge hentede en »kæp i øret«.

Blufærdighedens kulturæra mærkede også tidsånden. Fra at kysse sin

pige godnat i en gadedør praktiseredes forelskelsen og kærligheden i åbenlys regi. Unges og ældres indstilling til moralnormerne ændredes i takt med overvindelsen af visse kulturchok – og provokationer, hvor kendte forfatterpersonligheder og andre kunstnere gjorde reklame for det frie liv, der ikke mindst – efter deres mening – burde indeholde den seksuelle frihed. Ofte var det de unge, der blev hængt ud, men eksemplerne og deres opdragere var jo de voksne. I samme periode steg tallene for skilsmisser enormt, kønssygdomme tog til, kvindebevægelser listede sig ind ad bagdøren og det gode gamle familieliv led ubodelig skade. Samtidig øgedes boligproblemerne, og nye sociale problemer, man hidtil, også her på egnen, havde haft check på forstørredes – alt imens skatterne steg. Så når vi taler om 'de glade tressere', må det naturligvis mest relatere til musikken og den materielle revolution, hvor de fysiske livsgoder blev næsten hvermands eje – stereoradio, tv, køleskab, fryser, bil og efterhånden også campingvogn og en enkelt udenlandsrejse i ny og næ.

Radioens P 3 med ugentlige udsendelser som »Ti vi ka' li'« under Jørn Hjortings ledelse (enkelt gang sendt fra Ulkebøl) og »Ugens top tyve« med Jørgen Mylius ved roret gjorde ungdommen til pladekøbere i større omfang end hidtil.

Tresserne var virkeligt et årti, der vendte op og ned på mange ting, vi i dag bygger videre på, både i positiv og negativ forstand. Drømmene om 'friheden' er ikke blevet erstattet med virkelig frihed – der drømmes mere end nogensinde om en god og bedre verden. Dog kan det konkluderes, at ungdommen som helhed via musikken blev mere sammentømret en kort periode. Livet blandt teenagere var fyldt med spænding og forventning p.g.a. tidsånden og de strømninger, musikken bragte med sig.

Det kildrer ligefrem i maven at tænke tilbage på den nostalgiske tid, hvor livet for så mange accelererede mod nye horisonter, der via musikken som »surrogatføde« ville realisere det velkendte tresserslogan »make love, not war«, hvorimod det kan pine én her i firserne at se, hvor langt man egentlig er nået mod dette mål.

Der er intet nyt under solen, og musikken bærer stadig nye generationer mod de selvsamme mål, i ny forklædning – og hvor i skrivende stund firsernes punkkultur lokalt med centrum i Sønderborghus' musikmiljø »råbende« markerer deres svar på tressernes ungdomsoprør.

Historien om Bobby

Ungdomsklubben Bobby var noget særligt. For nogle var det et fristed, en hule, et hjem – for andre blot en klub, et mødested, et dansested – og for nogle en syndens hule, negative kræfters samlested.

Under alle omstændigheder var Bobby anderledes. Anderledes end de kommunale ungdomsklubber, den blev sammenlignet med – anderledes end andre spille- og mødesteder.

Bobby var formodentligt det første »hus« i Danmark. Sidenhen kom Huset i Magstræde i København – derefter fik enhver større by med respekt for sig selv et »hus«, beboerhus, ungdomshus eller hvad nu stedet blev benævnt. Men Bobby var der først! Og det skulle vise sig, at Bobby blev en væsentlig faktor for musiklivet i Sønderborg!

Bobby's bomærke tegnet af Kim Lynnerup.

Den vanskelige »fødsel«

Det hele begyndte i 1965, da en gruppe unge mennesker syntes, at ungdommen og musiklivet havde for dårlige kår. Ikke at de kommunale ungdomsklubber var for dårlige, men der var behov for noget andet, no-

get nyt, noget mere. Målet var et sted for unge, drevet af unge uden indblanding af voksne, og uden regler, som man ikke selv havde vedtaget.

På forunderlig vis blev den tidligere politimesterbolig på Kongevej stillet til rådighed for »projektet«. Boligen blev lejet ud på betingelse af, at kommunen i øvrigt ikke skulle yde tilskud. På grund af den tidligere ejer og tiden, hvor al musik skulle fremføres på engelsk, blev navnet Bobby en ganske naturlig ting. Bomærket var selvfølgelig en typisk engelsk politimand med den karakteristiske hjelm.

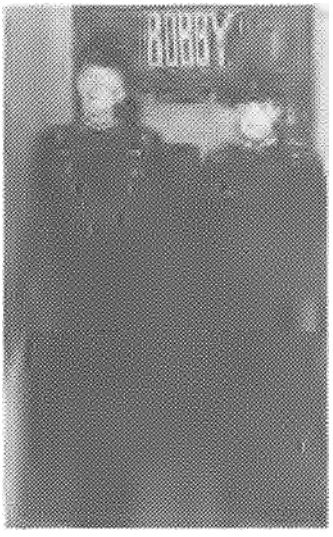

To Bobby-vægtere i fuld ornat: Finn Søndergaard og Flemming 'Mingo' Rosenberg.

Begyndelsen blev svær. For det første skulle en almindelig villa bygges om til et sted, hvor op til 200 mennesker kunne samles, danse og i øvrigt fungere sammen. For det andet måtte de aktiviteter, der foregik inden døre, ikke kunne genere naboerne. (Enhver klage fra naboerne, berettiget eller uberettiget kunne medføre lukning. Sådan var betingelserne.) For det tredje var der ingen penge, udover initiativtageren Erhardt Andersens sparepenge.

Men trods disse forhindringer gik en stor gruppe børn og unge med frisk mod i gang med arbejdet. Vægge blev revet ned, alting blev strøget over med maling, scene og bar blev opbygget, toiletter blev installeret ifølge reglementerne og alle vinduerne i stueetagen blev lydisoleret.

Store, tunge plader med lydisolerende materiale udfyldte alle vindueåbningerne.

Grønt lys for ungdomsklub på Kongevejen, Sønderborg

Udvalget for de faste ejendomme var fuldt tilfreds med udfaldet af støjprøven

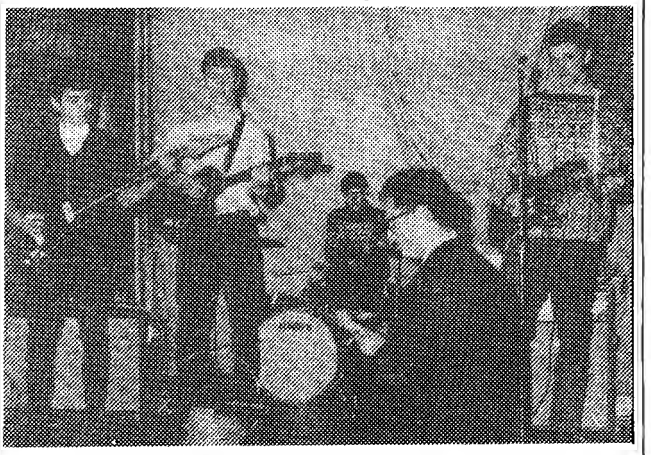

Lydtekniker, ingeniør Hans Beiersholm, Danfoss, foretager målinger ved støjkilden

Fire medlemmer af udvalget for de faste ejendomme i Sønderborg var i aftes til støjprøve i den tidligere politimesterbolig, Kongevejen 25, Sønderborg.

En gruppe unge mennesker, med revisor Erhardt Andersen og elektromekaniker Erik Bennetsen i spidsen, havde for egne midler påtænkt at oprette en ungdomsklub. Spørgsmålet om leje af ejendommen var strandet på det støjproblem, afholdelsen af baller med pigtrådsmusik ville frembyde.

Man prøvekørte derfor et sådant arrangement i aftes. I det konstruerede pigtrådsbal deltog, foruden et orkester, fire medlemmer af udvalget for de faste ejendomme samt en lydtekniker fra Danfoss. Medlemmerne af kommunaludvalget var særdeles tilfreds med resultatet.

Det var ikke muligt at måle støjen på fortovet, der ligger ca fire meter fra bygningen. Derimod gjorde støjen fra de forbipasserende biler voldsomme udsving på de følsomme måleapparater.

Formanden for udvalget for de faste ejendomme, skoleinspektør K. Th. Jensen, Sønderborg, udtalte til Dybbøl-Posten, at hvad det støjmæssige angik, var der ingen problemer. Han lod endvidere skinne igennem, at med det initiativ, der var udvist fra de unges side, ville udvalgets endelige tilladelse kun være en formssag.

GODE IDEER

Der blev fra udvalget redegjort for, hvorledes man havde tænkt sig at klare istandsættelsen af ejendommen. Man havde på forhånd fået tilsagn om gratis arbejdskraft fra mange unge, derhiandt en del håndværkere. Ved hjælp af denne stab håber man at kunne åbne ungdomsklubben om cirka 14 dage.

Foto: The Baskervilles: Ole Touborg, Jesper Birkler, Poul Andersen og Jens Arnsbang.

Dybbøl Posten 30. nov. 1966.

På forbløffende kort tid blev huset 'shinet up' og kunne nu tage imod den afgørende inspektion, der blev varetaget af repræsentanter fra byrådet. Udover »Udvalget for faste ejendomme«s mere subjektive skøn af stedets egnethed var også medbragt en lydtekniker fra Danfoss. Formålet var at fastslå, at de unge mennesker ikke blev høreskadet af den mu-

sik, der blev spillet, og at naboerne ikke blev generet. I den forbindelse skulle The Baskervilles stå på scenen og spille med »sædvanlig lydstyrke«, mens målingerne blev foretaget.

Aldrig er pigtrådsmusik blevet spillet så stille som den dag, men apparaterne viste, at det var for højt. Derefter blev den mest sagtmodige af alle Shadows' sjælere spillet af en singleguitar (Jens Arnsbang) med volumeknappen på ½, en baslyd, hvor kun diskanten kunne anes, et trommesæt, hvoraf kun highhatten blev anvendt, samt en rytmeguitar, der ikke var sat til forstærkeren. Nu var lydstyrken acceptabel, og spillestedet blev godkendt, hvis »vi altid ville holde dette lydniveau«. »Vi blev senere enige om, at lydtekniker Hans Beierholms måleudstyr måtte være i stykker, ellers ville Sønderjyllands Symfoniorkester aldrig have fundet et egnet lokale, hvor de kunne fremføre deres klassiske værker,« fortæller Ole Touborg.

Dagbladene kommenterede i øvrigt begivenheden på følgende måde: »Således gik det til, at udvalgets medlemmer med skoleinspektør K. Th. Jensen i spidsen for formentlig første gang fik lejlighed til at overvære en ægte pigtrådskoncert, udført af det stedlige beat-orkester The Baskervilles.

Resultatet blev, at man sagde 'ja' til benyttelse af den gamle politimesterbolig, dog under forudsætning af, at klublokalerne isoleres kraftigt mod støjen, som ikke må overstige 90 phon (støj-måleenhed). Dette tal svarer til den almindelige støj fra gaden.« (Jydske Tidende, Sønderjyden og Dybbøl Posten).

Nu rullede bolden, og et foretagende større end nogen havde forestillet sig blev hurtigt til. Hvem havde dengang troet, at engelske verdensnavne, f.eks. Herman's Hermits, skulle komme til at spille i villaen – at Katrinelund og Hotel Strand måtte hyres ved større arrangementer – og at Bobby skulle få sit eget telt ved to ringriderfester – at Bobby skulle blive et større bookingbureau for landsdelens orkestre!

Organisationen bag Bobby

»Formand og 'alfader' var Erhardt Andersen. Han var – foruden initiativtager – også hovedansvarlig for alle økonomiske, juridiske og »politiske« forhold og havde i kraft af sin utrolige energi, optimisme og udstråling hovedæren for, at Bobby overlevede alle sine kriseperioder,« nævner Ole Touborg.

Erhardt Andersen 'Alfader' | *Bo Lynnerup booking-chef m.m.* | *Erik Bennetzen 'teknisk boss'*

De praktiske forhold, alt det tekniske og håndværksmæssige blev ledet af Erik Bennetzen, der ofrede al sin fritid på stedet. Disse to var eneste myndige (over 18 år) i de første år og har hver især skrevet under på utrolige ting på henholdsvis Bobbys og musikeres vegne.

Den daglige ledelse blev udført af et klubråd, der med jævnlige mellemrum blev valgt på møder i klubben blandt de medlemmer, der var mest aktive. Klubrådsformanden Ole Touborg overlevede dog alle afstemninger. En lille notits i dagspressen bekendtgjorde klubrådets sammensætning i 1967 – året hvor Bobby blev født:

Klubråd i »Bobby«

Ungdomsklubben Bobby, Kongevej, 25, har fået et klubråd, der har følgende sammensætning.

Ole Touborg, Chresten Christensen, Kjeld Eifert, Torben Truelsgaard, Lone Hansen, Kim Lynnerup og Karin Petersen.

Klubrådets formål blev skildret i det første nummer af klubbens medlemsblad Bobby Nyt fra 1. december 1967: »Klubrådets arbejde består

hovedsagelig deri, at klubrådsmedlemmerne sørger for orden, rengøring m.m. Desuden tager de sig af indgangen ved arrangementerne torsdag og lørdag. Rådet består af syv medlemmer, hvoraf de fire nu har fået endnu en opgave, nemlig at arbejde med Bobby Nyt.«

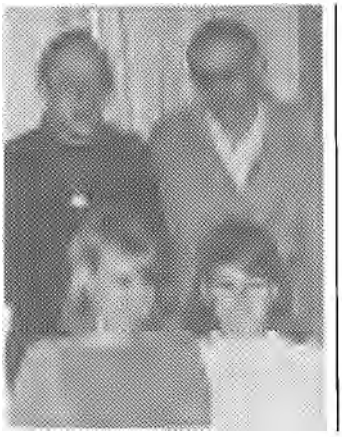

Kjeld Eifert:
ansvarshavende redaktør

Lone Hansen:
redaktør

Birgit Petersen:
redaktør

Erhardt:
trykker

Leif Rasmussen:
sekretær

Bobby Nyt nr. 3, februar 1968.

I det første nummer af Bobby Nyt gav sekretær for bladet Leif Rasmussen følgende tilbageblik over Bobbys historie (i uddrag): »Hvem mindes ikke den 7. januar 1967, da ungdomsklubben Bobby åbnede dørene for første gang? Der skete noget nyt i Sønderborg, en ungdomsklub, startet af unge, drevet af unge, dukkede op i bybilledet. Helt fantastisk, var der nogen der tænkte. Det går aldrig godt, mente andre; men det gik godt, og det går stadig bedre.

Kjeld Eifert:
Redaktør og fotograf
af Bobby Nyt.

De to brødre:
Kjeld og
Flemming 'Mingo'.

Når man ser tilbage på det Bobby, der fandtes i februar og marts måned (1967) og sammenligner det med det nuværende, forstår man ikke, at det har haft eksistensmuligheder. Efterhånden som det gik bedre og bedre for klubben, skaffede man dygtigere orkestre, og søndag den 19. marts besøgte det første engelske orkester Bobby. Senere fulgte flere udenlandske grupper efter. Navne som Wishful Thinking og Red Squares kender de fleste tilhængere af popmusik. Men popmusik er ikke alt, og jazzen trængte sig inden for Bobbys døre, idet jazzklubben fik overladt lokalerne onsdag aften. I mellemtiden dukkede film af højeste kvalitet op på tapetet...

Hvad er Bobby så blevet til? Det er ikke et sted, hvor man går hen for at blive underholdt på den behageligste måde. Det er stedet, hvor unge mødes, hvor de lærer hinanden at kende..... Derfor er det vigtigt, at forældrene til disse unge ikke blot sidder derhjemme og lader tingene ske omkring sig. I det øjeblik de f.eks. læser, at om kort tid står klubben uden lokaler, nytter det ikke de tænker: »Nå, det var da synd for dem.« De må også tænke på følgerne. Skal deres dreng eller pige drive rundt i byen uden noget sted at gå hen, skal de hænge på gadehjørnerne og alt det andet, man læser i aviserne? Svaret må absolut være *nej;* og derfor må også forældrene gå aktivt ind for klubarbejdet ved at støtte klubben, ikke økonomisk, men ved at stå bag den, når eventuelle krisesituationer opstår. (Leif Rasmussen i Bobby Nyt 1. dec. 1967 s. 2 og 3.)

Den økonomisk vigtigste post, »barformanden«, blev i hele Bobbys levetid klaret af Mingo (Flemming Rosenberg), der omsatte for hundrede tusinder af kroner i den spartanske bar, der serverede sodavand og milk-shakes. Efter sigende var Bobby i en periode Sønderjyllands største aftager af Coca Cola – ikke så sært, da der var spiritusforbud i klubben.

Bobby i modvind

Alles øjne var rettet mod den nye ungdomsklub. Hvad ville det mon udvikle sig til. Var det nu også en 'sikker havn' at sende sine børn og unge til? Inden for de første tre måneder kom det første stormvejr også mod Huset.

En nat var der indbrud i Bobby. Flere flasker whisky blev stjålet! Hvordan kunne det gå til? Var der ikke spiritusforbud i klubben? Selv

om der ikke var udskænkning af »procentuelle« varer, var det måske ledelsen, der sad og pimpede den – efter at de unge var sendt hjem. De lokale myndigheder og pressen var ikke sene til at drage den slags konklusioner, selvfølgelig med ængstelige forældres bagland. Nu var tiden inde til, at dette arnested måtte lukkes! Både politi og myndigheder krævede nu Bobby lukket, fordi spiritusforbudet jo hermed klart var overtrådt. Og endda havde klubbens »ledere« siddet og drukket sig fulde...

At flaskerne var indkøbt, fordi de skulle bruges som gaver til de voksne, der havde hjulpet med etableringen, lod ikke til at formilde de mange kritikere. Klubben skulle lukkes!

Bo Lynnerup fortæller, hvad enden på sagen blev: »Men så kom Husmoderforeningen os til hjælp, idet denne forening, der tidligere havde været kendt for sine strikkeaftener og julearrangementer, pludselig tog til orde i debatten og forsvarede både klubben og »lederne«. Ja de gik endda så vidt, at de talte direkte med de indflydelsesrige politikere. Hermed lykkedes det at ride den første storm af.«

»En anden sjov oplevelse var det første forældremøde i klubben. Efter først at have orienteret om intentionerne med Bobby og forklaret om tilblivelsen, var der lejlighed til at stille spørgsmål. Forældrene »trykkede« sig lidt, for de fandt det en smule akavet at skulle spørge os unge ledere (som jo næsten var på alder med deres egne børn) om, hvordan de skulle klare tingene,« fortæller Bo Lynnerup videre.

»Det første spørgsmål kom fra en moder, der havde meget svært ved at få fremstammet sit spørgsmål. Endelig kom det. Hun ville gerne vide, hvordan hun kunne være sikker på, at hun kunne sende sin datter i Bobby, uden at hun ville blive gravid af det...?

Vi fniste lidt i »panelet«, men så kom de forløsende ord fra salen: »Du kan være lige så sikker, som du kan være det på, at hun ikke bliver gravid hjemme i jeres egen baghave...!«

Statistisk set steg børnerigeligheden i Sønderborg ikke efter at ungdomsklubben Bobby havde set dagens lys. Derimod var der dengang ikke så få beretninger om, at fødselstallet steg ni måneder efter hver ringriderfest. Og ringriderfesterne lå dog trods alt en smule mere i kommunalt regi – hvis man da skal betragte problematikken i det lys.

Musikken

Hvorom alting er, så var musikken det vigtigste i Bobby. I begyndelsen var der levende musik en gang om ugen (et lokalt orkester), men efterhånden voksede kravene og kendte orkestres lyst til at spille i Bobby. Samtidig indrettedes i kælderen fire øverum for orkestre, der ikke kunne finde andre øvelokaler. En af de vigtigste funktioner opstod her. Orkestrene kunne gensidigt inspirere hinanden og blande medlemmer.

Bobby Nyt nr. 4, marts 1968.

WISHFUL THINKING

Torsdag den 28. marts har vi atter engang besøg af det populære orkester WISHFUL THINKING. Gruppen ringede til os, og sagde, at de to sidste gange de havde været i Sønderborg, havde publikum været så venlige og tiltalende, at de, hvis det kunne lade sig gøre, meget gerne ville spille i BOBBY igen. Det kunne det naturligvis! Entreen er sat til kr. 8,00, vi beklager, men det kan desværre med vores anspændte økonomi ikke lade sig gøre, at lave det billigere.

Birgit.

Plakat fra januar 1968.

Ydermere stod her flere komplette sæt instrumenter, så et enkelt medlem af en gruppe kunne invitere andre ned til en jamsession. Den interne inspiration såvel som konkurrencen orkestrene imellem hævede den musikalske standard ganske betydeligt.

Fra Peter Belli and The Four Roses sidste besøg i Bobby dec. '67. Foto: Kjeld Eifert.

Disse husorkestres eneste betaling for at benytte øverummene var, at de en gang imellem skulle optræde gratis. Det gav endvidere de enkelte orkestre den fornødne rutine i at spille ude, og så var de jo her i Bobby blandt venner.

Altid glade miner i Bobby.
Her Peter Skovmand fra gruppen Poor Boys.

Unge 66

Var det et godt pigtrådsbal, lill Jønne ?

Fra 'E Havbogasse' 1966.
Tegning: Fritz Carstensen.

Kulturhus med mange aktiviteter

Bobby, hvis levetid var 1½ år, har mere end noget andet sted for ungdommen imødekommet et alsidigt behov for kreative udfoldelser. For de fantasifulde var der til stadighed nye udfordringer i Bobby – for den del af ungdommen, der bare skulle have tiden til at gå, var Bobby bare stedet! Således kunne en uges arrangementer se ud:

Mandag: snakke/hyggeaften. Musik fra plader og bånd.
Tirsdag: filmaften. Onkel Erhardt viser klassikere.
Onsdag: husorkester spiller op til dans.
Torsdag: folkesangsaften.
Fredag: lokalt band fra Sønderborg eller omegn.
Lørdag: stort dansk eller udenlandsk musiknavn.
Søndag: træthed hos alle plus regnskaber, evt. møde blandt medlemmerne.

Følgende program fra Bobby Nyt december 1967:

3. dec. Dans til Odense-orkestret The Folks.
3. dec. I Vester Sottrup Forsamlingshus. Dans til det svenske orkester Vocations.
5. dec. Filmen »Hånden der går igen«. Amerikansk gyser.
12. dec. Folkesangeren Erik Nielsen viser film og spiller sange fra sit 3 mdr. ophold i USA.
15. dec. Filmen »I går og i dag og i morgen«.
17. dec. I Vester Sottrup Forsamlingshus. Dans til Peter Belli & Four Roses.
18. dec. Forældreaften. Folkesangeren Erik »Sputnik« Nielsen optræder. Fremtidsplaner og problemer drøftes. Kortfilm med Gøg og Gogge.
19. dec. Julekomsammen.
22. dec. Filmen »For konge og fædreland«.

Hertil kom diverse faste ugentlige danseaftener til lokale orkestre m.m.

Samme Bobby Nyt refererede begivenheden, da 200 trofaste pigtrådsfans blev lukket ind formedelst kr. 1,00 for at høre »Sveriges Beatles« Lords of Treasury. Gruppen var kommet i økonomiske vanskeligheder, fordi deres bil havde kostet gruppen et uforudset højt beløb. Derfor var Lords of Treasury nødt til at tage et par jobs til »en billig penge«, hvilket kom Bobby til gavn.

Samtidig tog Bobby Nyt afsked med trofaste Erik Bennetzen, der skulle til Århus for at studere.

At dette aktivitetsniveau var muligt skyldtes flere ting. For det første, at Bobby havde så mange medlemmer. En underskriftsindsamling til bevarelse af det »dødsdømte« Bobby i januar 1968 viste 599 medlemmer, hvilket var og vel stadig er rekord for en ungdomsklub her i området med faste, trofaste medlemmer! For det andet, at den faste kerne af medlemmer var så trofast og solidarisk; alt arbejde blev udført af frivillige og ulønnede medlemmer. Når en aften var forbi, kl. 23.00, blev der sagt i mikrofonen: »Tak for i aften og husk at kostene står i garderoben.« Mange listede hjem, men der var altid nok tilbage til at feje gulve, gøre rent i baren, vaske glas og rydde op. Også de tilbagevendende pligter som gulvvask, rengøring af toiletter, fjernelse af tyggegummi fra gulvet m.m. blev udført af frivillige under stor selskabelighed.

Christian Plett i 'opvaskeseance'. Foto: Kjeld Eifert.

Bobby Nyt annoncerede følgende film i januar-april 1968 (nr. 2-4):

19. jan. »De 63 dage«. Polsk film fra 1957.
26. jan. »Udenrigskorrespondenten«. Amerikansk film af Alfred Hitchcock fra 1940.
6. feb. »Ung flugt«. Fransk film fra 1959.
20. feb. »Aske og diamanter«. Polsk film fra 1958.
5. mar. »I det allervildeste vesten«. Gøg og Gogge film fra 1937.
19. mar. »Drømmende læber«. Tysk film med O. W. Fischer.
2. apr. »En blandt mange«. Dansk film instrueret af Astrid Henning Jensen.

Bobbys kamp for at overleve

Allerede fra indvielsestidspunktet var man klar over, at Bobby ikke ville kunne fortsætte sin eksistens i villaen på Kongevej. Byrådet havde klargjort, at den 1. juli 1968 måtte huset rømmes – det skulle saneres til fordel for byens nye bibliotek. Men håbet om, at kommunen ville stille nye lokaler til rådighed, var dog i live i næsten hele perioden, idet Bobby på rekordtid blev en institution i byens kulturliv. Argumenterne var mange – men her følger brevene, der blev offentliggjort i Bobby Nyt og som fortæller om Bobbys skæbne:

Jydske Tidende 26.11.67.

På gaden!

Fra uofficiel side, forlyder det nu til aften, tirsdag den 6. februar, at undervisningsministeriet har besluttet at følge lektor Kella-Hansen's henstilling om i hvert tilfælde ikke at leje Rockefeller-Instituttet ud til BOBBY.
Hvad så???
Tja – vi ved det heller ikke rigtigt hvad vi så gør. Vi er faktisk fuldstændigt slået ud!
Erhardt tager inden udgangen af denne uge til København for at tale med ekspeditionssekretær Ibsen, som har behandlet sagen »Rockefeller-Instituttet«.
Erhardt udtaler i denne anledning: »Jeg vil rejse til København for at tale med Ibsen om sagen, og forklare ham, at det sandsynligvis er personlige interesser her fra byen som spiller ind på denne afgørelse. Det er sandsynligt, at kommunen vil leje bygningen for at indrette offentlige kontorer i den. Kommunen sparer og derved kommer bygningen sikkert til yderligere at stå tom et par år. Når kommunen så endelig begynder at restaurere bygningen vil det også komme til at koste et par hundrede tusinde kroner. Hvis vi derimod får overladt bygningen, mod en rimelig leje, kommer ombygningen ikke til at koste byen en øre.
Hvis heller ikke denne samtale hjælper, hvad den næppe gør, må vi til at gå lidt hårdede til værks. I Ungdoms- og Forsorgslovens § 20 stk. 2 hedder det, at byen skal stille lokaler til rådighed. Så har vi endelig også den mulighed, at vi kan lave nogle demonstrationer får at vise hvor mange medlemmer der egentligt kommer til at gå på gaderne efter den 1. juli«.

Birgit.

BOBBY's opland

Det viser sig, at BOBBY ikke kun formår at skabe interesse for sine arrangementer på et lokal plan. Vore medlemmer kommer fra hele Sønderjylland. Ved gennemgang af vores medlemskartoteker, viser det sig, at vi har en større fast skare medlemmer boende i Aabenraa, Graasten, Kegnæs og hele det øvrige Als. Ja, vi har endog enkelte medlemmer i Frederikshavn, Esbjerg og Skive. Gad vide om »de voksne« i grunden er klar over, at Sønderborg har et så stort opland.

Birgit

Bobby Nyt nr. 4, marts 1968.

»Bobby«

Melodi: »Bobby, du må ha' ondt i håret —

»Bobby er i boligsød.
Trøstesløst det pludselig lød:
Det på Kongevejen
snart er slut med legen.
Vores villa, vores hjem,
hvor de unge mødes frem,
den skal snart forsvinde.
Nyt det må vi finde./
»Bobby« vil man ha' sat på gaden,
det lyder så traurigt gennem
studen.
Dansen må standse, slut med soft
og hot,
der er stop
for vor pop, ja, sagt op:
Rend og hop!
Vore fester
med orkester
er nu snar en sagn blo.

Hvor skal vi nu flytte hen,
når vi skal ha' flyttemænd?
På »den lille skole«
tør vi ikke stole.
Det kan trække længe ud,
før der end'lig kommer bud,

og måske det melder:
Væk med Rockefeller!
»Bobby den må da kunne samle
om sagen de vise og de gamle:
Skaf et lokale, ikke alt for flot,
for vi kan
alle mand trædé an
få i stand
selv en hytte
uden nytte
til et herligt ungdomsslot.
Carl —.

Af Jens Carlsen.

Sønderborg byråd

Byrådet bekendt er ungdomsklubben »BOBBY« blevet sagt op i de nuværende lokaler på Kongevej 25 pr. 1. juli 1968, hvilket naturligvis sætter os i et stort dilemma.
Ovennævnte samt nogle udtalelser i dagspressen animerer os til denne appel. Hvad vi ønsker, er blot en utvetydig stillingtagen fra byrådet med hensyn til, hvorvidt man vil være parat til at hjælpe BOBBY ved anskaffelsen af nye lokaler eller ej.
I bekræftende fald; hvori vil denne hjælp da bestå?
Hvis det modsatte er tilfældet, udbeder vi os, hvad ganske naturligt er, en forklaring. Dette ønske være kun fremsat med henblik på vor stillingtagen.
Visse personer har i dagspressen udtalt sig angående det meget omdiskuterede »Rockefeller-Institut« på hjørnet Ringridervej-Ahlmannsvej. Mod en ytring om, at en støjende institution som BOBBY ikke burde have til huse ved Sønderborg Statsskole, må vi på det kraftigste protestere.
Da BOBBY i sin tid fik overdraget bygningen på Kongevej, blev der foretaget indgående undersøgelser, hvad angår støj. Resultatet af disse undersøgelser var absolut positiv, og måtte der stadig ikke herske enighed på dette punkt, kan vi henvise til naboerne.
Vi må her ligeledes påpege, at BOBBY er en ungdomsklub, og at medlemmerne hovedsagelig er skoleelever, hvorfor klubben på ingen måde vil kunne forstyrre undervisningen på Sønderborg Statsskole. Den støj, som omtales, er formentlig pigtrådsmusik, som aldrig forekommer før kl. 19,00, hvor der ikke er nogen form for undervisning på Statsskolen.
En ting, som bør fremhæves, er, at indretningen af evt. nye lokaler overhovedet ikke vil blive nogen belastning for byen. Vi beder ikke om økonomisk støtte, blot en velvillig indstilling.
På forhånd tak!
For at give byrådet et indtryk af medlemstallets størrelse og dermed behov for lokaler, følger hermed en liste med underskrifter fra en del af medlemmerne.
På dette brev har nu sammen med 599 af dine kammerater underskrevet.

SVAR FRA BYRÅDET

Som svar på vores brev (andetsteds her i bladet) svarer byrådet:
Man har modtaget klubbens skrivelse af 21. f. m. vedrørende nye klublokaler bilagt underskrifter af klubbens medlemmer.
Man kan i sagens anledning udtale, at det har glædet kommunen, at man har kunnet stille ejendommen til rådighed for klubben fra 1. 1. 1967 til 1. 7. 1968, og at man værdsætter det arbejde, der er udført i den forløbne tid. Desværre er man for tiden ude af stand til at anvise andet lokale, men man vil naturligvis have sagen i velvillig erindring.

sign. A. Andersen
borgmester

Bobby Nyt nr. 2, januar 1968.

Der er vel ikke noget at sige til, at begge initiativtagerne til ungdomsklubben Bobby, Erhardt Andersen og Erik Bennetzen i bund og grund var skuffede over, at den 'ungdomsorganisation', de møjsommeligt havde stablet på benene, ikke fik lov at fortsætte på grund af manglende lokaler. Erik Bennetzen var dog den af de to, der først måtte forlade skuden, men dette var grundet et påbegyndt studium i Århus. I Bobby Nyt nr. 4 fra 1968 kunne man læse følgende brev fra ham:

Ikke stop i Bobby

Hop i »Bobby«, come along!
Hver for sig har sin jacon.
Hvem har taget whiskyflasken?
Let fra tiden og i aaken
kan man komme tur-retur.
Men er faktisk sat i bur.
Hobby, »Bobby«, pop og hop,
støv nu whiskyen op!

Op i »Bobby«, kom og dans.
Altså ikke noget: stands!
Kvasmedlem, hr. borgmester,
hør det larmende orkester
varme byens ungdom op,
lix til både sjæl og krop.
Ingen stop i »Bobby«, men
ad på galoup, på'n igen.

»Bobby«, hobby, samlingssted,
»Bobby« har de unge med.
Hvorfor skal de mange bøde,
selv de pæne og de søde?
Hev er lix og lystighed.
Lad det gamle hus i fred.
Kære »Bobby«, giv dem ly
i vor — ellers — gode by!

Carl

Af Jens Carlsen.

Århus, den 17. februar 1968

Til BOBBY'S medlemmer.

Jeg har dags dato modtaget BOBBY-NYT og føler en ubændig trang til at komme med et par bemærkninger og blomster.

Mange har måske allerede fået, og endnu flere vil muligvis få et forkert indtryk af min afrejse fra BOBBY. Dette vil jeg gerne gennem det følgende søge at undgå.

Sagen var den, at jeg for år tilbage satte mig et mål med hensyn til min uddannelse, et mål jeg var fast besluttet på at nå, og som jeg lige siden har kravlet imod.

Undervejs udkrystalliserede Erhardt og jeg ideerne til BOBBY. Disse ideer, jeres positive indstilling og interesse, plus en hvis portion arbejde har gjort BOBBY til det, den er i dag, nemlig en mægtig organisation af unge, en organisation der kræver et overordentlig stort arbejde af dens ledere, for hele tiden at være up to date.

Dette arbejde så jeg mig ikke i stand til at kombinere med mine studier på en for disse tilfredsstillende måde. Derfor valgte jeg at rejse udenbys og fuldstændig bryde med klubben arbejdsmæssigt set.

At jeg ikke en gang imellem kigger indenfor når jeg er hjemme skyldes derfor udelukkende, at jeg ikke ønsker at genoptriske min interesse for BOBBY, hvilket for mig øjeblikkeligt ville betyde, at jeg ikke kunne passe mine studier.

Det var en svær beslutning for mig at sige farvel til BOBBY. Et BOBBY jeg havde været med til at starte, et BOBBY der endnu kun var I sin vorden, og derfor hver dag stod overfor store og afgørende problemer, der nødvendigvis skulle løses for klubbens videre eksistens.

Jeg er på den ene side ked af at have forladt BOBBY, men er på den anden side meget stolt over, at jeg med min indsats har været med til at starte noget, vi I begyndelsen ikke vidste hvad var, men som i dag er blevet en så sund og moderne ungdomsorganisation, at andre har fået lyst til at overtage min plads.

Jeg er meget glad og tilfreds med, at jeg ikke har efterladt en tom plads, der kunne hindre BOBBY I dens videre udvikling.

Til de folk, der er med i BOBBY'S daglige arbejde, vil jeg sige: »Fortsæt ad den vej, i er inde på, og I vil sjældent og aldrig I sidste instans blive skuffede«

Erik.

Man mærker tydeligt, at Erik Bennetzen vidste, hvor det bar hen, hvilket kun yderligere bekræftedes af nedenstående udtalelser fra Erhardt Andersen i samme klubblad:

Fra forskellige sider, hævdes det, at vi har været for hårde i vores anklager mod byrådet. Selvfølgelig var vi i forvejen klar over, at villaen på Kongevej, som byrådet var så venlig at stille til vores rådighed, kun var et midlertidigt tilholdssted. Man har derfor bebrejdet os, at vi angreb byrådet, og kom med udtalelser om, at byen satte os på gaden. Vi beklager, at nogen har følt sig stød af vores udtalelser, men det er nødvendigt at råbe højt for at få folk vækket.
Vi dækker et behov! Og det koster ikke byen noget! Derfor mener vi, at vi godt kan tillade os at kræve nye lokaler. Hvis ikke BOBBY eksisterede, måtte byen oprette eller udvide en af de bestående ungdomsklubber, og hvad ville det ikke koste. Vi har lov at gætte, oprettelsen af en klub til 450 medlemmer ville mindst koste 3 mill. kr., den daglige drift omkring kr. 150.000,00 årligt. Tallene er bestemt ikke i overkanten. Har vi så ikke lov til at kræve blot en lille smule? Blot en velvillig indstilling, nemlig, at man anviser os nye lokaler. Vi skal nok betale huslejen, vi klarer selv indretningen og den daglige drift. Kan man forstå, at nogen føler sig stød, når vi tilbyder samfundet en årlig besparelse på mindst 150.000,00 kr. plus oprettelsen af en klub?

Erhardt

Resultatet!

De fleste anede, hvor det bar hen med dette det første rigtige kulturhus i Danmark. Dog i ugebladet Hjemmet kunne man læse følgende (i uddrag) i en artikel forfattet af journalisten Tabita Wulff under overskriften »Ingen bøller i Sønderborg!«:

Et par restauratører i byen så med slet skjult misundelse på, hvordan ungdommens pengerigelighed strømmede om bord i skibene, og arrangerede i hast pigtrådsballer hver lørdag aften. De bød sandelig ikke på sodavand; der løb adskillige øller ind under vesten på de fremmelige unge. Byen var forarget, men opgav. Svælget mellem generationerne var for stort, ungdomsproblemer løses ikke med bebrejdelser og øretæver.

Erhardt Andersen og Erik Bennetzen er selv unge – 23 og 24. I stedet for at blive forargede over ungdommens negative aktiviteter spurgte de sig selv, hvorfor de unge reagerede sådan. Og hvad kunne der gøres for at standse rebellerne?

Hos de to skabtes tanken om en ungdomsklub; det skulle ikke bare være et poptempel; de unge skulle have noget med hjem, indtryk, som de ikke havde glemt, så snart havelågen smækkede i bag dem.

I Sønderborg, som så mange andre steder i landet, er det ikke nok at få en idé. Der skal en god portion tro og stædighed til, før nye ting rodfæster sig hos omgivelserne. Erhardt og Erik kom ud for enorme vanskeligheder. Hvem skulle også tro, at en kommune ville spænde ben for en sådan aktivitet?

Ungdomsklubben Bobby har nu snart eksisteret to år. Sønderborg har ikke mere noget bølleproblem, og interessen for spirituterne er ringere end før.

I Sønderborgs gamle politimesterbolig sidder jeg og får en hyggelig snak med Erhardt Andersen og Erik Bennetzen, mens musikken fra diskoteket inde ved siden af får de gamle mure til at slå revner. Gad vide hvad politimesteren ville sige, hvis han så sin gamle villa nu? Alle rummenes hvidkalkede vægge er malet i psychedelic-stilen.

Erik: – Vi kom op over de 10.000 kroner i startudgifter. Vi har 450 faste medlemmer, der betaler 5 kroner om måneden, så det varer sikkert lidt, før vi får den gæld væk.

– Hvad byder I på for den femmer?

Erhardt: – Vi lokker de unge til med pigtrådsmusik og pigtrådsballer, så sætter vi jazz og folkemusik på programmet, viser ladige film og afholder hvert år en foredragsrække om aktuelle emner, der er oppe i tiden; hver søndag har pladediskoteket åbent. Vi har samtaleterapi i små grupper og søndagsudflugter – på cykel!

– Kommunen har altid været lidt skeptisk?

Erhardt: – Heldigvis, for det gjorde os stædige. Vi ville nemlig ikke lave et poptempel, men vise, at vi kunne aktivere Sønderborgs ungdom fornuftigt. Som vi havde ventet, stillede bøllerne her kort efter, at vi havde åbnet. Vi lod dem fremture lidt og tog dem så med herop på kontoret. I dag er de klubbens bedste medlemmer. Det er nemlig altid en grund til, at man bliver bølle – det glemmer de „voksne" . . . ★

Hjemmet, 30. juli 1968.

Foto: Kjeld Eifert.

Enhver kamp for
at overleve er
svær – kampen
for Bobbys
eksistens blev
kæmpet – men
slaget blev tabt!

Jazzen overlevede

Medens jazzklubber mange steder i det ganske land måtte lukke dørene og bide i det sure 'erkendelsens æble', at pigtrådsmusikken havde trængt revivaljazzen i baggrunden, havde Sønderborg Jazzclub dog kronede dage i midten af 60'erne. Allerede i slutningen af 1953 kunne sønderborgerne dufte den første lokale jazzmusik. En af de første jazzklubber i Danmark blev oprettet i 1954 med Claus Ottesen som den første formand. Derefter fulgte Ove Rex Christensen (1955/56), Jørgen Ley (1957), Hans J. Lund (1958), Bertel-Høxbro Jacobsen (1959), Bent

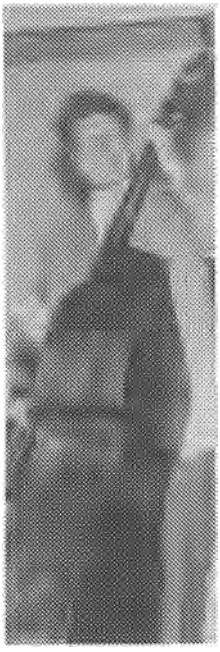

Vel nok den kendteste musiker fra jazzlivets kronede dage i 50'erne i Sønderborg: Kim Menzer, der i 60'erne skrev rock/jazz-historie med Burnin' Red Ivanhoe. I 70'erne var han med som usædvanligt multimusiktalent i Birds of Beauty, Fujara, Røde Mor, Tom Nagel Rasmussen Band og i mange andre sammenhænge med Karsten Vogel. Konferencier ved Roskilde Festival. I 80'erne er han blevet en verdenskendt jazzmusiker, der rejser overalt i verden - fra Paris til New York, og 'København til Sønderborg'.
Foto: Gerd Schuer (ca. 1957).

Et af de mest spændende arrangementer i jazzklubbens historie. 19.2.66.

Jazzklub slået ud af pigtråd

Kvindelig jazzklub-formand på Ala giver op

SØNDERBORG, MANDAG

Nordborg Jazz Klub indkalder i nær fremtid til ekstraordinær generalforsamling, hvor den godt fire år gamle klub skal opløses. — Det er beklageligt, at vi er nødt til at tage dette skridt, sagde klubbens formand frk. Birgit Rye Jensen, Nordborg,i går.

Interessen for jazz på Nordals er imidlertid så lille,at vi ikke kan lave arrangementer uden at få underskud. Nu skal klubben opløses, og det underskud på flere hundrede kroner, som vi har, hæfter bestyrelsesmedlemmerne, ifølge vedtægterne for. Den sidste jazzmatiné her i påsken med et svensk orkester var besøgt af 50 af klubbens 70 medlemmer andre kunne ikke være med på grund af politikravet om, at der kun måtte gives adgang for medlemmer. På dette grundlag var mødeprocenten god, men når der alligevel blev underskud, må vi »lukke«.

Det er bedst at holde op, mens tid er. Årsagen til den svigtende interesse skal findes inden for en anden gren af musikken — pigtråden. De unge vil hellere til offentlige pigtrådsballer, og den indstilling kan en jazzklub kun tage til efterretning.

Jazzens popularitet skal nok komme igen, og jeg vil ikke anse det for usandsynligt, at der atter kan startes en jazzklub om et års tid, men det bliver ikke med mig som formand. Det er for risikabelt.

Lund (1959-63) og Børge Thomsen fik fornøjelsen i perioden 1963-66, da »Beatles var kommet til Sønderborg«. Det er også fra hans scrapbog, jazzklubbens arrangementsplan i disse år er hentet.

En af betingelserne for, at jazzklubben i slutningen af 60'erne kunne overleve var, at den begyndte at tage blues- og rocknavne ind i varmen. I dag – 1986 – er Sønderborg Jazzklub 'still going strong' med eksklusive navne fra ud- og indland under Søren Gunnar Hansens entusiastiske ledelse.

I 50'er-perioden i Sønderborg »avledes« det famøse jazzorkester The Syncopaters, der med Sønderborg-besætningen nåede at indspille et par singleplader. I 60'erne var det især Creole Stompers, Niels Johansens Jazzband samt Finn Schmidts Swingkvartet, der lokalt gjorde sig – oven i købet blev Creole Stompers foreviget på et stykke vinyl med et enkelt nummer. Gruppen var blandt de bedste amatørorkestre i landet.

Creole Stompers 1963: Fra venstre Lars Holmberg, Hans Erik Wrang, Hans Jørgen Wolff, Walter Lindstrøm, Poul Hansen og Børge Thomsen.

I samme periode måtte Nordborg Jazzclub lukke dørene. Beatmusikken havde »vundet« kampen i det nordalsiske.

I de vordende 60'ere havde Sønderborg en overgang 3 jazzklubber. Foruden den ordinære: Jazzclub Cubana på Hotel Strand og Tuxedo Jazzclub på Strandpavillonen (en ungdomsjazzclub).

Arrangementer i Sønderborg Jazzklub – sæsonen 1963-1964

Dato	*År*	*Orkester/solist*	*By*	*Land*
	1963	Papa Cau Cau's Jazzband	Tønder	DK
15/8	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
	–	Daddy »J« Cimbrian Jazzband	Odense	DK
14/9	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
25/9	–	The Syncopaters	Åbenrå	DK
5/10	–	The FoggyTown Five + One	Kiel	D
	–	Doug Richfords London Jazzmen	London	E
26/10	–	Rolf Laukien Quintett	Kiel	D
16/11	–	Düsseldorff Stompers	Düsseldorf	D
7/12	–	Heinz Junghans Dixieland Band	Hamburg	D
25/12	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
4/1	1964	Keith Smith Climax Jazzband		E
1/2	–	Kardinalerne	Odense	DK
16/2	–	Papa Bue's Viking Jazzband med	København	DK
		Champion Jack Dupre	New Orleans	US
14/3	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
27/3	–	Keith Smith Climax Jazzband		E
27/3	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
4/4	–	Kenny Ball & his Jazzmen		E
4/4	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
19/4	–	Papa Bue's Viking Jazzband	København	DK
25/4	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
9/5	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
23/5	–	Papa Cau Cau's Jazzband	Tønder	DK
30/5	–	Darktown Jazzmen	Haderslev	DK
23/6	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
27/6	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
7/7	–	Darktown Jazzmen	Haderslev	DK
29/8	1964	Daddy »J« Cimbrian Jazzband	Odense	DK
12/9	–	Sønderjysk All Star Jazzband	Sønderjylland	DK
6/10	–	Chris Barber's Jazzband med		
		Ottilie Patterson		E

Med klubaftener, hvor der ofte var jamsession's med Creole Stompers som grundstamme, afholdtes der i alt 33 arrangementer.

Arrangementer i Sønderborg Jazzklub – sæsonen 1964-1965

Dato	*År*	*Orkester/solist*	*By*	*Land*
14/11	–	Darktown Jazzmen	Haderslev	DK
30/11	–	Mr. Acker Bilk & his Paramount Jazzband		E
–	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
–	–	Darktown Jazzmen	Haderslev	DK
–	–	Sonny Boy Williamson		US
9/12	–	Original Downtown Syncopaters		E
25/12	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
23/1	1965	The Syncopaters	Åbenrå	DK
–	–	Tuxedo Jazzband		DK
17/2	–	Kenny Ball & his Jazzmen		E
27/2	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
17/3	–	Monty Sunshine's Jazzband med Valery Wiseman		E
–	–	The Syncopaters	Haderslev	DK
påsken	–	Carnegie Riverboat Hot Six	Gøteborg	S
1/5	–	Papa Bue's Viking Jazzband	København	DK
15/5	–	Theis/Nygaards Jazzband	København	DK
22/5	–	Arnved Meyers Orkester med Vic Dickenson		DK US
	1965	Creole Stompers	Sønderborg	DK
31/7	–	The Syncopaters	Haderslev	DK
14/8	–	Æ Bindstouw Jazzmen	Herning	DK
28/8	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
–	–	Syncopaters	Haderslev	DK
–	–	Darktown All Stars	Haderslev	DK
–	–	Albert Nicholas	New Orleans	US
18/9	–	Kardinalerne	Odense	DK

Med klubaftener, hvor der ofte var jamsession's med Creole Stompers som grundstamme, afholdtes der i alt 32 arrangementer med 17 forskellige orkestre.

Arrangementer i Sønderborg Jazzklub – sæsonen 1965-1966

Dato	*År*	*Orkester/solist*	*By*	*Land*
2/10	–	Ricardos Jazzmen	København	DK
12/10	–	Chris Barber's Jazzband		E
–	–	Syncopaters	Haderslev	DK
23/10	–	Leonardo Petersen Jazzkapel	København	DK
15/11	–	Ken Colyer's Jazzmen		E
11/12	–	Københavns Fodvarmere	København	DK
27/12	–	Jo Banks	København	US/DK
–	–	Tom Bailey (tidl. Butterfields Bluesband)		US
–	–	Chuck Cliff	Indiana	US/DK
–	–	Dreamland Jazzband	København	DK
–	–	Finn Schmidts Swingkvartet (debut)	Sønderborg	DK
12/1	1966	Finn Schmidts Swingkvartet	Sønderborg	DK
19/1	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
26/1	–	Spencers Washboard Kings	London	E
11/2	–	Mr. Acker Bilk & his Paramount Jazzband		E
19/2	–	The original »New Orleans All Stars«*	New Orleans	US
–	–	Syncopaters	Haderslev	DK
19/3	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
7/5	–	Syncopaters	Haderslev	DK
19/5	–	Creole Stompers	Sønderborg	DK
–	–	Syncopaters	Haderslev	DK
–	–	Finn Schmidts Swingkvartet	Sønderborg	DK
28/5	–	Cave Stompers		S
–	–	Creole Jazzband	Sønderborg	DK
	–	Ricardos Jazzmen	København	DK

Med klubaftener, hvor der ofte var jamsession's med Creole Stompers som grundstamme, afholdtes der i alt 33 arrangementer.

*Verdens bedste jazzorkester. Alle musikerne over 60 år.

Uden »suppe, steg og is-musik« går det ikke!

Det er vel ikke at yde dansemusikken fuld retfærdighed at kalde den 'suppe, steg og is-musik'. De bedre danseorkestre var vel nok mere danse- og showorkestre. Orkestre, der forventedes ikke bare at kunne spille tidens populære toner parret med en vals, foxtrot, bossa nova og lignende, men i lige så høj grad at gøre det på et forholdsvis kvalitativt højt niveau. De relativt få orkestre i den lokale epoke, der magtede det blev også til noget og kunne sagtens overleve i pigtrådsepoken uden større problemer. Ved mindre sammenkomster kunne de 'små orkestre' gøre sig. Der var altid et publikum, der havde behov for levende musik til fødselsdags-, bryllups-, firma- og andre fester.

De kendteste og populæreste danseorkestre fra 60'er-perioden var uden tvivl »Luna« Kvartetten, Harvest Moon, Fratelli Kvartetten, Hilo Hawaiians og H. P. C. Kvartetten – alle med hjemsted i Sønderborg. Udefra var det orkestre som Los Flamingos og Romantica, der gjorde sig godt.

Hilo Hawaiians i begyndelsen af 60'erne med (tv) Jørgen Weiss, Lisa Weiss, Carl Johansen og Sigfred Nielsen.

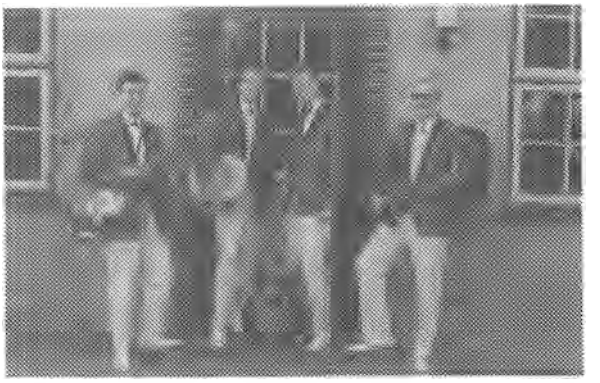

Luna Kvartetten 1964. Fra venstre: Niels Johansen, Harder Carlsen, Henning Kock og Anker Grossmann.

Særdeles populære var Luna Kvartetten, der med Henning Kock som guitarist allerede i 1963 kunne levere Elvis Presley, Cliff og Shadows-numre og for den sags skyld også Beatles-numre i en kvalitet, der lå væsentligt over, hvad de første pigtrådsorkestre kunne præstere. Forskellen var da også, at dansemusikerne kunne spille, og mange var musikere i ordets egentlige forstand.

H.P.C.-kvartetten: Fra venstre: Thomas Petersen, H. P. Clausen, Gynther Jørgensen og Svend Good. Foto: Chr. Hansen.

Hotel Strand, Rytterkroen og Mommark Færgegaard var i hvert fald tre steder, det hungrende dansepublikum kunne frekventere og altid få opfyldt mindst to ønsker: god, gedigen og alsidig musik på højt niveau

samt en god svingom. Da natklubben Zanzibar i Sønderborg åbnede portene midt i 60'erne for professionel dansemusik, opfyldte stedet et længe næret ønske og behov hos det mere modne publikum.

Fratelli anno 1967:
Fra venstre: Peter Moos, Einar Nielsen, Sigfred Nielsen, Thorkild 'City' Nielsen og Lilian Nielsen.

I 1962 dukkede der endvidere et nyt fænomen op, der blev revolutionerende indenfor dansemusikken – ja, også i rockverdenen fik det sin betydning. Det var det man dengang kaldte 'elektronorglet'. Et mon-

Henning Kock.

Teknisk vidunder

Hotel Strand har fået en ny attraktion, der sikkert vil trække mange ud i terrassen hver lørdag og søndag eftermiddag, hvorfra man kan nyde udsigten ud over fjorden. Hver lørdag og søndag eftermiddag er der lejlighed til at høre den kendte pianist Henning Kock spille på det nye elektronorgel, som skulle være noget af et teknisk vidunder. Det er bygget af en sønderborger, en meget dygtig radiotekniker, som er specialist på dette område. Elektronorglet, der fungerer ved hjælp af over 100 radiorør, er monteret i et klaver og kan kobles til og fra efter ønske.

Henning Kock, der også spiller til dans med Luna-kvartetten på Hotel Strand, er kendt af mange fra sin tid som klarinettist i orkestrene „Rainy City Stompers" og „Niels Johansens Jazzband"

1962.

strum, der kunne udgyde bløde hammond-orgeltoner, indeholdende en trommemaskine og med fodpedaler, der kunne frembringe smukke bastoner. Et rigtigt »one-man-band«. Henning Kock var i Sønderborg med på ideen med det samme, og virkede som en slags pionermusiker på dette område – lokalt set. Det foregik oftest på Hotel Strand. Dette spændende instrument er jo i dag blevet udviklet i de mest avancerede afskygninger, der med computerteknik er i stand til at frembringe og efterligne alle instrumenter – helt naturligt. Dog kan man heldigvis ikke undvære 'mennesket' bag maskinen – levende musik spilles nu engang af levende mennesker!

Hvem bookede hvem?

Pigtrådsmusikken kom rigtigt til Sønderborg via Pigtrådsfestival 65, der var arrangeret af Kim Rheinholdt i co-samarbejde med Per Grove Steffensen og Bo Lynnerup.

Kim Rheinholdt var på dette tidspunkt så småt begyndt med impresariovirksomhed og havde det fornødne initiativ til at stable arrangementer på benene. Akar-direktion var Per Grove Steffensen hovedmand for. Og Bo Lynnerup var startet på booking-virksomhed i begyndelsen af 1965 under navnet Danish Music Engagement.

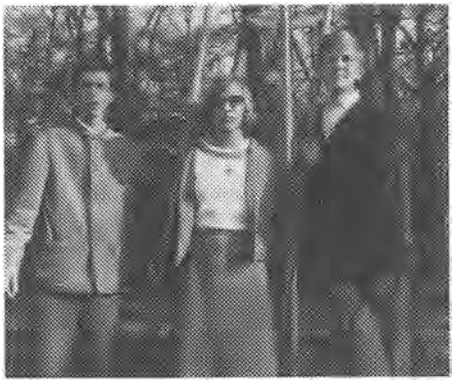

Kim Rheinholdt, Inge Skræp og Per Grove Steffensen, arrangørerne bag 'Pigtråds-festival 65'. Foto: Bo Lynnerup.

Bo Lynnerup - i dag TV-producent.

I 1966 stablede Henrik Mogensen og Peter R. Møller i Augustenborg MM-Agency på »fødderne«. Kort efter kom Per Holst Albrechtsen fra Skovby ind i billedet med sit bureau Beat Music, der senere blev smeltet sammen med MM-Agency og fik navnet Center Booking. En overgang arbejdede Per Holst sammen med Ingolf Jensen. Samtidig skød Bobbys booking virksomhed op af jorden. Dette styrede til dels Bo Lynnerup sammen med Erik Bennetzen og Erhardt Andersen.

Per Holst-Albrechtsen.

Ortwin Norberg.
Foto: Alfred Køpke.

Henrik Mogensen.
Foto: Alfred Køpke.

I Sønderborg havde John Nielsen et mindre agentur, og senere – i slutningen af 60'er-epoken dukkede Royal Booking op. Dette bureau bestod af Ortwin Norberg, Henrik Mogensen, Kjeld Christiansen og Erling Wiesner. Chresten Færgemand forestod ABC-bureauet i 1968 i Nordborg.

Kim Rheinholdt.

Ronnie Christiansen
- populær disc-jockey.
Foto: Alfred Køpke.

Kaj Schnor ('Strick')
- populær disc-jockey.
Foto: Alfred Køpke.

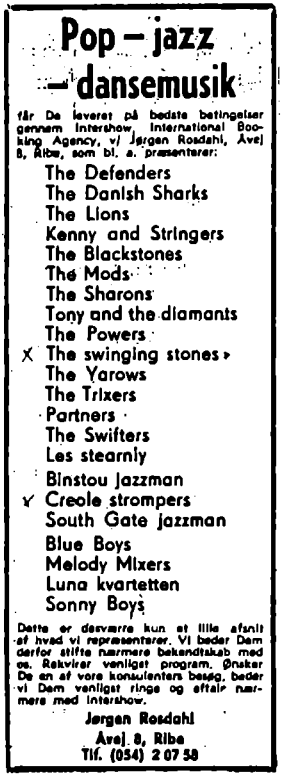

Pop – jazz
– dansemusik

får De leveret på bedste betingelser gennem Intershow, International Booking Agency, v/ Jørgen Rosdahl, Avej 8, Ribe, som bl. a. præsenterer:

The Defenders
The Danish Sharks
The Lions
Kenny and Stringers
The Blackstones
The Mods
The Sharons
Tony and the diamants
The Powers
X The swinging stones
The Yarows
The Trixers
Partners
The Swifters
Les stearnly
Binstou Jazzman
✓ Creole strompers
South Gate Jazzman
Blue Boys
Melody Mixers
Luna kvartetten
Sonny Boys

Dette er desværre kun et lille afsnit af hvad vi repræsenterer. Vi beder Dem derfor stifte nærmere bekendtskab med os. Rekvirer venligst program. Ønsker De en af vore konsulenters besøg, beder vi Dem venligst ringe og aftale nærmere med Intershow.

Jørgen Rosdahl
Avej. 8, Ribe
Tlf. (054) 2 07 58

2 Sønderborg/Norborg-grupper i Rosdahl's 'brød'. Se X.

Ungdomsklubben BOBBY
K ngevej 25
Sønderborg, den30/5- 67

Ang.: Orkestersammenslutningen.

Orkestersammenslutningen er nu en realitet, vi mangler kun at alle orkestermedlemmerne med deres underskrift erklærer, at de er indforstået med de regler for sammenslutningen der blev vedtaget på mødet den 29/5- 67.

Følgende orkestre var inviteret og de med x-mærkede var mødt:
Buzz the Jerk
Dust and Ashes x
Group L.S.D. x
Group McKeans x
Just Us.
Kim Lynnrup. x
Klaus Kluddere Combo. x
M.O.E.C. x
Soundless. x
The Corgans. x
The Poor Boys. x
The Pretty Stones. x

Omstående findes de vigtigste retningslinier for sammenslutningen. Skulle der være uklare punkter eller noget de er utilfredsmed så ring til tlf.26699.

med venlig hilsen

Erhardt Andersen

Erik Bonnetzen

Orkestersammenslutningen i Bobby.

Men hvem bookede hvem? Grupperne kom og gik – kun ganske få grupper holdt fast ved et og samme bureau en hel periode. Ofte bookede grupperne sig selv ud – det gav større honorar. Men skulle man langt omkring, måtte man være i 'brødet' hos nogen.

Fra Center-Booking og MM-Agencys prislister er det muligt at konstatere, hvad de lokale grupper kostede (1969-70): Freely 1000,- kr., Sound of Fashion 600,- kr., Four Drops 500,- kr., X-Rays 600,- kr., Freek Out (2) 500,- kr. og Electric Mud 700,- kr. På dette tidspunkt blev Gnags booked ud af samme bureau for 800,- kr. Fever kostede 450,- kr., Happening 400,- kr., Buzz the Jerk 500,- kr. På samme tid kostede Sir Henry 2900,- kr., Tages (Sverige) 5000,- kr., Peter Belli & Four Roses 3000,- kr., Defenders 3000,- kr. og Savage Rose 3000,- kr.

Eftermæle – »so long, good-bye«

Når man taler om de glade 60'ere i musikalsk henseende, kommer mange til at tænke på den ukomplicerede rock 'n roll og de melodiøse ballader, der med ét dukkede op til overfladen, da en hel ungdomsverden gik grassat i forbindelse med Beatles-epoken. Dog faldt interessen i slutningen af 60'erne for at gå til pop- og rockballer i takt med beatmusikkens entré. Der krævedes bedre lydudstyr, »smagsløgene« hos publikum var blevet mere kritiske. I samme tidsrum kom nok det største konkurrencemoment – diskotekerne. Et sted, hvor en »pladekaptajn« styrede aftenens underholdning med teknisk velproduceret musik. En sådan d.j. var billigere end at hyre en gruppe, og hvad – de unge skulle da nok more sig alligevel. Rockgruppernes eksistensmuligheder blev devalueret ganske betydeligt.

Den levende musik – ofte primitiv, men entusiastisk – havde udviklet sig stærkt i perioden 1964-69, hvilket naturligvis – ikke mindst – må tilskrives så stor villighed hos publikum til at møde op for at høre de lokale »helte«, samt mange værters enestående åbenhed for at stille lokaler til rådighed. Rockmusikken kom til at træde vande, alt imens dansemusikkens livsvilkår var blomstret op – ikke uden hjælp af »Dansktoppen«. Mange lokale pigtrådsmusikere så nu pludselig en mulighed for at tjene flere penge ved at frekventere dansktopmusikken, der via Keld og Donkeys »Landsbyens gadekær« var blevet utrolig populær.

I foråret 1970 udkom det sidste originale Beatles-album »Let it be«. En epoke var forbi – gruppen gik i opløsning! Med dette farvel – en stille resignation over en svunden tid – er det dog befriende og uforpligtende tid efter anden at lægge en gammel, slidt Beatles-plade på grammofonen og drømme sig tilbage til dengang, »da Beatles kom til Sønderborg«!

Musik-gruppernes historie

– fra dengang vore forældre endnu ikke var bedsteforældre ...

Musikgruppernes historie indeholder i alt 49 historier og biografier over orkestre og solister, der mere eller mindre havde deres rod i begyndelsen og midten af 60'erne. Det har været umuligt at få oplysninger om alle grupper, eftersom mange havde en eksistens på 2-6 måneder og måske kun nåede at optræde offentligt en eller to gange, hvorefter der fandt udskiftning sted eller gruppen opløstes. I slutningen af 60'erne dukkede der en del såkaldte 'syregrupper' op og prøvede at pumpe liv i en æra, der stod på »gravens« rand. Disse grupper hører på en måde en »ny tid« til, og kan måske danne grundlaget for et lignende projekt om 70'ernes rockliv i Sønderborg.

Dog vil jeg ikke undlade at nævne navnene på en del grupper, hvis historier det ikke har været muligt at få fat på indtil deadline på bogen: Lee Baunis (Sønderborg), Group Six (Sønderborg), Kwitting Stones (Sønderborg), Soundkess (?), Hunters (Langesø), Generation (Sønderborg), Hopli Gopli (Sønderborg), Njals Saga (Sønderborg), AMP (Fynshav), Muste Lemon (Guderup), Erling og Preben (?), Beaste (Egen), Cry (Egen), J.T. Invention (Sønderborg), Ash (Gråsten), Gossoons (Gråsten).

After Tea

Med Erik Lauritzen, trommer, Hans Hansen, singleguitar og vokal samt Bjarne Wraamann, basguitar, havde Sønderborg en velspillende rock-trio i perioden 1967-70.

Gruppens musikalske islæt var præget af hitlistenumre krydret med en kerne af pågående rocknumre. Man kunne i datidens rockmiljø finde After Tea i diverse ungdomsklubber, heriblandt også Bobby. Tilholdsstedet var dog Reimerklubben, hvor gruppen en overgang var husorkester. Her spillede After Tea bl.a. sammen med Peter Belli, Four Roses og Teenmakers.

I marts måned 1969 deltog After Tea i Møllegades Ungdomsklub's beatkonkurrence, der blev vundet af Haimons. After Tea blev placeret i den sidste halvdel af de otte deltagende orkestre.

The Bedouins

The Bedouins: Fra venstre Ole Touborg, Poul Hald Christensen, Carsten Kjær Olesen, Per Hald Larsen og Steen Buss. Foto: Chr. Hansen.

Om Sønderborg-orkestret The Bedouins nævner Carsten Kjær Olesen: »Bekendtskabet fandt sted i folkeskolen, hvor vi alle gik i samme klasse. Det var Sønderskovskolen, hvor vi desuden spillede i skolens blæserorkester«. The Bedouins fik følgende sammensætning (i parentes instrumenteringen i skoleorkestret): Ole Touborg, rytmeguitar og vokal (basun, saxofon). Per Hald Larsen, basguitar (es-cornet). Sten Buss, singleguitar (althorn). Poul Hald Christensen, trommer (trommer). Carsten Kjær Olesen, rytmeguitar og vokal (es-cornet).

Carsten Kjær Olesen fortæller videre: – Bedouinerne (som de også kaldtes) startede i 1962, og vi mente, at vi som alle andre, også måtte kunne frembringe musik på guitarer og tromme.

De første instrumenter blev købt ganske billigt som brugte instrumenter.

Øvelokale fandt vi på Sønderskovskolen. Vi kunne benytte skolens sang- og musiklokale i eftermiddagstimerne. I øvrigt var Ole Touborg's far skoleinspektør, så øvelokaler var ingen mangelvare.

Den første offentlige optræden var i forbindelse med skolens forårsfest, hvor lederen af musikundervisningen, Lars Godiksen, syntes at det

The Bedouins.
Foto: Chr. Hansen.

Forårskoncert med 200 elever

Sønderskov-Skolen har forårskoncert i morgen kl. 19,30 i skolens festsal.

Der medvirker ca. 200 elever fra Sønderskov-Skolen, og programmet er meget omfattende. Musikkorpset, blokfløjtehold og mandolinorkestret spiller. To af skolens elever spiller flygel, og sangkoret underholder. Der er også lejlighed til at høre pigtrådsmusik spillet af The Bedouins, der blev nr. 2 ved den nyligt afholdte pigtrådsfestival og The Mosquitoes. Billetindtægten anvendes til musikformål, specielt instrumenter til orkestrene.

Pigtrådsbal i Blans

I aften har Blans Foredrags- og Idrætsforening arrangeret pigtrådsbal i Hamanns Kro. Orkestret »The Bedouins« fra Sønderborg sørger for musikken. »The Bedouins« blev nummer to ved en pigtrådsfestival i Kathrinelund sidste weekend.

kunne være morsomt at lade os optræde med en meget anderledes musik, end den man ved disse fester var vant til at høre.

Musikken vi spillede var afThe Beatles, Rolling Stones og andre, der var de unges forbilleder i de dage. Man kan ikke sige bifaldet regnede ned over os, men publikum, der var elevernes forældre, syntes trods alt, at det var morsomt at høre, hvad det var vi foretog os i fritiden.

Da vi samtidig var medlemmer af skolens elevforening, var det nærliggende at vi skulle levere musikken til foreningens fester. Det lykkedes os at sammensætte et bredt repertoire, og derefter spillede vi adskillige gange ved disse fester.

Efterhånden gik det stærkt, og flere og flere grupper dukkede op, hvilket gjorde konkurrencen om engagementerne hård. Samtidig startede de såkaldte pigtrådskonkurrencer. Vi deltog i en enkelt som blev afholdt på restaurant Katrinelund i Sønderborg. Vi besatte en andenplads, fastslår Carsten Kjær Olesen.

Jydske Tidende kommenterede dette resultat med følgende ordlyd (i uddrag):

Mens »The rocking Stones«, var en overlegen vinder af konkurrencen, og dermed sikrede sig en førstepræmie i form af en prøveoptagelse til en grammofonpladeindspilning, var der hård kamp om anden og tredjepladsen, der besattes af henholdsvis »The Bedouins« fra Sønderskov Skolen i Sønderborg, og »Lill and the cavern Boys«, ligeledes fra Sønderborg.

Jydske Tidende 4. maj 1965.

The Bedouins spillede mange forskellige steder på Als og Sundeved, og flere gange på Katrinelund. 'Bedouinernes' flinke forældre sørgede for transporten og kunne som sådan jo nok betegnes som 'datidens roadies'.

Årsagen til atThe Bedouins fik lejlighed til at spille mange forskellige steder, hvor der dengang ikke før havde 'huseret' pigtrådsmusik, mener gruppen, skal søges i deres noble påklædning: sort blazer, mørke bukser, hvid skjorte og slips.

Bruddet mellem medlemmerne i The Bedouins kom i 1965, da Ole Touborg engagerede sig i et andet populært Sønderskov-skoleorkester: The Baskervilles, der blev rigtigt kendte og populære under navnet Dust & Ashes.

The Bedouins på Kathrinelund: Fra venstre Per Hald Larsen, Carsten Kjær Olesen, Ole Touborg, Poul Hald Christensen og Sten Buss. Foto: Bo Lynnerup.

Carsten Kjær Olesen og Poul Hald Christensen dannede derefter orkestret Just Us.

Da dansemusikkens æra igen blomstrede op var Carsten Kjær Olesen at finde i Luterna Swingtetten og er i dag stadig aktiv musiker i duoen Corona sammen med Svend Andersen – et »levn« fra 'Just Us-tiden'.

The Black Sheep

Sønderborg's »sorte får« i 60'erne var Leif Johansen, singleguitar og vokal. Svend Erik Gram, rytmeguitar og vokal. Bjørn Petersen, basguitar og vokal. Jens Regner Petersen, trommer.

Gruppen havde en blød opstart i slutningen af 1964 og var kendt for at spille melodiøse rocknumre hentet fra hitlisterne.

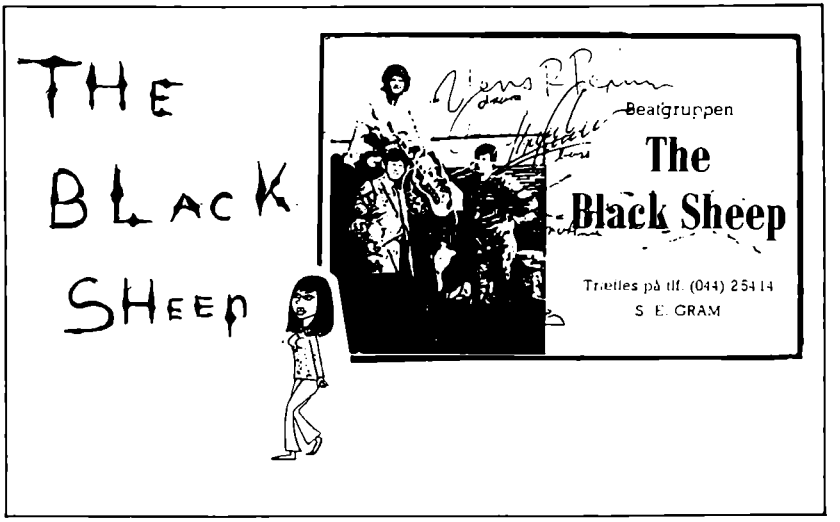

Vusitkort med autografer fra Britta Plehn's (Jørgensen) scrapbog. (Rekonstrueret).

Første gang man offentligt stifter bekendtskab med Black Sheep er ved Pigtrådsfestival 1965 på Katrinelund (2. maj). Her sluttede gruppen på en 6. plads af 7 deltagende orkestre. Den 4. juni 1966 var der igen en »pigtrådsdivision« i forbindelse med Børnehjælpsdagen. Her klarede Black Sheep sig væsentligt bedre, dog uden topplacering. Konkurrencen var imidlertid allerede blevet skærpet og kvaliteten forbedret.

Talent-festival 1966. The Black Sheep på scenen. Her ses Leif Johansen og Svend Erik Gram.

Bjørn Petersen fra Black Sheep.

Inden gruppen sluttede sin karriere i slutningen af 1966, havde den besøgt steder som »Skoven« i Kolding, Mjels Kro, Augustenborg Slotshotel, Rytterkroen, Kollund Strandhotel, Broager Kro, Rinkenæs Kro, Hotel Strand, Sønderskovskolen, Bobby, Ahlmannskolen og Bovrup Kro.

Leif Johansen spillede en kort periode med Klaus Kludders Combo, hvor også Jens Regner havde en tid.

»Buzz The Jerk« (High Flying Birds)

Det begyndte i 1965 som et skoleorkester i forbindelse med et lejrskoleophold. Ole Poulsen, Orla »Pip« Petersen og Bo Villekjær gik dengang på Ragebøl Skole, og sammen med Inga Holst lavede de en folkemusikkvartet for at underholde på lejrskolen. Navnet på gruppen var dengang High Flying Birds. Efter lejrskoleopholdet fik disse 7. klasseselever blod på tanden. Folkemusikken blev skippet til fordel for pigtrådsmusikken. Carl Christian (Krenne) Adolpsen blev kontaktet – (han kunne jo spille lidt harmonika, så mon ikke han også kunne spille basguitar, tænkte gutterne). OK. efter lidt prøveklimperi begyndte det efter-

hånden at ligne noget. Gruppen manglede dog en sanger, men det rådede storebror til Bo, Hans Villekjær, bod på. High Flying Birds så derefter således ud, fra 1966: Orla 'Pip' Petersen, trommer. Bo Villekjær, singleguitar. Hans Villekjær, vokal. Ole Poulsen, rytmeguitar. Krenne Adolpsen, basguitar.

M.h.t. at skaffe penge til det nødvendige musikgrej var Orla og Krenne meget initiativrige. De tjente gode penge ved at lave kontrolprøver på komælk på diverse gårde i omegnen. Ellers blev der gået med aviser, græsplæner blev slået – sågar rengøringsjobs blev klaret.

De 'højtflyvende fugles' musik var inspireret af grupper som Rolling Stones, Pretty Things og Spencer Davis Group – grupper der havde en markant frontfigur.

Navnet High Flying Birds havde gruppen fundet i en bog om Rolling Stones, hvoraf det fremgik, at Charlie Watts på et tidspunkt havde skrevet en hyldest til en af de store gamle jazzmusikere, som han kaldte »Ode to a high flying bird«.

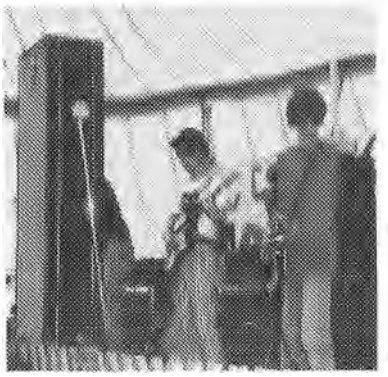

Buzz the Jerk ved konkurrencen 'Børnehjælpsdagens Beat-festival 67'. Fra venstre: Ole Poulsen, Krenne Adolpsen, Bo Villekjær, Bo Jørgensen og Flemming 'Flamse' Fiol Thorsbro Petersen. Foto: Viggo Thorsbro Petersen.

Gruppen blev efterhånden mere imagepræget, hvilket afspejlede sig i den outrerede påklædning og frisurer, der bestemt ikke var velset i 'Ragebøl City', og mente det samtidig var tid til navneforandring. Dette

hang også sammen med, at spillestilen var blevet mere rhytm'n'blues-præget. Repertoiret udvidedes til at indeholde numre af John Mayall, John Hammond, Johnny Winter og Fleetwood Mac. Det nye navn blev BUZZ THE JERK. Dette navn blev hentet i en af den engelske gruppe Pretty Things titler.

Både i 1966 og 67 deltog gruppen – henholdsvis under navnet High Flying Birds og Buzz The Jerk – i BørnehjælpsdagensTalent Festivals på Ringriderpladsen. Det blev til en 5.- og en 4. plads.

Hans Villekjær udviklede en egen udfordrende fremfærd på scenen, som betog en del kvindelige publikummer meget, hvorimod mange mandlige 'freaks' lovede gruppen tærsk ude bag scenen. Om dette så var årsag til, at Hans forlod gruppen skal være usagt, men i hvert fald forlod han gruppen i 1967.

Buzz the Jerk sammen med go-go-danserinden Jette Wolter. Foto: Freddie Grønberg.

Omtrent samtidig forlod også Orla gruppen, eller rettere blev skiftet ud med Bo Jørgensen, der var teknisk mere velfunderet i sit trommespil. Dog led gruppen psykisk under denne udskiftning. Hidtil havde det været kammeratskabet, der var i focus, men nu tog ambitionerne førerskabet.

Fra ca. april '67 kom Buzz The Jerk til at se således ud: Bo Villekjær, singleguitar. Ole Poulsen, rytmeguitar. Krenne Adolpsen, basguitar. Bo Jørgensen, trommer. Flemming »Flamse«Thorsbo Pedersen, vokal, violin og orgel.

Fra 1967 kom gruppen i stald hos Per Holst Albrechtsen, hvis booking bureau blev kaldt Beat Music. Gruppen kom herefter til at spille på Hotel Strand, Kegnæs Færgekro, Strandhotellet i Kollund, Hotel Lakolk på Rømø og mange andre steder i lokale klubber og skoler og på Nordals. Det blev senere til arrangementer i Åbenrå, Haderslev, Kolding, endog et par jobs i forsamlingshuse i nærheden af Flensborg.

I 1968 – juni måned – blev BuzzThe Jerk managed via bookingbureauet MM-Agency i Augustenborg, hvis bagmænd var Henrik Mogensen og Peter Remontius Møller. Ifølge dette agenturs pressemeddelelse om gruppen var der sket »personaleudskiftning«. Gruppen bestod nu af Krenne Adolpsen, vokal, Flemming »Flamse«Thorsbro Pedersen, orgel og vokal, Bo Villekjær, singleguitar, 3 nye medlemmer var kommet til: Jan Simonsen, basguitar, Stig Andersen, trommer og en tysker ved navn Fred, der spillede rytmeguitar. Jan og Stig kom fra Langesø-gruppen Corgans. Ole Poulsen havde problemer på sit arbejde som dekoratør i Kvickly p.g.a. sit outrerede image. Det blev der oven i købet en sag ud af, hvor HK og lokalpressen var indblandet. Han rejste imidlertid til København. Bo Villekjær brød kort tid efter med gruppen. Han var utilfreds med dens musikalske udvikling. Ovennævnte besætning holdt sammen til efteråret 69, da der skete endnu en 'ansigtsløftning' for gruppen. Flemming Thorsbro Pedersen blev optaget på Musikkonservatoriet i Århus, og gik en spændende tid i møde som sanger og violinspiller i det hedengangne, men meget kendte Spillemændene. Han fik herefter

Spillemændene i Sønderborg Jazzklub. Ca. 1974. Fra venstre: Ole Berg, Lars Hybel, 'Hekke'-Jens Henrik Sandberg, Henning Stærk, Svend Foged og ude til højre Flemming Fiol (klaver).

tilnavnet »Fiol«. Og Flemming »Fiol« medvirkede på Spillemændenes 4 lp'er samt andre pladeindspilninger i egenskab af studiemusiker. Plader som »Kvindesind« med Anne Linnet, »På vej« med Gnags, alle 3 lp'er med Mr. President (på steelguitar) m.fl. Senest på Haugaard/Nørbygaard's nyeste »Ja-dak«-plade. I dag spiller Flemming i duoen 'Jørgen Mogensen og Flemming Fiol' og country-gruppen Big Joe Band.

Flemming Fiol med Spillemændene i Sønderborg Jazzklub. Ca. 1974.

Den sidste besætning, der eksisterede som Buzz the Jerk, var: Jan Simonsen, rytmeguitar. Stig Andersen, trommer. Ole Storck, singleguitar. Svend Erik »Basti« Nielsen, vokal. Krenne Adolpsen, basguitar.

Ole Storck var hentet til gruppen fra det tidligere Freek Out. Da sommeren '70 sagde »goddag« var det samtidig et»farvel« til et af de bedste rythm'n' blues-orkestre lokalt fra 60'er epoken. Den eneste der ligesom Flemming »Fiol« har markeret sig i musiklivet er Ole Storck, der bl.a. har spillet i gruppen Råkost, med hvem det er blevet til en enkelt pladeindspilning.

Cake

I 1966 startede brødrene Flemming og Preben »Pipse« Johannsen i kælderen på Ørstedsgade 56 som pigtrådsduo med akustisk guitar og tromme. Senere blev bandet udvidet med Erwin Keldorf, og senere igen med Henning Wolters. Efter en kort periode begyndte der at tegne sig et mere markant billede af det, der blev til gruppen Cake.

I slutningen af 66 blev Cake husorkester i Reimer-klubben og havde følgende besætning: Preben Johannsen, singleguitar og vokal. Tom Nielsen, basguitar og vokal. Flemming Johannsen, trommer.

Cake som husorkester i Reimer-klubben 1967. Preben Johannsen, Flemming Johannsen og Tom Nielsen. Foto: Chr. Plett.

En overgang spillede gruppen hver tirsdag og torsdag i Reimer-klubben »iført« et repertoire, der var hentet hos Rolling Stones, Spencer Davis og Small Faces. Cake spillede ligeledes på Sønderskov-skolen, Ahlmann-skolen og ofte på Hotel Union i Nordborg.

I 1968 blev trioen udvidet med Troels Huldgaard på orgel, hvorefter stilen blev lagt i retning af Procul Harum, Beatles-melodier i egne arrangementer o.lign.

Ved slutningen af året forlod Tom og Troels gruppen, og dukker op i syregruppen Hobli Gobli. De erstattes af Knud Flemming »Totte« Andersen og Leif Christiansen fra Group L.S.D. Musikken blev mere blød – i retning af Bee Gees og Hollies-repertoiret, meget vokalorienteret. I samme periode spillede Totte og Leif også sammen som folk-duo. Cake spillede en del numre komponeret af Totte. Senere i 69/70 rekrutterede Totte og Leif Haimons fra Aabenraa, og »kage-historien« finder langsomt sit endeligt.

I begyndelsen af 1970 gendannes Cake i forbindelse med en konkurrence på Askovhus i Kurskoven i Sønderborg. Ungdomsklubberne »Mølle« og »Loppen« (sidstnævnte havde til huse i Askovhus) var gået sammen om arrangementet. Og hvem løb af med sejren? Cake! Et flot come back. Gruppen fik en vandrepokal, der dog er forblevet i »kagen«, da der senere ikke er dukket lignende konkurrencer op i samme regi.

Askovhus summede af ungdom og beat

Sønderborg-gruppen »Cake« vandt konkurrencen – Københavner-gruppen »Gasolin« til Sønderborg

Ungdomsklubberne Mølle og Loppens pigtrådsfestival på Askovhus samlede ca. 400 begejstrede unge mennesker, der i ca. fire timer overværede ni lokale orkestres dyst.

Vinder blev Sønderborg-gruppen Cake. Nummer to og tre blev henholdsvis Ash fra Graasten og Hobli-Gobli fra Sønderborg. Disse to grupper præsenterede virkelig original hjemmegjort og selvstændig musik.

Af de øvrige deltagende grupper bør to fremhæves: Najls Saga fra Sønderborg og AMP, Fynshav. Endvidere deltog: Folkesangerne Erling og Preben, Muste Lemon fra Guderup, Beaste og Cry fra Egen og J. T. Invention, Sønderborg.

Efter konkurrencen spillede det dygtige Sønderborg-orkester Roy St. John Def Cisum op til dans, ligesom orkestret fungerede som konkurrencens dommere. Et festligt indslag senere på aftenen var folkesangerne Leif og Totte, der fik publikum til at synge med på deres numre.

Pop-festivalen blev en succes for den ny klub, Loppen, der på Askovhus har fået virkelige gode lokaler. Det næste spændende musikarrangement, som også bliver til i samarbejde med Mølle, løber af stablen den 13. februar. Det bliver med den københavnske gruppe Gasolin, som bl. a. leverede musik til filmen »Ung Lone«.

Cake i april 69. Knud Flemming 'Totte' Andersen, Leif Christiansen, Preben og Flemming Johannsen.

Cake dukker dog endnu engang op til overfladen, hvilket sker i begyndelsen af oktober 70. Preben og Flemming forestår sammen med en ny mand, Peter Bennicke Jensen, en eksperimentalgudstjeneste i Christi-

De tre rockprædikanter: Preben Johannsen, Peter B. Jensen og Flemming Johannsen.

anskirken bygget over temaet 'mod vold, krig og undertrykkelse'. Selvfølgelig var pressen på mærkerne. Kunne disse tre gutter sammen med Per Nielsen (trompet) samle folk. I hvert fald var der mere end fuldt hus ved den lejlighed. Hvad præsten ikke formåede, lykkedes for Cake – at samle fuldt hus.

500 til gudstjeneste i Christianskirken

Gudstjeneste, som teen-agerne kan lide det, blev holdt af tre unge sønderborgere
Det var fantastisk, siger pastor Detlev Reventlow

Knap var orgeltonerne i Christianskirken i aftes dødt hen, før et tre-mands beatorkester for fuld udblæsning og med hjælp fra elektriske forstærkere satte i med sangen «What's going on».

500 mennesker, måske flere placeret på stole, gulve, i orgelrummet og langt ud i våbenhuset, i alle aldre, dog flest teenager, men endelig også mange voksne, sprang op i stolen af begejstring eller for de ældres vedkommende af forskrækkelse over disse temmelig uvante toner i en kirke.

Peter Jensen, 17 år, Preben Johansen 17 år, og lillebror Flem Johansen, 15 år, holdt menigheden bundet i de tre kvarter, gudstjenesten varede. Hovedtemaet var musik, der blev afbrudt af prædiken og Fadervor, bedt af pastor Erik Birkler.

Gang på gang blev sangen efterfulgt af klapsalver fra menigheden, selv om der kunne spores en usikkerhed fra visse sider: Man klapper vist ikke i en kirke. Dog blev alle betænkeligheder lagt til side, og en taktfuld kalpsalve akkompagnerede musikerne i deres to sidste numre.

Peter Jensen prædikede. I korte ord fortalte han om, at man burde undgå krig og vold: — Vi er alle enig om, at race, had og vold ikke burde forekomme, men hvad kan vi gøre. Jesus siger til Peter: Stik dit sværd i skeden, thi den der bruger sværd, skal selv omkomme ved sværd. Vi bør altså stikke vort sværd i skeden, nedrustning. Vold burde kunne undgås, når vi bruger nationernes sprog og lader sværdene tie.

Der er mange måder at løse probiemerne på, men de løses aldrig ved vold. Vi må samarbejde over grænserne, se bort fra raceforskelle og kæmpe ved fredelige midler. Vi mener, at kirken er en mulighed for at løse problemerne. — Bifald fra menigheden.

– lo.e

Sønderjyden 3.10.70 (Artikel i uddrag).

Eksperimentalgudstjenesten

- en fredelig demonstration

Christianskirken var i aftes fyldt til bristepunktet, da tre unge sønderborgere kaldte til gudstjeneste med temaet: Krig og vold

Pastor Erik Birkler må i aftes have følt sig underlig til mode. Christianskirken i Sønderborg var fyldt til bristepunktet. Alle pladser var optaget. I gangene og i våbenhuset stod og sad folk som sild i tønder for at deltage i eksperimentalgudstjenesten.

De tre unge sønderborgere Peter Jensen, Flemming og Preben Johansen, der havde taget initiativet til gudstjenesten, kunne glæde sig over en interesseret og levende menighed, der alle sang med på folkesangene og som andægtige fulgte med i prædikenen, der holdtes af den 17-årige Preben Johansen.

Alle tekster havde relation til temaet: Krig og vold. Gudstjenesten fik et fredeligt forløb, og det var i modsætning til andre en smuk og meget sigende demonstration, der utvivlsomt vil blive husket for det gode i stedet for som andre, der kun huskes på grund af efterfølgende optøjer.

Successen var så stor, at de tre bør have lejlighed til flere gange at benytte kirken til et sådant formål. Om ikke for andet, så for at give de mange, som måtte gå igen, lejlighed til at opleve en helt utraditionel form for gudstjeneste.

Dybbøl Posten.

Programbesætning:

Medvirkende:

Preben Johannsen (alt-guitar)
Peter Jensen (bas-guitar)
Flemming Johannsen (trommer)
Per Nielsen (trompet)

Tekster til beatmusikken:

Preben Johannsen og Peter Jensen
Prædiken ved Preben Johannsen

Med rock-gudstjenesten døde Cake. Midt i 70'erne var Flemming Johannsen med til at danne Sønderborg-gruppen Fisk og Grønt, som imigrerede til Fyn. Fisk og Grønt indspillede i 1982 pladen »Skyggeboxer«, men eksisterer ikke længere. Flemming spiller sammen med det nye københavnske band New Jam, der debuterede efteråret 86. I øvrigt er det tidligere Cake-medlem Tom Nielsen en anerkendt konservatorieuddannet klassisk guitarist med udgangspunkt i København.

The Corgans

Et af de tungeste rhythm'n blues-orkestre fra dengang. Spillede i 1966-67 og bestod af: Dan Bertelsen, vokal og mundharpe. Jan Simonsen, basguitar/rytmeguitar. Stig Andersen, trommer. Allan, singleguitar.

Gruppen, der kom fra Langesø ved Nordborg, spillede pågående bluesmusik med rødder i PrettyThings, Rolling Stones o.lign. grupper. Stillede op til Sønderjysk Pop Grand Prix den 26. marts 1966 uden placering. Midt i fremførelsen af gruppens udvalgte numre 'strejkede' Allan's guitar, og lydbilledet forringedes.

Syd- og sønderjyske pop-orkestre dyster

»Danmarksmesterskabet i Popmusik 1966« tegner til at blive en succes. Ikke mindre end 204 popgrupper fra hele landet havde tilmeldt sig, da fristen udløb.

Konkurrencen, som i år arrangeres af de to store popblade BEAT og HIT i skøn forening, afvikles i januar og februar. Det sker i første omgang ved en række landsdelsmesterskaber. Vinderne fra disse deltager senere i landsfinalen, som finder sted lørdag den 26. februar i KB-hallen i København.

I disse dage er semifinalerne om »Københavnsmesterskabet i Popmusik 1966« i fuld gang i poptemplet Hit House i København, hvor ikke mindre end 87 orkestre deltager. Efter københavnerne skal jyderne i tilden.

Således går alle orkestre fra den nordlige halvdel af Jylland i krig om pigtråden lørdag den 16. januar på forsamlingsbygningen »Jylland« i Randers. Her står kampen om titlen »Nordjyske mestre i popmusik 1966«. Her deltager 24 orkestre.

Søndag den 16. januar mødes de sydlige jyske orkestre i Fredericia Teater, hvor kampen står om titlen »Sydjyske Mestre i Popmusik 1966«. Her deltager 18 orkestre.

»Sjællandsmesterskabet i Popmusik 1966« afgøres søndag den 30. januar på Hotel Casino i Ringsted i samarbejde med popklubben Hot Circle. Her deltager hele 35 orkestre fra Sjælland og Lolland-Falster.

Fynboerne må styre sig indtil 12. februar, hvor »Fynsmesterskabet i Popmusik 1966« afgøres i Fyens Forums store sal. Her er 22 orkestre tilmeldt.

Som sollstunderholdning har man engageret dagens danske top-orkestre THE HITMAKERS, som de fleste oplevede, da de medvirkede i fjernsynets udsendelse »Firklang«.

Fra Syd- og Sønderjylland deltager følgende orkestre om det sydjyske mesterskab i Fredericia på søndag: The G-Men, Grindsted. Keld Østergårds Orkester, Hadersiev, Les Chevaux, Vejle, Kenneth et les Garcons, Gredstedbro, The Morneless, Brønderslev, The Merchants, Varde, The X-Rays, Frøslev pr. Padborg, The Tommyguns, Tønder, The Rooters, Tønder, The Rockets, Horsens The Monsters, Åbenrå, The Savages, Fredericia, Jan Simonsens Orkester, Nordborg, The Perkings, Hadersiev, The Hi-Heel Sneakers, Horsens Jack & The Rippers, Horsens Gruppe AN0027, Varde, The Woodpeckers, Esbjerg.

Dommere på hele turen er Poul Borum fra »HIT« og Frantz Secher fra »BEAT«, mens d'herrer redaktører Peter Abrams fra »HIT« og Erik Haaest fra »BEAT« varetager dobbeltjobbet som dommere og konferenciers.

Jydske Tidende 12.1.66.

Corgans besøgte ofte ungdomsklubben Bobby samt andre ungdomsklubber og spillesteder i området.

Uvist af hvilken grund stillede Corgans op til titlen om det »Sydjyske mesterskab i popmusik 1966« i Fredericia Teater den 16. januar under navnet Jan Simonsens Orkester. Dette mesterskab var samtidig optakten til kvalifikationerne til årets DM i popmusik. Corgans kom dog ikke videre i 'teksten'.

På et tidspunkt i 1967 gæstede Jan Schmidt fra Group M.O.E.C. gruppen, hvilket gav gruppen et lille pift i den rigtige retning.

Stig Andersen og Jan Simonsen var senere at finde i Buzz the Jerk, og Dan Bertelsen begyndte at spille folke- og bluesmusik sammen med Jørgen Røssell.

Crack Four

Et Ulkebøl-rockband, der blev dannet i 1965. Crack Four var sammensat af: Leif Petersen, trommer. Knud »Malle« Jacobsen, basguitar. Peter Sørensen, singleguitar. John Nielsen, vokal.

Crack Four (forår 66): Peter Sørensen, John Nielsen, Leif Petersen og Malle Jacobsen.

Crack Four i Vollerup Ungdomsklub 25. marts 67. På dette tidspunkt burde gruppen nok have heddet Crack Three. Ole Storck, Leif Petersen og Peter Sørensen.

Numre som »Cadillac«, »Poor boy«, »Heart of stone« (i gruppens repertoireliste stod der »Hard as stone« – skrevet ned efter lytteprincippet), »Louie, Louie«, og »With a girl like you« hørte gruppens repertoire til.

Gruppen spillede til nogle privatfester i Ulkebøl og Arnkil, men kunne også høres i Vollerup Ungdomsklub den 25. marts 1967 sammen med Doncarsters Group.

John Nielsen forlod gruppen ret tidligt, hvorefter den vokale front kom til at hvile på Peter Sørensen's stemmebånd. I 1966 forlod endvidere Malle Jacobsen bandet og blev erstattet af Ole Storck, der spillede rytme- og basguitar.

Efter sommerferien '67 sagde Crack Four »farvel og tak«. Leif Petersen og Ole Storck rekrutterede derefter gruppen Freek Out (1). Knud »Malle« Jacobsen, der desværre ikke længere er i live, spillede i Freek Out (2) fra efteråret '68.

Def Cisum

Def Cisum blev ganske afgjort »cremen« af den lokale rockmusik. Den blev dannet af en garde musikere, der havde været hele »turen« igennem fra først i 60'erne til 1974. Gruppen havde rødder i Luna Kvartetten, Los Flamingos, Rainy City Stompers (Flensborg), Group L.S.D., Sound of Fashion, Jumpbacks, Mosquitoes, Mad, Defectors, Milk, Tod Emotions, Group McKeans, Roy St. John Def Cisum, Doncarsters, Group M.O.E.C., Electric Mud, Yardless, Haimons og sågar Danfossorkestret.

Den progressive gruppe Roy St. John Def Cisum »udåndede« i foråret 1970. En dag i efteråret kontaktede Ole Gregers Hansen og Ole Skau Hansen Ronald Nielsen: »Vil du ikke være med til at gendanne Def Cisum?« Svaret var selvfølgelig: »Jo!« Ronald elskede at spille *fed music* (Def Cisum stavet bagfra).

I november var der fundet egnet øvelokale i Teenklubs lokaler på Høruphav skole.

Trioen voksede sig i løbet af kort tid 'stor'. I december var Knud Flemming »Totte« Andersen og Bent Rothe Nielsen kommet med.

I 'inkubationsperioden' spillede gruppen musik af Iron Butterfly, Crosby-Stills-Nash & Young og Deep Purple. Men tiden var inde til at prøve noget nyt. Man enedes om at udvide gruppen med endnu tre mand – en blæsersektion, og »konsulterede« Per Nielsen, Ole »Knodde« Knudsen og Werner (Don), der sammen med Totte havde spillet Chicago-influeret musik i Haimons. Werner blev foreløbig i Haimons og i stedet kom Dan List Jensen med. I løbet af 1971 knyttede basunisten

Def Cisum: Forrest: Totte. På bænken: Per og Ole Gregers. Bagest fra venstre: Knodde, Bent, Ronald og Ole Skau. Knælende: Dan List.

Gerhardt sig til 'big-bandet'. Def Cisum havde nu følgende udseende: Ole Gregers Hansen, basguitar. Ole Skau Hansen, trommer. Ronald Mossom Nielsen, singleguitar og vokal. Bent Rothe Nielsen, rytmeguitar og vokal. Knud Flemming »Totte« Andersen, singleguitar og vokal. Per Nielsen, 1. trompet. Ole »Knodde« Knudsen, 2. trompet. Dan List Jensen, 3. trompet. Gerhardt, basun. Afløstes senere af Poul Andersen.

Nu kunne det for alvor gå løs. Med et jazz-rock-influeret materiale og med numre af Chicago og Blood, Sweat and Tears var der åbnet en niche i dansk musik, der blev lagt mærke til. Efterhånden røg der flere selvkomponerede numre på repertoiret. Numre, der stammede fra Ronald, Totte og Bents hænder.

I foråret 1971 så Def Cisums eneste singleplade dagens lys. Pladen var finansieret af booking bureauet DBA og blev indspillet i Quali Sound Studiet under ledelse af Palle Juul (Country Palle). Titlerne var »Pain« og »It's so« (GSP ES 1334 – 1971).

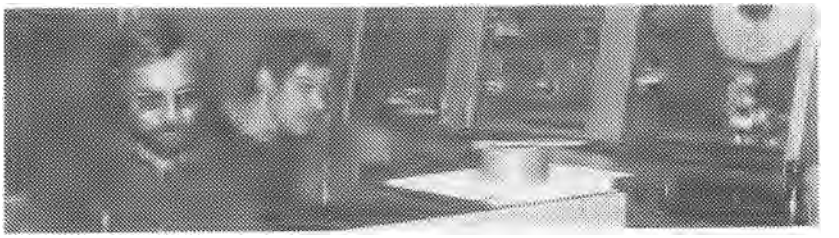

Palle Juul og Ronald Mossom bag 'pulten'.

Der fulgte 6-7 dage i foråret 1972 med indspilning af det, gruppen regnede med skulle blive deres første lp. Titlen på lp'en skulle have været »A world in a matchbox«. Der var mange meget kreative numre fra Tottes hånd i støbeskeen. Alle regnede med en release i foråret. Men nej! CBS ønskede flere kommercielle numre. I løbet af det næste års tid blev der yderligere indspillet nyt materiale til lp'en. Her var i øvrigt I'e Eriksen og Lis Rothe Nielsen kommet med som korsangerinder. I samme periode forlod Ole Skau Hansen og Ole Gregers Hansen den 'fede music'. Herefter overtog Bent bassen, og Peter Küchelhahn fra X-Rays var med på trommerne en periode.

DANEVIRKE

VI UNGE

●

En stor kontrakt kan ventes for Def Cisum, et big band fra Sønderborg, der ikke har svært ved at spille de fleste københavnske grupper bagfræns ud ad scenen.

"GO"

Def Cisums aktuelle singleplade bedder "Pain" og den er forløberen for en LP, der udgives her til sommer, i samme Quali Sound studie i Alborg, hvor singlen blev lavet.
Def Cisum har ikke spillet meget endnu. Markedet er lidt vanskeligt for deres meget kvalitetsbevidste musik, men der er en lysning forude — og orkestret regner med snart at komme til København for på den måde at nå lidt længere ud.

Sønderborg-gruppens nye plade bliver succes

Der vil blive ståt om pladen, der snart udkommer med den nye supergruppe DEF CISUM fra Sønderborg. Det må man erkende efter at have hørt numrene ved Hadersiev Jazzclubs pinsearrangement.

For super er denne gruppe unægteligt ved sin sammenlagte mængde af vokalt og instrumentalt talent, men også ved den genuldige sympati og fælles veloplagthed hvormed de otte medlemmer fungerer sammen.

Flere af musikerne er gamle kendinge fra opløste beatorkestre, hvad deres erfaring er det lykkedes at opbygge en spændende gruppe, der har en sikker scenepræsence og som formår at spænde over et vidt register — fra blød cowboy- til hård Chicago-sound.

Ved kombinationen af det perfekte og det uformelle, ved dem spille- og livsglæde, der hele tiden vibrerede mellem musikerne og med i salen, var det et interessant og opstemmende møde med et af de bedste koncertorkestre — der har været i mange år.

Sjældent er hørt elektrisk musik gengivet med en så smuk balance og separation af instrumentstemmerne som over DEF CISUMs snørrende og dybt udsmykkede sving.

-sdam.

Ovennævnte er coveret på Def Cisums første single.

Def Cisum, der uden tvivl er et af landets bedste bands, udsender i februar - marts 1973 deres første LP, har allerede gjort sig godt ved en del arrangementer på gymnasier, ved koncerter m.m.
Har f.eks optrådt ved koncerter med Julie Felix i Tyskland, hvor gruppen blev modtaget af en ovenud begejstret presse.

Solorepræsenteres af ETB.

Jydske Tidende (3. sept. 1972) gav på siden »Ung Jydske« følgende kommentar til gruppen:

»Def Cisum« er et otte mand stort big-band, som er blevet kendt for blæsermusik i topklasse. Besætningen er: Totte Andersen, sax, klaver, guitar, percussion og vokal, Ole Gregers Hansen, bas, Ronald Nielsen (Mossom), guitar, percussion og vokal, Ole Skou Hansen, trommer, Dan List-Jensen, trækbasun, Per Nielsen, trompet, Bent Rothe, guitar og percussion samt Ole Knudsen, trompet. Gruppen blev startet for et par år siden og bygget op omkring sin sanger, englænderen Roy St. John, som fra sin fortid som beatmusiker i England medtog erfaringer fra månedlange turneer med bl. a. Jimi Hendrix. Roy St. John har nu forladt gruppen, men samarbejder stadig med den, idet han er dansk gift og bosat i Danmark. Han er bl. a. en stor hjælp når det gælder korrekt udformning.

»Def Cisum« medvirkede i april i en direkte 45-minutters radioudsendelse fra Esbjerg, og siden har gruppen haft stor succes, når den har optrådt. »Def Cisum«s debutplade indeholder to numre, skrevet af gruppen selv. Som A-side har man »Pain«, som giver blæsermusikken en fin chance for at komme til sin ret, og derved viser »Def Cisum«s særpræg. Til B-sidens nummer »It's so« kunne man i og for sig lige så godt have brugt en hvilken som helst anden, blot nogenlunde sammenspillet, dansk gruppe.

»Pain« er blevet spillet over engelsk radio og er der blevet vel modtaget, så sandsynligvis drager Sønderborggruppen på turné i England. I oktober—november går den i studiet for at lave sin første LP, som udelukkende vil komme til at indeholde egne numre, men meget forskelligartede, både hvad angår musik og tekst.

-haj.

Def Cisum havde i deres glansperiode i alt 34 arrangementer, og gæstede foruden Sønderborg og Høruphav også Vejle, Haderslev, Aabenraa, Guderup, Tønder, Padborg, Havnbjerg, Ertebjerg, Christiansfeldt, Feldsted, Rinkenæs, Esbjerg, Vamdrup, Ebeltoft, Horsens, Odense, Flensborg og København. Et af højdepunkterne var ved koncerten i Re-

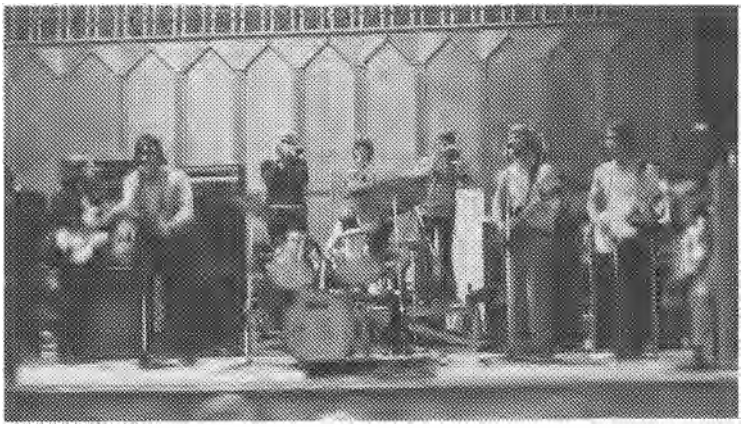

Def Cisum på scenen i Deutsches Haus. Foto: Benny 'Flappe' Hansen.

volution i København, hvor der var fuldt hus. Et andet højdepunkt var uden tvivl koncerten i Deutsches Haus i Flensborg sammen med Julie Felix. Et par gange stod gruppen også på scenen sammen med Gasolin.

Flensborg Avis gav følgende kommentar til Def Cisums 'sæt' ved koncerten sammen med Julie Felix (i uddrag):

Næste programpunkt bestod i big bandet „Def Cisum" fra Sønderborg. Orkestret er på ni mand og er kendt i Nordtyskland og Danmark. Medlemmerne af orkestret har udgivet to singler, og en LP udkommer i begyndelsen af det ny år. Læser man gruppens navn bagfra, står der „fed music" — og det er faktisk, hvad de ni mand præsterer.

Især skal Bent nævnes (han med selerne), der med sine tiltab til show var med til at aflede opmærksomheden fra de andre otte. Men dertil skal også siges, at manden virkelig på den måde kunne underholde. Endvidere skal „Totte" (med mere hår i den ene side end i den anden) medtages, idet han til tider brillerede med soli, der for amatørguitarister og mere fremskredne virkede som ønskedrømme, man kan søge forbillede hos.

Orkestret består af blæsere og guitarister samt en drummer — en dejlig sammensætning, til tider i bogstaveligste forstand hårrejsende. Orkestret virkede sympatisk og havde succes blandt publikum. Den fede musik var en oplevelse.

lbr. (72).

Def Cisum opløstes officielt i begyndelsen af august 1974, men samledes dog omkring nyindspilning af 'lp'en' 14 dage i august med Palle Juul som producer. På denne indspilning medvirker: Totte, Knodde, Ronald, Bent, Per, Dan, Lissen. Nye i pladesammenhæng bli'r foruden Lissen Kaj Hellesøe, trommer (Haimons), Werner (Don), vokal (Haimons), Rolf, trombone (er nordmand) og Henning Kock, pedal steel-guitar, orgel og klaver (Epic EPC 80493 – 1974).

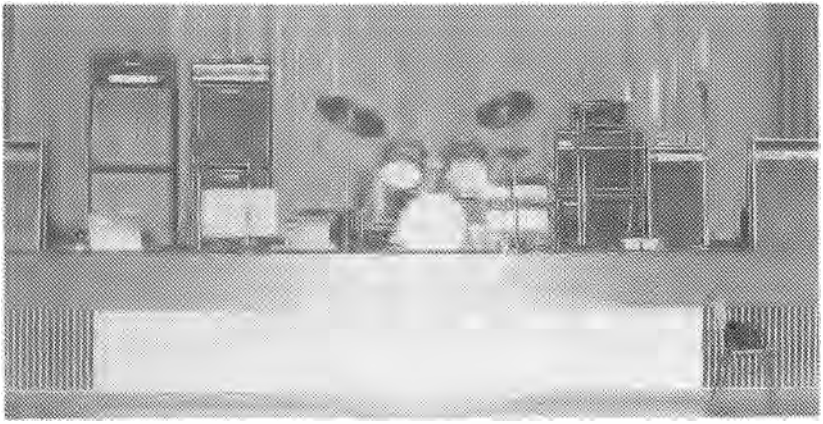

Lydmand Benny 'Flappe' Hansen har checket udstyret. Sådan så et proff. musikanlæg ud i 1972. Def Cisum's 'gear' på scenen før koncerten på Sønderborg Statsskole. Foto: Benny 'Flappe' Hansen.

DEF CISUM

LIGE SÅ STORE SOM LYDEN

I det pengefattige Danmark (forholdet gælder her beatmusikere) regner man ikke med, der er basis for at leve store beatorkestre. Men netop derfor er det dobbelt dejligt, når en og anden er så »uforsnuftig« at bryde med normerne for, hvad der er rimeligt og ikke.

Penge har afgjort ikke været bevæggrunden for Def Cisums opståen. Men de har dog materialiseret sig. I Sønderborg. Man elger, at hele Sydjylland er i den grad hægtet på tysk TV, at der i en linje syd for Kolding kun kan sælges pop af den mest tekstfaste slags. Kaldet »Bierkeller-pop«. Den, Johnny Reimer har fordanskет på sine Party-plader.

Det er selvfølgelig noget sludder. Def Cisum fra Sønderborg spiller noget af den mest avancerede beat i Danmark. Deres forbillede er slet ikke Heino og Ude Jürgens, men måske de amerikanske Chicago.

I forsommeren lavede de singlepladen »Pain« med nogle fine messingriffs, som har solgt pænt, og kvaliteten var så vellykket, at man straks satsede på en LP. Den har Def Cisum færdigindspillet i det udmærkede Qualli Sound-studie i Alborg. Med hensyn til engagementer har de nok at bestille. Hele sidste sommer havde de stadiet forfor af bekvemmeligheden og knoklet løs med diverse ikke-musikalske arbejder for at tjene nok til et ordentligt udstyr. Det har de nu. Musikken er også fin og original. Hvad mere kan man forlange? Navnet? Læs det bagfra. »Fed Music«. En dansk-engelsk kombination. Men meningen er ikke til at tage fejl af.

kris

Kris fra 'Vi Unge' giver gruppen følgende cadeau.

Beatmusik af bedste karat

Efter en længere pause kan Blue Note atter præsentere beatmusik i højeste klasse. I samarbejde med Aabenå Festuge og med tilskud herfra holdes fredag aften et arrangement på Restaurant Sommerlyst, hvor Danmarks for tiden mest populære og originale beatgruppe Gasolin spiller.

Desuden medvirker landsdelens bedste beatorkester Def Cisum fra Sønderborg,som består af ikke færre end ni talentfulde unge musikere.Gruppen blev startet for nogle få år siden og blev bygget op om den engelske sanger Roy St. John. Han havde en fortid som musiker i flere engelske topgrupper.

I forbindelse med koncert i Aabenraa sammen med Gasolin.

Eksport til England: fed kollektiv-musik

Beat-orkestret »Def Cisum« fra Sønderborg undervejs med ny LP og engageret til en sommer-turne i England

En del af gruppens medlemmer bli'r på Palle Juuls opfordring senere på året kaldt op i studiet for at medvirke som backinggruppe for Palle Juuls countrymusik. Oven i købet 'lander' et af numrene på Dansktoppen, hvor Lissen Rothe Nielsen (Brinkmann) synger duet med Palle. Hvem havde troet det om Def Cisum?

Lissen & Country-Palle: 'Jeg så bagud for at se'.

Per Nielsen fortsatte kort efter på Musikkonservatoriet i København og blev efter sin uddannelse indlemmet som 1. trompetist i Sønderjyllands Symfoniorkester, hvor han stadig residerer. Knud Flemming Totte Andersen har arbejdet som bl.a. lydtekniker og studiemusiker og spiller i dag sammen med Ronald Nielsen. Bent Rothe spillede indtil for et par år siden sammen med John Hatting (Trax) i gruppen MKT. Lissen Rothe flyttede en periode til Ålborg, hvor hun bl.a. har medvirket som korsangerinde på et utal af indspilninger, der er foregået i Palle Juuls studie. Henning Kock har udviklet sig til en habil og fremragende pedal-steel-guitarist, der har medvirket på mange countryindspilninger. Er ofte i tv og radio. Har for nylig udgivet sin første soloplade (single) med steelguitarmusik. Endvidere har Henning Kock gæstet Nashville 3 gange. Sig ikke, at »Fed Music« ikke lever og udvikler sig!

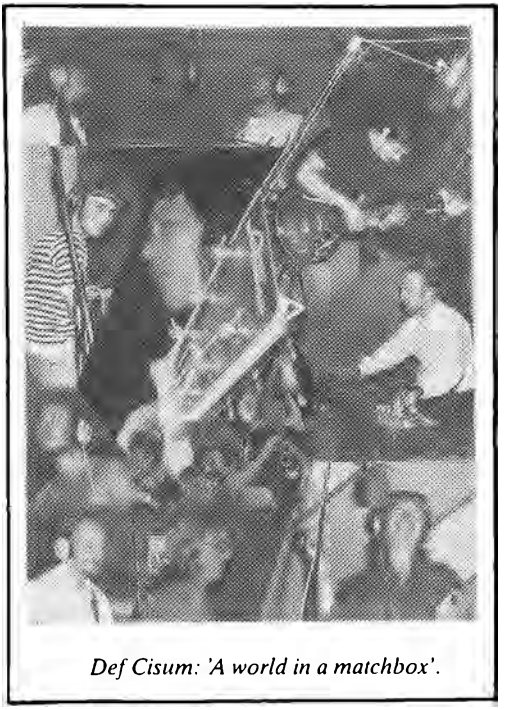

Def Cisum: 'A world in a matchbox'.

The Defectors

Levetiden for denne gruppe var et lille års tid. Det begyndte efter sommerferien i 1965, hvor tre unge fra Reimerskolen fandt sammen. Øvelokalet var på loftet oven over Andelsmejeriet i Sønderborg. Leif Marienlund Kristensen, hvis far var mejeribestyrer, gav 'os' tilladelsen. Gruppen kom til at hedde The Log (træstamme), og bestod af: Ove Jørgensen, basguitar. Leif M. Kristensen, singleguitar. Gunnar Korff Rasmussen, rytmeguitar og vokal. Inden The Log nåede ud at spille, kom der heldigvis forstærkning til og derved ændredes navnet til The Defectors. De to nye medlemmer var Kaj Schnor, vokal og Bent Rothe Nielsen, trommer.

Ove Jørgensen og Leif M. Kristensen.

Ove Jørgensen og Gunnar Korff Rasmussen. Oktober 1965.

Efter nogle få arrangementer, bl.a. på Sønderskov-skolen sammen med Group M.O.E.C. og Just Us, var det uigenkaldeligt forbi. Dog var Defectors den første gruppe, der fik lov at arrangere pigtrådsbal på Reimerskolen, hvilket fandt sted i foråret 1966. Musikken var enkle, iørefaldende hitlistenumre.

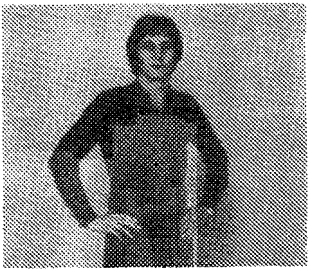

Kaj Schnor.

Bent Rothe, 1966.

Kaj Schnor fortsatte en kort periode i The Rocking Stones og Emotion Group, hvorefter han hengav sig til disc-jockey-hvervet. Som pladevender og entertainer kunne man opleve Kaj Schnor i bl.a. Club Six i Flensborg, på Fanø, restaurant Zanzibar og Den Røde Pimpernel i Sønderborg – for slet ikke at glemme Egen Mølle Kro, hvor hans d.j.-karriere startede sammen med Kaj Kohls.

Gunnar Korff Rasmussen fortsatte et ½ års tid på egen boldgade som folkesanger under navnet »Gumse«.

Bent Rothe Nielsen, der var gruppens 'benjamin' på kun 12-13 år, gik en større karriere i møde som musiker, komponist og vokalist. Bent Rothe var noget af en multimusiker. Kort efter Defectors-tiden involverede han sig i Group L.S.D., derefter en kort periode med Åbenrå-gruppen Yardless.

MKT: Per Meilstrup, Bent Rothe Nielsen, Jari Kruuse og John Hatting.

Mest kendt blev han i grupperne Sound of Fashion og Def Cisum; med sidstnævnte indspillede han et par plader. Så kom tiden med Kolding-danseorkestret Daffy midt i 70-erne.

I dag er Bent Rothe bosiddende i hovedstaden, hvor han bl.a. har spillet med grupper som MKT og Ivar Link Rainer. Disse bekendtskaber førte til en singleplade med MKT med titlen »Sammen med dig« og lp'en »Mig & Benjamin« med Ivar Link Rainer. Det er i øvrigt også blevet til et par tekster til John Hatting fra Trax, med hvem han jævnligt, internt, spiller.

Doncarsters (DON CARTER'S GROUP)

1966 blev året, hvor der dukkede et særdeles spændende navn op i det lokale pigtrådsliv. Orkestret var Doncarsters eller som mange kaldte dem, Don Carter's Group. Gruppen blev dannet i 1965 af Gustav Hansen, der havde været medlem af det hedengangne orkester Lill & The Cavern Boys, der opløstes kort efter den første pigtrådsfestival i Sønderborg i maj måned 1965.

Navnet Doncarsters relaterer til et engelsk fodboldhold, men har dog ingenlunde noget at gøre med medlemmernes udfoldelse på grønsværen.

Gruppens sammensætning var følgende: Gustav Hansen, rytmeguitar og orgel. Finn Davidsen, basguitar. Benny Nissen, singleguitar. Erwin Hansen, trommer. Henning Jacobsen, vokal.

Doncarsters, der var fra Sundsmark i Sønderborg, er her fotograferet ved Sønderborg Havn. Fra venstre Finn Davidsen, Gustav og Erwin Hansen, Henning Jacobsen og Benny Nissen.

Hans Frederik Kock, også kaldt »Jacke«, blev senere indlemmet i gruppen, da Benny Nissen flyttede. »Jacke« var tidligere medlem af Gråsten-gruppenThe Gossoons og Langesø-gruppen Group M.O.E.C.

Lørdag den 4. juni 1966 afholdt koncertdirektion Akar talentfestival i forbindelse med Børnehjælpsdagen i Sønderborg. Doncarsters kom med i stedet for det ellers tilmeldte og bedste orkester i byen på dette tidspunkt, The Rocking Stones, der lige var gået i opløsning. Det blev gruppens gennembrud med en fornem 3. plads kun distanceret af The Poor Boys og Baskervilles.

Orkestret var kendt for at være godt sammenspillet og harmonerede godt sammen i instrumenteringen. Musikalsk set spillede gruppen hitlistenumre, men kom vidt omkring i det gængse rockrepertoire. Ifølge et interview fra '67 var gruppens forbilleder bl.a. Baronets, Defenders og Yardbirds.

Udstyrsmæssigt var gruppen meget privilegeret, idet Gustav og Erwin Hansens far hjalp den på vej rent økonomisk med den nette sum af 15.000 kr. På den måde var gruppen i stand til at frembringe en god lyd og kunne samtidig honorere kravene på større spillesteder. Da gruppens medlemmer endvidere var korthårede, fik dette følgende ord med på vejen i dagspressen:

Korthåret pop

En mælkehandler, far til to popmusikere har, som ventet, skænket gruppen 15.000 kr. til instrumenter og forstærkeranlæg.

»The Doncarster« spiller den reneste pop,
det slider på guitar'n, så det løber op,
men mælkemand Hansen, hvis sønner er med,
er gavmild med mønt på det rigtige sted,

Så gruppen fik penge til pigtrådsmusik,
og nu kan de spille med dyr mekanik.
Med kraftig forstærkning går tonerne ud
så kraftigt som mælken af hanernes tud.

Og sikke et bifald nu gutterne får.
Og det, skønt de møder med kortklippet hår.
Vi finder det er en fortræffelig skik:
Skønt korthåret spiller de langhår't musik.
Carl-.

Den 5. okt. 1966
af Jens Carlsen.

Far gav 15.000 kr. til pigtrådsmusik

Det skyldes kun en mand, at pigtrådsgruppen »The Doncarsters«, der består af fem unge mænd fra Sundsmark og Sønderborg, i denne tid er Sønderborgs utvivlsomt mest populære gruppe. Denne ene er mælkehandler Antonj Hansen, Sundsmark, hvis to sønner spiller i orkestret.

Antonj Hansen, der er 43 år, er efter gruppens udsagn mindst lige så ivrig en tilhænger af moderne pop-musik som gruppens medlemmer. Denne interesse har givet et meget kontant udslag. Antonj Hansen har nemlig foræret gruppen for 15.000 kroner instrumenter og forstærkeranlæg.

»The Doncarsters« består af frisørelev Finn Davidsen, Sønderborg, ryt me-guitar, skoleelev Erwin Hansen, Sundsmark, trommer, kontorelev, Gustav Hansen, Sundsmark, single-guitar, flyverelev Benny Nissen, Sønderborg, bas-guitar og skoleelev Henning Jacobsen, Sundsmark, sang.

— Vi spiller pigtrådsmusik, udelukkende fordi vi kan lide det, siger gruppens medlemmer enstemmigt. — Selvfølgelig er det en fordel, at det også giver lidt penge, men dog ikke nær nok til at dække det beløb, der er investeret i instrumenter og forstærkeranlæg.

— Vi øver tre gange om ugen i en velisoleret lade i Sundsmark, hvor vi har det hele for os selv. I begyndelsen var laden ikke isoleret, og vi havde en del vrøvl med naboerne, men det satte en del kraftigt isolationsmateriale en stopper for.

— Kan man klare sig som pigtråds-musiker uden at være langhåret?

— Jeg synes, det går udmærket, svarer gruppens leder, Gustav Hansen 18 år. Jeg indrømmer dog, at de fleste af os gerne ville være langhårede, men det tillader vort arbejde ikke. Jeg tror i øvrigt heller ikke, at det med det lange hår har synderligt meget at sige. Det vigtigste er jo trods alt musikken, og den kan da være god, enten man er langhåret eller ej. I hvert fald har vi jo den fordel, at vi ikke risikerer at få det lange hår i strengene.

To af gruppens medlemmer, Benny Nissen og Gustav Hansen, har i fællesskab lavet melodi, som de har høstet megen anerkendelse for:

— Det er heri fremtiden ligger, siger Gustav Hansen. Man må forny sig hele tiden. Gør man ikke det, kan man ikke forvente at få succes.

Det eneste medlem af gruppen, der kan noder, er Gustav Hansen. — Jeg bruger dem dog aldrig, når jeg spiller, siger han. Vi spiller, som langt de fleste andre grupper, kun efter gehør.

HAKU

Jydske Tidende 2. okt. 1966.

I september 1966 åbnede »Beach Club 66« igen dørene på Hotel Strand, efter at balladem agere i april havde forårsaget en lukning. Til denne premiere spillede gruppen sammen med det københavnske band The Spotlights. Den 29. sept. 1966 stillede gruppen op i Deutsches Haus i Flensborg som en af 14 grupper i en pigtrådslandskamp. Konkurrencen blev en unfair affære. Hvert orkester fik et kvarter at spille i, men da de tyske favoritter Avalon's fra Flensborg kom til, varede deres afdeling 43 minutter, og de løb »selvfølgelig« af med sejren. Doncarsters blev nr. 8 og Group M.O.E.C. fra Nordals besatte 12. pladsen. Bedste danske orkester var Jack & The Rippers fra Horsens på 2. pladsen. Men arrangementet var en publikumstræffer af rang. Fuldt hus med 560 tilskuere, og arrangørerne regner med at have afvist omkring 1000 pigtrådsfans.

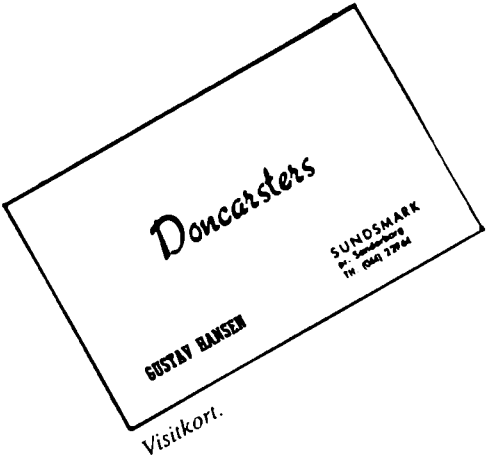

Fra Ugeavisen, Sønderborg.

Dette efterår (1966) blev gruppen nr. 4 i forbindelse med den indledende konkurrence om årets DM i pigtrådsmusik. Konkurrencen var samtidig et led i de jyske mesterskaber. Vinder blev dengang Jack & The Rippers fra Horsens.

Den 28. januar 1967 havde Åbenrå Pop Club inviteret til »Kæmpe Pigtråds Grand Prix« på Folkehjem. Sønderjyske mestre blev Julle & the Yardless fra Åbenrå med Doncarsters som flot nr. 2. Group M.O.E.C. fra Nordborg, der vandt »kampen« året før, blev nr. 3.

Gruppens afgjorte højdepunkt må dog have været den 20. maj 1967, da Stepping Teenclub sammen med bladet »Vi Unge« arrangerede et kæmpe beat-show. Mellem 400 og 500 teenagere var mødt op. 12 orkestre – heriblandt de sønderjyske mestre Julle & the Yardless og en gruppe, der her i firserne er nok så interessant, Those Gnags fra Skjern. Sidstnævnte gruppe, der i dag er et af de bedste rockbands i Danmark, *Gnags,* sluttede som nr. 12.

15 beat-grupper kæmpede 4 timer

500 unge overværede beat-show i Stepping – Konkurrencen arrangeret af Stepping Teen-Club og »Vi unge«

500 unge overværede lørdag aften Sønderjyllands hidtil største beat-show i Stepping. 15 sønderjyske popgrupper deltog i en konkurrence, der var arrangeret af »Vi unge« i samarbejde med Stepping Teen-Club.

Orkestrene bedømtes af tre dommere, Poul E. Thiesen, Ribe, Fl. Kjær Christensen, København, og overdommer Connie Schütt, Viborg. Hver gruppe spillede to numre — et for at varme lidt op, og et, der bedømtes med to karakterer, en for sceneoptræden og en for musikalske evner og udfoldelse.

Kampen var hård, navnlig var det svært at få andenpladsen besat — det vindende orkester blev »John Carters Group«, Sønderborg, med 19 points. »Julle and the Jardless, Aabenraa, »Opinion«, Frørup, »The Exiles, Over Jerstal, og »The Thoughts« fra Esbjerg opnåede alle 17 points og måtte kæmpe længe og hårdt, før »Opinion«, Frørup, kunne kåres som show'ets næsthedste orkester. Herefter blev rækkefølgen: »The Thoughts« nr. 3, »The Exiles« nr. 4 og »Julle and the Jardless« nr. 5.

PUBLIKUM SKREG

Koncerten varede 4 timer — derefter måtte lukkes kort før kl. 23. I pausen spillede pigegruppen »The Why« fra Aabenraa, mens go-go-danserinden Belinda fra »Vi unge« dansede. Aftenens konferencier var Chris fra »Vi unge«.

Arrangementet var på alle måder en stor succes, og lignende konkurrencer vil fremover blive holdt rundt omkring i Jylland — næste gang i Aalborg, hvor John Carter vil medvirke. Aftenens højdepunkt nåedes, da publikum i begejstring besteg stole og borde for bujende og skrigende at give »The Opinion« alt det bifald, som gruppen åbenbart fortjente.

Aftenens forløb lover godt for fremtidige arrangementer — politiet udtrykte, måske en smule undrende, tilfredshed både over programmet og over de tilstedeværendes opførsel. -sten-

Jydske Tidende 23. maj 1967.

Vinder af denne konkurrence blev Doncarsters. Derved blev gruppen via popbladet Vi Unge præsenteret i det ganske land. Et andet Sønderborg-orkester – Jumpbacks – sikrede sig 8. pladsen.

TIL VI UNGE -SHOW i STEPPING

Sønderborg-amatørorkester løb af med sejren ved den første store Vi Unge-amatørkonkurrence arrangeret af Stepping Teen-Club

Det endelige resultat ved Stepping Teen Club's store Vi Unge-Show blev:

1. »Don Carlers Group«, Sønderborg.
2. »Opinion«, Frørup.
3. »The Thoughts«, Esbjerg.
4. »The Exiles«, Over Jersdal.
5. »Julle and the Yardless«, Åbenrå.
6. »Barney and his Dandy Bubbles«, Skodborg.
7. »The Rogues«, Esbjerg.
8. »The Jumpbacks«, Sønderborg.
9. »Sixty Seven Sect«, Kolding.
10. »The Cooks«, Varde.
11. »The Rooters«, Tønder.
12. »Those Gnags«, Skjern.

Lad det være sagt med det samme og slået fast med syvtommersøm: Det blev en kæmpesuccess.

15 amatørorkestre kæmpede om førstepladsen og 500 teenagere – alt, hvad der kunne proppes ind i Stepping Forsamlingshus - fulgte jublende slagets gang, mens de cirka 80 musikere spillede på livet løs og dommertrioen, Flemming Kjær Christensen fra København, Poul Erik Theisen fra Ribe og overdommer Connie Schütt fra Viborg havde travlt med at gøre notater om aftenens præstationer.

I godt fire timer var der »go på drengen« mens Sønderjyllands lokale pigtrådshelte sang og spillede og mens go-go-pigerne (udenfor konkurrence) gav opvisning. Ved midnat kunne Vi Unge's medarbejder, Chris, under stor jubel bekendtgøre aftenens foreløbige resultat. Det viste, at »Don Carlers Group« fra Sønderborg havde vundet med 19 ud af 20 mulige points. Hvem der skulle have andenpladsen, måtte der »omkamp« til at finde frem til, for dommersedlerne viste, at ikke færre end fire orkestre, »Opinion« fra Frørup, »The Exiles« fra Over Jersdal, »Julle and the Yardless« fra Åbenrå og »Thoughts« fra Esbjerg lå lige.

Vindergruppen fra Sønderborg »Don Carlers Group«... – og Vi Unges go-go-danserinde Belinda.

Uddrag fra popbladet Vi Unge. 1967.

Et andet højdepunkt for gruppen var, da den spillede som »opvarmningsnavn« til en koncert med engelske Tremmeloes i KIF-Hallen i Kolding 15. okt. 1967.

Doncarsters på Skovby Kro. Fra venstre Finn Davidsen, Erwin og Gustav Hansen, Henning Jacobsen og Hans Frederik »Jacke« Kock.

Pigtrådsbal

»Doncarster« spiller på Kegnæs Færgegård
lørdag den 17. sept. kl. 20-1

Entré kr. 5,00

Don Carters Group er nu på vej mod toppen

En af de sønderjyske popgrupper, som man for tiden hører mest til, er Don Carters Group fra Sønderborg. Det skyldes ikke nogen tilfældighed, men derimod, at gruppen er særdeles velspillende.

Første gang, man rigtig hørte noget til Don Carters var, da de vandt »Det sønderjyske mesterskab i popmusik 1967«. Det gav gruppen en række arrangementer rundt om i Jylland, og også fra Tyskland har der været bud efter den populære gruppe, som for nylig var opvarmningsorkester for selveste Tremeloes fra England.

Navnet Don Carters Group er tilfældigt, men det er gruppens spillestil ikke. Tværtimod, gruppen ved, hvad den vil, og det smitter en hel del af på musikken, som er af meget høj standard. Alt dette skyldes, at Don Carters Group er sammensat af fem friske fyre, som har holdt sammen i over et år. Det er en af de få grupper, hvor man aldrig skændes, og der er et sammenhold, som man sjældent møder blandt unge, og man står sammen om alt, også instrumenterne, som repræsenterer den nette sum af 50.000 kr.

Som gruppens forbilleder er bl. a. Baronets, Defenders og Yardbirds, men den musik, Don Carters leverer, er, som de selv kan lide, derfor er gruppen så populær.

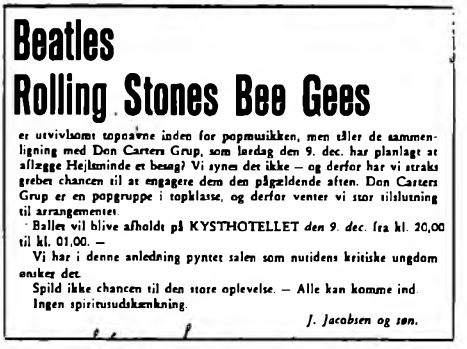

Beatles
Rolling Stones Bee Gees

er utvivlsomt topnavne inden for popmusikken, men taler de sammenligning med Don Carters Grup, som lørdag den 9. dec. har planlagt at aflægge Hejlsminde et besøg? Vi synes det ikke – og derfor har vi straks grebet chancen til at engagere dem den pågældende aften. Don Carters Grup er en popgruppe i topklasse, og derfor venter vi stor tilslutning til arrangementet.

Ballet vil blive afholdt på KYSTHOTELLET *den 9. dec.* fra kl. 20,00 til kl. 01,00. –

Vi har i denne anledning pyntet salen som nutidens kritiske ungdom ønsker det.

Spild ikke chancen til den store oplevelse. – Alle kan komme ind. Ingen spiritusudskænkning.

J. Jacobsen og søn.

Foto: Chr. Hansen.

I midten af '67 forlod Henning Jacobsen gruppen, og det sidste halve år af gruppens levetid nød Doncarsters gavn af Robert Sørensen som forsanger. Han kom fra gruppen Tod Emotion, hvor han bl.a. havde spillet sammen med Ronald Mossom Nielsen.

Ronald Mossom N. blev lokket over i gruppen, der i godt en måned havde to guitarister. »Jacke« forlod Doncarsters, der i den nye besætning fik et lille halvt år sammen.

Doncarsters opløstes, og Finn Davidsen fortsatte i gruppen Freely (Pretty Stones) og Ronald Mossom i gruppen Electric Mud.

Dust and Ashes (THE BASKERVILLES)

Siger man Baskervilles eller Dust and Ashes, vil mange uden tvivl sige: »Oh, ja, det var Sønderborgs svar på The Shadows«, eller: »Det var et af de teknisk mest perfekte orkestre.«

Det hele begyndte med »Dansevise« af Grethe og Jørgen Ingmann, som Jens Arnsbang og Jesper Birkler spillede sammen med en af deres klassekammerater Kirsten Rasmussen. Det var i 1964. Det er i øvrigt foreviget på en farvefilm.

I 1965 kommer Poul Andersen med i gruppen, og det er samtidig starten til The Baskervilles: Jens Arnspang, singleguitar. Jesper Birkler, rytmeguitar. Poul Andersen, trommer.

De to Baskervilles Jesper Birkler og Jens Arnspang på scenen i Elevforeningen af 1963 på Sønderskovskolen. Oktober 1964.

Fortrinsvis var det instrumentalmusikken The Baskervilles gjorde sig i. Musikken bestod af Shadows-numre og en del selvkomponeret materiale.

The Baskervilles debuterede til skolefesten på Sønderskovskolen om aftenen efter idrætsstævnet i efteråret 1964 – kun Jens og Jesper. Men da Poul var kommet med, begyndte gruppen efterhånden at blive fast inventar i mange af byens ungdomsklubber, mest dog i Bobby og Reimerklubben.

Da Ole Touborg kom med på basguitar og sang i 1966, havde gruppen endelig nået sin komplette besætning, der skulle gøre den til et af de mere velspillende orkestre.

Dust and Ashes ved Talent-festival 1967. Fra venstre Poul Andersen, Jens Arnsbang, Jesper Birkler og Ole Touborg. Foto: Viggo Thorsbro.

I 1966 deltog The Baskervilles i Børnehjælpsdagens Talent-festival og blev nr. 2, men orkestret var ganske afgjort det bedste ved den lejlighed. Året efter ved en lignende lejlighed havde gruppen taget navneforandring til Dust and Ashes, og denne gang blev det også til en 2. plads.

Dust and Ashes-repertoiret var nu blevet udvidet til at omfatte numre af Beatles, Rolling Stones, Animals, Dave Clark Five, Dave Dee & Co., Kinks, Monkeys, Scott McKenzie, Jimi Hendrix, Bee Gees m.fl. Spillestederne, der blev gæstet, var Rytterkroen, Statsskolen i Ribe, Vester Sottrup Skole, Hotel Strand i Sønderborg og byer som Haderslev, Kolding, Bogense og Aabenraa blev også lagt i »støv og aske«.

Dust and Ashes i flower-power tøj.
Fra venstre: Jens Arnsbang, Jesper Birkler, Poul Andersen og Ole Touborg.

En af kuriositeterne omkring gruppen var, da den endnu hed Baskervilles og som instrumentalgruppe spillede på Hotel Strand sammen med Defenders. Rudolf Hansen fra Defenders greb basguitaren og supplerede Baskervilles ved denne lejlighed.

Et af højdepunkterne for Dust and Ashes var i forbindelse med en Pretty Things-koncert i Aabenraa, hvor gruppen spillede som opvarmningsorkester. Ellers er det blevet til arrangementer, hvor bl.a. Peter Belli og Four Roses samt Wishful Thinking optrådte.

En af gruppens stærke sider var, at musikerne kunne spille efter 'bladet'. Så tidens hits blev ofte indstuderet efter de rigtige noder og kunne således 'afleveres' meget nær originalkompositionerne.

Foråret 1968 varslede oven i købet en pladeindspilning, der skulle produceres i Hamborg – men da gruppen var løbet ind i sit »otium«, blev projektet desværre ikke til noget.

Afskedskoncerten holdtes i foråret 1968 på Sottrupskov Kro.

SØNDAG DEN 29. FRA KL. 19-24:

„NALLE"
and
»THE BIG SOUNDS«
Pauseorkester »Baskerwills«
Entré kr. 10,—
Gratis bus fra Kirketorvet og Nordborg kl. 18,30
Augustenborg og Gudenup kl. 18,45.

1966 på Rytterkroen.

Efter studentertiden spredtes gruppens medlemmer for alle vinde, men det vides, at Jens Arnspang stadig beskæftiger sig med musikken i et københavnsk big band. Jesper Birkler kunne man møde i gymnasieorkestret FrydsVenner året efter som orgelspiller. Poul Andersen dukkede op i en Augustenborg-gruppe ved navn Fever (tidl. McEebies).

Electric Mud

I juleferien – december 1968 – får Chresten Færgemand Jan Peter Schmidt med på ideen om at begynde igen. De to havde tidligere spillet sammen i Group M.O.E.C.'s legendariske periode. Electric Mud blev en realitet inden årsskiftet og bestod af: Ronald Mossom Nielsen, singleguitar og vokal. Chresten Færgemand, rytmeguitar. Jan Peter Schmidt, basguitar. Flemming Rosenstand, trommer.

Electric Mud: fra venstre: Jan P. Schmidt, Ronald Mossom Nielsen, Flemming Rosenstand og Chresten Færgemand. Jan. 1969.

Ronald Mossom havde været med fra starten i Mosquitoes/Mad og senere spillet i Group McKeans (Tod Emotions). Han havde udviklet sig til en fremragende sanger med en stemmepragt, der kunne frembringe blues- og soulnumre med den rette drive. Flemming Rosenstand havde tidligere været med i Group Six og Mad of Philsey.

„Electric Mud" har afslået pladetilbud

Nyt sønderjysk orkester føler sig endnu ikke parat til en grammofonplade-debut –

»Electric Mud« er et splinternyt sønderjysk orkester med en besætning med mange års erfaring. Orkestret bemærker sig ikke ved en speciel stil, men ved at spille god pop. Gruppens besætning er Chresten Færgemand, single, rytme og vokal, Ronald Mossen single, rytme og vokal, Jan Maudder, bas og vokal og Flemming Rosenstand på trommer.

Chresten Færgemand har i mange år spillet i »Group Moec«, der var sønderjyllandsmestre i 1966. Han studerer til korrespondent. Ronald Mossen spillede i flere år i »Don Carters Group«, og han har sammen med denne gruppe spillet i de største beatcentre i Danmark. Ronald Mossen er tømrer.

Jan Maudder er lærerstuderende. Han begyndte at spille i 1959 i danseorkestret »Jeppes Trio« og har senere spillet i adskillige sønderjyske grupper, indtil han i 1965 startede Group Moec sammen med Chresten Færgemand. Flemming Rosenstand er så at sige omvendt trommeslager. Han er nemlig en af de sjældne venstrehåndstrommeslagere, og det bevirker, at trommerne står nøjagtig omvendt af det sædvanlige. Han har, som de andre, spillet i flere grupper. Flemming Rosenstand er stud. merc.

Alle har således mindst fem års erfaring som popmusikere på bagen, og det er en af grundene til, at gruppen spiller så godt. Electric Mud har haft succes lige fra begyndelsen, og orkestret vil blive et af dem, vi kommer til at høre meget om i den kommende tid. Meget overraskende har gruppen allerede nu fået tilbudt at indspille en plade, på et af de store pladeselskaber, men da den ikke føler sig helt klar til et sådant skridt endnu, er tilbudet afslået.

H. M.

Jydske Tidende.

Udskiftning

Gruppen Electric Mud har skiftet deres singleguitarist ud. Den gamle singleguitarist skulle ind til militæret, og man har nu fået en ny mand med. Det er Bent Rothe-Nielsen, som kommer fra et andet kendt sønderjysk orkester, Sound of Fashion. Bent er 16 år. I det daglige er han skoleelev. I gruppen Electric Mud bliver han foruden singleguitarist også forsanger.

Electric Mud begyndte, hvor MOEC slap, med en masse arrangementer. Alene i januar '69, da gruppen debuterede i Reimerklubben (2. 1. '69), blev det til arrangementer i Feldsted, Flensborg, Mølleklubben (Sønderborg), Gråsten, Haderslev, Hotel Strand og Reimerklubben.

Repertoiret indeholdt en del progressive numre, men dog stadig med vægten lagt på det melodiøse garneret med soul- og blues-toner.

Februar måned '69 var der jobs i: Langesø, Randers, Holstebro, Ringkøbing, Langesø, Stenstrup (Fyn) og Skærbæk. Lørdag aften den 23. februar spillede gruppen i Lemvig. Efter endt job kørte firkløveret videre til Nykøbing Mors, hvor de havde aftalt med Jack Fridthjof at indspille masterbånd til en singleplade. Desværre nåede Jack's Beat Record at krakke, inden pladen blev en realitet. Men de fire indspillede numre findes stadig på bånd: »Sku-bi-du-bi-du« (gruppens eget nummer), »Only one woman«, »Till the end«, »Let me stand next to your fire«.

De fire »elektriske mudderdrenge« var kendetegnet ved en god kemi – kammeratligt set, hvilket medførte en enorm spilleglæde, når de stod på en scene.

I sommeren '69 skal Ronald i dronningens klæ'r. Bent Rothe Nielsen fra Sound of Fashion kommer med i gruppen. Chresten varsler også sit »farvel«, og samtidig kommer Kurt Bonnichsen – en vaskeægte bluesguitarist – med.

Gruppens musik bliver som følge af denne udskiftning meget mere blues-orienteret.

I oktober '69 er den »elektriske mudder-periode« forbi.

Jan Schmidt spiller videre med Fratelli-Kvartetten. Bent Rothe er senere med til at danne Def Cisum sammen med Ronald. Chresten Færgemand gendanner af Group MOEC-resterne et nyt band, A Priori, der bliver husorkester i 70/71 i hans egen beat-club, Olferts Venner.

Køb og salg

Forstærker

Eminent 45 W + højttaler, sælges. **Chresten Færgemand**, Ulbjerggade 22, Nordborg, telf. 5 19 40.

Fever (McEebies)

Gruppen debuterede under ovennævnte navn i december 1968. Havde dog haft et lille års tid under navnet McEebies. Havde hjemsted i Augustenborg.

Fever bestod af: Ole B. Christensen, orgel. Lorens Jepsen, singleguitar og vokal. Lars Bolvig-Hansen, basguitar og vokal. Poul Andersen, trommer.

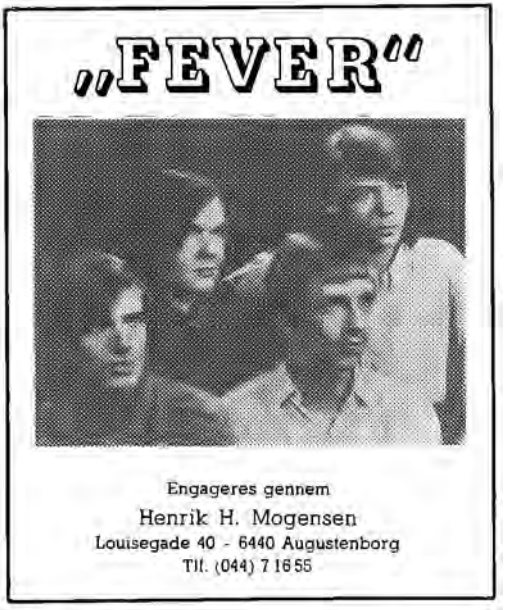

Fevers visitkort. Fra venstre ses: Poul Andersen, Lars Bolvig, Ole B. Christensen og Lorens Jepsen.

Lorens havde tidligere været med til at starte Pretty Stones, og Poul Andersen havde en fortid i Dust and Ashes.

Gruppen var i 'stald' hos MM Agency og kunne hyres for en aften for 400-600 kr.

Repertoiret bestod af populær hitlistemusik. Melodier af Beatles, Rolling Stones, Bee Gees og Four Top's kunne Fever servere.

I de to år gruppen eksisterede spillede den foruden i diverse ungdomsklubber i Sønderborg-området også i Esbjerg (Africano), Haderslev (Borgerforeningen), Vejle, Billund og flere steder i Vesttyskland – Forsteck og Kauslund i nærheden af Flensborg.

V O' V – Five o' Five

Denne folkemusiktrio var i 1967 Sønderborgs svar på Peter, Paul & Mary. Gruppen bestod af: Tim Hansen, guitar og vokal. Yngve Hjaltason, guitar og vokal. Lis Rothe Nielsen, vokal.

V O' V (Five o' Five) ved et velgørenhedsarrangement på Ahlmannskolen: Yngve Hjaltason, Lis Rothe og Tim Hansen.

Tim Hansen, der på samme tid spillede i The Haimons, fortæller: »Vi øvede og spillede en del i ungdomsklubben Bobby på Kongevej. Endvidere havde vi en række arrangementer ved amatør grand prix'er. Sammen med gruppen LSD spillede vi til en høstfest i Hjordkær. Musikken var inspireret af Peter, Paul & Mary og Mamas & Papas.«

Tim Hansen fortsatte med at spille i gruppen Haimons, og dette førte bl.a. til en pladeindspilning i 1977.

Lis Rothe Nielsen fik nogle år senere en tid sammen med den famøse gruppe Def Cisum. Og med dette orkester blev det til en lp. Senere blev det til et samarbejde med den nordjyske sanger Country Palle, hvilket medførte et par singleplader.

Four Drops (Drops)

Ud af kølvandet på grupper som Klaus Kludders Combo, Freek-Out (1) og Just Us dukkede der i november 1969 en ny fusion op til 'overfladen' under navnet Four Drops. Det var: Jørgen Paulsen, rytmeguitar og vokal. Carl Sandhøj Andersen, singleguitar og vokal. Preben Denker, basguitar. Leif Petersen, trommer.

Four Drops: Leif Petersen, Preben Denker, Carl Sandhøj Andersen og Jørgen Paulsen.

Jørgen Paulsen forklarer følgende om gruppen: »Vi startede med høj moral, som blev fastholdt hele vejen igennem. Moralen bestod i, at vi altid ville gøre alt for, at publikum fik en god aften, og at vi f.eks. aldrig nød spiritus, når vi spillede – det blev mere til en stille øl og en god snak om aftenens forløb, når vi var færdige med at spille. Det skal ikke forstås sådan, at vi var nogle triste tørvetrillere, men vi havde en fast holdning til, hvad vi ville.

Musikalsk spillede vi melodier, der passede til os og vor formåen, og vi lagde vægt på enkel og ren musik – med ren mener jeg, at vi undgik alt for mange septimakkorder, som ellers var moderne dengang.«

Musikken var lige-ud-ad-landevejen rock 'n roll krydret med melodiøse soul- og bluesnumre. På repertoiret var der numre af Creedence Clearwater Revival, Spencer Davis, Equals, Rolling Stones, Alan Price og Bee Gees m.fl. En del numre var også rystet ud af Jørgen Paulsens ærme. Numre som »Running back to old time blues«, »Leave a little time on me«, »Jackson court« og ikke mindst »Blue eyes« – en melodi inspireret af Status Quo, der eksempelvis »fængede« så godt, at alle i

West Side Club i Haderslev nynnede den, hin aften den 15. december 1968,« fortæller Jørgen Paulsen. Måske var dette medvirkende til, at Four Drops blev valgt til årets orkester i klubben (68/69).

Et højdepunkt for 'dråberne' var helt afgjort den 6. august '69, da gruppen sluttede på 3. pladsen i Deutsches Haus i Flensborg i konkurrencen om 'Norddeutscher Beatpokal 1969'. Vinder af dette 'slag' blev Her-Orcharde med Kolding-gruppen Crazy Patterns på 2. pladsen. Sønderborg-grupper som Freek Out (2) og Generation sluttede på 5. og 8. pladsen.

3. pladsen i Flensborg blev hentet hjem i kraft af numre som: »Is she a woman«, »Muddy water«, »Bad moon rising«, »The ballad of John and Yoko«, »Proud Mary«, »Dancing in the street« og »Give a little loving«.

»Dråberne« nr. tre ved beat-festival

Meldte sig efter at have læst artiklen i SØNDERJYDEN og overraskede både sig selv og tilskuerne

»Drops« — på dansk »Dråberne« — deltog i weekend'en i den store beat-konkurrence om »Norddeutsche Beat Pokal 1969«, der afvikledes i »Deutsches Haus« i Flensborg. Orkestret klarede en tredjeplads og vendte hjem med en stor pokal til ejendom.

»Drops« kom først med i sidste øjeblik. SØNDERJYDEN bragte en omtale af koncerten midt i ugen, og det opmuntrede de unge til at prøve deres kunnen i det fine selskab. Til beat-koncerten, der er den største af sin art i Nordeuropa, var der samlet ca. 4500 tilskuere for at kåre de bedste orkestre fra Nordtyskland og Sønderjylland.

Orkestret »Crazy Patterns« fra Kolding blev bedste danske orkester med en andenplads. »The Generation« og »Freek out« fra Sønderborg deltog også i konkurrencen, men fik ingen placering.

»Drops« blev startet i november 1968, men har allerede gjort sig fordelagtig bemærket. Størst berømmelse høster orkestret mærkeligt nok uden for Sønderborg. Ved en afstemning for kort tid siden i Haderslev, blev »Drops« kåret som det populæreste orkester i byen.

Orkestret består af elektrikerlærling Leif Petersen, trommer, Preben Denker, Danfoss, bas, tømrerlærling Jørgen Poulsen, rytme og sang, og mekanikerlærling Carl Sandhøj Andersen, single.

Sønderjyden 8. sept. 1969.

Nedenstående arrangementsliste fra Leif Petersens scrapbog viser, at Drops, som orkestret efterhånden kaldte sig, havde 43 jobs i gruppens 12 måneders karriere:

Four Drops.

2.	Ålmanskolens ungdomsklub.	9.-12.-68.	1 10.00 kr.
3.	West Side Club, Haderslev	15.-12.-68.	4 00,00 kr.
4.	Teen Club, Hønnebas	4.-1.-69.	3 00,00 kr.
5.	Nattergalen, Haderslev	5.-1.-69.	3 50,00 kr.
6.	M.U.F.K. Ungdomsk. Møllegade	7.-1.-69.	2 50,00 kr.
7.	Reimarskolen, Sønderborg	16.-1.-69.	2 20,00 kr.
8.	Centralskolen, Broager	30.-1.-69	3 25,00 kr.
9.	Tøle Fritidsklub, Gram.	1.-2.-69	4 25,00 kr.
10.	West Side Club, Haderslev.	15.-2.-69.	4 00,00 kr.
11.	E.U.I. ungdomsklub, Gudenæs.	17.-2.-69.	3 75,00 kr.
12.	Borgerforeningen, Haderslev.	2-3.-69.	3 50,00 kr.
13.	Skyllegården, Alnæs.	9.-3.-69.	3 50,00 kr.
14.	Møllegade, Sønderborg MUK.	11.-3.-69.	2 50,00 kr.
15.	Langesø Ungdomsklub.	20.-3.-69.	3 50,00 kr.
16.	Reimarskolen, Sønderborg	27.-3.-69.	2 50,00 kr.
17.	Esbjerg Kro.	5.-4.-69.	2 00,00 kr.
18.	Egen Møllekro.	12.-4.-69.	3 50,00 kr.
19.	Reimarskolen, Sønderborg	17.-4.-69.	3 50,00 kr.
20.	Reimarskolen, Sønderborg	18.-4.-69.	1 00,00 kr.
21.	Centralskolen, Broager.	19.-4.-69.	3 25,00 kr.
22.	Ulkebøl Skole, P4.	23.-4.-69.	3 50,00 kr.
23.	E.U.F. klubben, Gudenæs.	26.-4.-69	3 25,00 kr.
24.	Sværstrup Ungdomsforening	17.-5.-69	3 25,00 kr.
25.	Kalvø, Badehotel	26.-5.-69	4 00,00 kr.
26.	Kalvø, Badehotel.	6.-6.-69	3 50,00 kr.
27.	Sønvig Kro, Hegnsø	10.-7.-69	2 00,00 kr.
28.	Tumbøl Kro.	11.-7.-69	4 00,00 kr.
29.	Tumbøl Kro.	15.-8.-69.	4 50,00 kr.
30.	Frihedsteatret, Sønderborg	1.-8.-69	80,00 kr.
31.	Nordische Beatpokal 1969 Rønde	6.-8.-69	30,00 kr.
32.	Møllegades ungdomsklub, Sønderborg	11.-8.-69	3 00,00 kr.
33.	Blow-up, Rønneborg.	13.-8.-69	5 10,00 kr.
34.	Tinglev, Tyske Privatskole.	19.-8.-69	4 50,00 kr.
35.	Reimarskolen, Sønderborg	25.-8.-69	2 50,00 kr.
36.	Tumbøl Kro.	26.-8.-69	4 50,00 kr.
37.	Ahlmannskolen, Sønderborg.	3.-9.-69	4 30,00 kr.
38.	Hotel Union, Nordborg.	4.-9.-69	4 50,00 kr.
39.	Gråsten Ungdomsklub, Alnor.	11.-9.-69	5 75,00 kr.
40.	Felsted Centralskole.	18.-9.-69	5 00,00 kr.
41.	Møllegades Ungdomsklub Sønderb.	24.-9.-69	3 50,00 kr.
42.	Skogs Herreds Ungdsk. Bylderup.	1.-10.-69	6 25,00 kr.
43.	Tinglev Tyske Privatskole	29.-10.-69	5 00,00 kr.

Ole Storck, der i samme periode havde været aktiv musiker i Freek-Out, var en del gange med Drops ude som lysmand.

Ole havde genialt fundet ud af, at man med et lysbilledapparat og to glasplader samt en smørekande med olie kunne lave de mest fantastiske farve- og formkombinationer. Finessen var, at han lod en oliedråbe sive ned mellem to glasplader, og når dråben nåede midten i billedet, trykkede han de to plader sammen, således at dråben spredtes ud over hele fladen. Det var flot og avanceret dengang.

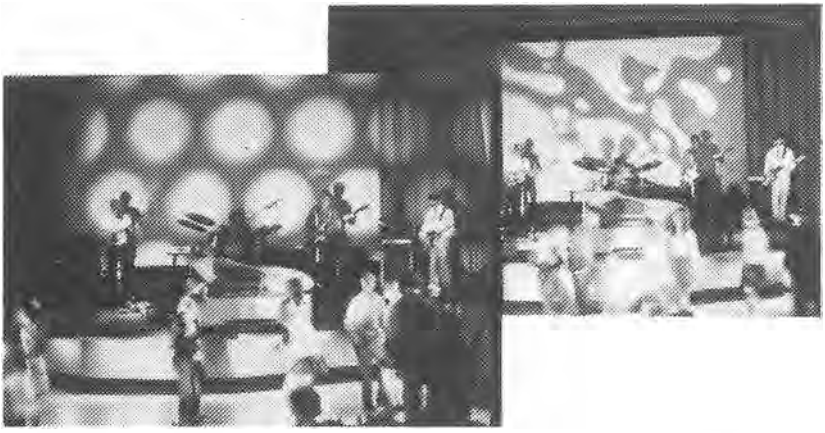

Ole Storcks geniale lysshow her demonstreret ved et Drops-arrangement i Discotek Blow Up i Flensborg.

1969.

1969.

Dråberne holder op

Sønderborgs berømte beat-orkester holder op - Sidste arrangement finder sted tirsdag i Reimerklubben

Sønderborgs berømte beatorkester »Drops«, »Dråberne«, der i år blev nummer tre i Nordeuropas store beatkonkurrence i Flensborg, Norddeutsche Beat Pokal, holder op efter et års virke.

Orkestret spiller for sidste gang på tirsdag, når Reimer-klubben holder julefest for medlemmerne. Singleguitaisten Carl Sandhøj Andersen rejser den 2. januar ind til militæret, og den resterende del af gruppen ønsker ikke at fortsætte, idet det, som den selv siger, aldrig vil blive det samme.

Gruppen ved endnu ikke, om den vil starte igen, når Carl Sandhøj Andersen vender tilbage fra militæret, idet den beat-musik, man lancerer i øjeblikket, sikkert vil være forældet om et år, og det er et kæmpearbejde at starte forfra. Hvis man kommer i gang igen, bliver der eventuelt tale om western-musik.

Det er på en måde paradoksalt, at gruppen slutter i Sønderborg, idet den har vundet berømmelse udenfor Sønderborg. Den blev i sommer kåret som den mest berømte beatgruppe i Hadersiev, og flest arrangementer har den haft i Diskotek 69 i Tumbøl kro. Forøvrigt kan det nævnes, at gruppen i gennemsnit har spillet en gang om ugen.

Sønderjyden 22. dec. 1969.

Da Leif og Calle blev indkaldt til militæret i slutningen af 1969, var et hektisk og spændende år forbi. Leif og Calle fortsatte efter militærtiden i danseorkestret Luterna Swingtetten. I dag spiller Calle Sandhøj Andersen som eneste aktive »dråbe« dansemusik i Sønderborg-gruppen Allsingers.

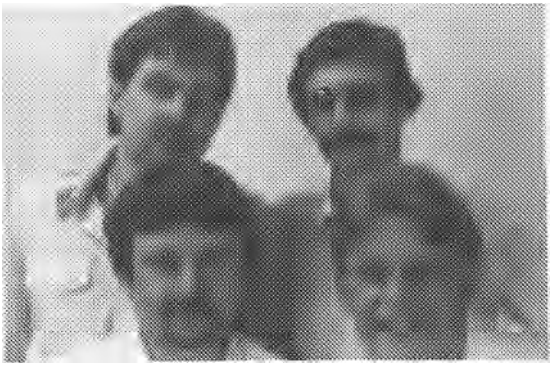

Allsingers anno 1986 med Calle Sandhøj til venstre i billedet.

Freek-Out (1)

»Resterne« af Ulkebøl-gruppen Crack Four – Leif Petersen og Ole Storck – blev i slutningen af 1967 samlingspunkt for den nye gruppe Freek-Out, der bestod af: Leif Petersen, trommer. Kjeld Lauritzen, vokal. Ole Storck, singleguitar. Klaus Johansen, rytmeguitar. Preben Denker, basguitar.

Freek-Out på scenen den 20. april 1968 i Bobby. Gruppen delte en aften sammen med Klaus Kludders Combo. Fra venstre: Ole Storck, Klaus Johansen, Kjeld Lauritzen, Leif Petersen og Preben Denker.

Gruppen spillede den bløde del af rockrepertoiret – fortrinsvis hitlistenumre. En repertoireliste fra dengang viser, at Freek-Out spillede numre som: »Simon says«, »I want you«, »Judy in disguise«, »Under the boardwalk«, »I'm a believer«, »So much in love«, »Painterman« o.m.a.

Freek-Out havde i alt 26 arrangementer. Debuterede i Bobby den 24. november 1967, hvor de i alt stod på scenen 5 gange. 4 gange på Sønderskovskolen, 4 gange i Reimerklubben, 2 gange på Ahlmannskolen, 2 gange i Ulkebøl Forsamlingshus og på Håndværkerskolen, Møllegades Ungdomsklub, Hotel Strand, Ribe (2), Augustenborg Skole, Broager Skole, halfest i Ulkebøl og Haderslev.

Der var god pressedækning på det arrangement, 'man' troede var gruppens første. Det fandt sted på Hotel Strand den 3. februar 1968. Gruppen var da i Per Holst Albrechtsen booking bureau Beat Music Bureau.

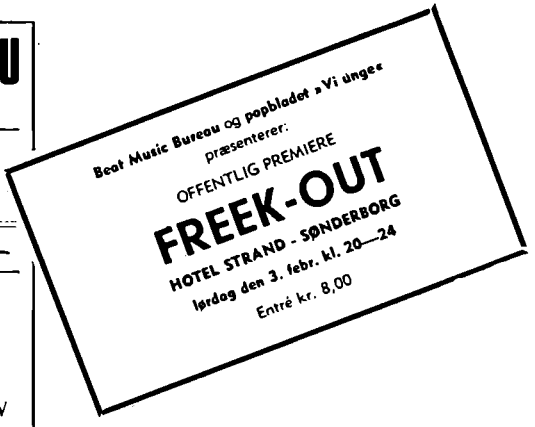

Teen-Shop var virkelig stedet, hvor mange unge mødtes og diskuterede tøj og musik.

Et højdepunkt for Freek-Out'erne var, da de blev nr. 3 ved en konkurrence i Ribe. Den Vestjyske Beat-konkurrence blev vundet af Me and the Others fra Ribe med Sparks fra Haderslev på 2. pladsen. Af aviscitatet fremgår det, at konkurrencen ikke var så stor endda – der var en del afbud (10. marts '68).

Me and the Others vandt på gasværket

Det blev Ribe-orkestret Me and the Others, som vandt den vestjyske beat-konkurrence på det gamle gasværk i går. Nr. to blev The Sparks fra Haderslev, medens Freek-Out fra Sønderborg besatte 3. pladsen. Orkestrene blev bedømt af en dommerkomite, bestående af Flemming Fogtmann og Hans Ishøy fra bestyrelsen for Club Rio pensis, som var arrangør, samt to fra publikum. Der deltog fire grupper, og konkurrencen blev overværet af omkring 150 unge mennesker.

Det vindende orkester har følgende besætning: Steen Mogensen, Bjarne Møller, Sv. Erik Hansen, Orla Findahl og Jørn Alling. Orkestrene dystede for det store publikum søndag eftermiddag i tidsrummet fra kl. 15 til 18, og om aftenen spillede først The Sparks og senere Me and the Others til dans.

Grupperne Reges, Dispairs, X-rays, Group Six, Pretty Stones og Don Carters Group sendte afbud til konkurrencen.

Ulkebøl Idræts- og Ungdomsforening

Torsdag den 9. maj kl. 19—23 i forsamlingshuset: Pigtrådsbal — men kun for medlemmer.

Freekuot spiller.

Bestyrelsen.

Den 9. maj '68 stod Freek-Out (1) officielt sidste gang på scenen. Det var i Ulkebøl Forsamlingshus. Senere på året dannede Kjeld Lauritzen Freek Out (2). Ole Storck fortsatte en periode med Buzz the Jerk. Leif Petersen og Preben Denker fortsatte i Four Drops. Uofficielt stod Freek-Out'erne på Teenklubs scene den 19. 10. '68 under navnet Kickshaws Ltd.

Freek Out (2)

Dagspressen gav følgende skudsmål af gruppen Freek Out (2), der var en udløber af det gamle Freek-Out (1), hvor kun Kjeld Lauritzen var tilbage (artiklen i uddrag):

Freek Out har skiftet tre af medlemmerne ud

Freek Out — et navn, som mange kender. Men de kender det fra 1967 og lidt ind i 1968. Gruppen har holdt friår. Og der er 75 pct.s ny besætning. Den eneste, der har holdt ved, er Kjeld Lauritzen, som er sanger. Han har fundet 3 andre »gutter«, og da Freek Out jo før i tiden var »et godt navn«, besluttede han og de andre sig til at beholde det.

De begyndte igen i januar — februar 1969. De har et repertoire, hvoraf halvdelen er selvkomponerede numre. Gruppens foretrukne top-grupper er bl. a. Beefeaters, Bee Gees, Young Flowers, John Mayall o.s.v.

Gruppen har endnu ikke spillet overvældende meget, men det kommer. Der har været mange forespørgsler og tilbud, men de fleste arrangementer ligger hen i august-september og videre, indtil marts måned 1970. Det er en forholdsvis dårlig årstid her i maj - august for popgrupperne. Der er næsten kun arrangementer på kysthotellerne og her er det de store bureauer, der sidder på »guldkisten«. Og det er som regel kun deres egne grupper, som kommer til at spille der.

Gruppen bestod af: Kjeld Lauritzen, vokal. Knud »Malle« Jacobsen, singleguitar. Andreas Jensen, basguitar. Otto Martensen, trommer.

Freek Out spillede mange steder i Syd- og Sønderjylland og gæstede ofte steder i det tyske område nær Flensborg. Mange af numrene var komponeret af Kjeld Lauritzen.

Freek Out: fra venstre: Otto Martensen, Malle Jacobsen, Andreas Jensen og Kjeld Lauritzen.

Kolding-orkester nr. 2 ved beat-festival

Kolding-orkestret »Crazy Patterns« blev nr. 2 ved beat-festivalen i Flensborg, mens »Drops« fra Sønderborg besatte en tredjeplads. De to øvrige Sønderborg-grupper »Freek Out« og »Generations« besatte henholdsvis en 5. og en 8. plads. De bedst placerede danske orkestre kan forvente flere arrangementer i Tyskland.

Fra konkurrencen Norddeutscher Beatpokal 1969 i Flensborg. Jydske Tidende 11.9.1969.

Den 6. august 1969 deltog gutterne i kampen om 'Norddeutsche Beatpokal 1969' i Flensborg. Det blev til en 5. plads. Om dette fortæller Kjeld Lauritzen: »Vi følte, det gik rigtig godt for os, mens vi spillede vore numre. I vor sceneoptræden var vi enige om, at vi på et bestemt tidspunkt skulle gå frem på scenen alle mand (undtagen trommeslageren). Desværre røg stikkene ud af guitarforstærkerne, hvilket vi opdagede for sent.« Trods dette var en 5. plads da fint!

Efter 1 år med Freek Out (2) hørte dette orkester annalerne til.

Fryds Venner

Fryds Venner blev til i 1969 som en direkte udløber af Sad Faces (s.d.). I 68/69 var musiklivet præget af nye navne – en del grupper havde skabt sig et såkaldt 'syreimage' som følge af den »euforiserende tidsalder«, der bestemt prægede mange kendte grupper. Navne i den store rockverden, der gjorde sig gældende, var: Julie Driscoll & Brian Auger, Fleetwood Mac, T-Rex, Pentangle, Joe Cocker. Herhjemme var det bl.a. Savage Rose, Burnin Red Ivanhoe, Alrune Rod, Young Flowers og Day of Phoenix. Det var alt sammen navne, der havde en vis indflydelse på musikken i Fryds Venner, der fortrinsvis komponerede sit materiale selv.

Besætningen var: Jan Freudendal, singleguitar og vokal. Flemming Kølner Jørgensen, fløjte og vokal. Jesper Birkler, orgel. Jørgen Skaastrup Pedersen, rytme og vokal. Lars Eiler Hansen, basguitar. Erik Schou, trommer.

Flemming Kølner var vendt tilbage til gruppen efter en »tur« i Sound of Fashion, med hvem han blev sydvestjysk mester. Jesper Birkler var tidligere involveret i Baskervilles og Dust and Ashes, og Jørgen Skaastrup Pedersen havde en kort fortid som folkemusiker.

Navnet 'Fryd' var Jan Freudendals øgenavn.

Gruppen spillede deres 'lidt flippede musik' lejlighedsvis til elevrådsfester på gymnasiet, bl.a. i forbindelse med en særlig aktivitetsdag på Sønderborg Statsskole.

Ove Færgemand

Ove Færgemands deltagelse som folkemusiker i folk/rock-musikmiljøet i Sønderborg var i perioden februar 1966 til marts 1969, hvor det blev til ca. 22 engagementer. De fleste 'jobs' var ulønnede, og den største hyre blev for Ove Færgemands vedkommende 50 kr.!

Spillede 6 gange i ungdomsklubben Bobby. De fleste optrædender var sammen med Jørgen Røssell og Kim Lynnerup. Det var i øvrigt Kims bror Bo Lynnerup, der sørgede for Ove Færgemands engagementer. Deltog både i '66 og '67 ved Børnehjælpsdagens Talent-festivals. I '67 blev han nr. 2 efter Jørgen Røssell. Repertoiret var kopier af Bob Dy-

Ove Færgemand '66.

lan, Donovan og traditionelle amerikanske folkesange (hentet fra lp'er med Pete Seeger). Favorit var dog Bert Jansch.

Ove Færgemands spilleteknik var dog enestående dengang i forhold til øvrige lokale navne – fingerspil, der var behageligt og kreativt udført. Sangstemmen derimod var ikke stor, men fløjlsblød, og krævede næsten altid at blive forstærket.

Siden 1969 har Ove Færgemand helliget sig sit job som ingeniør og familieliv. Guitaren er ikke lagt på hylden – den bruges i forbindelse med lokale revyer i Lynge på Sjælland. Hertil har Ove Færgemand igennem årene også bidraget med en del tekster.

Gumse

Bag dette navn gemmer sig undertegnede Gunnar Korff Rasmussen. Efter en kort periode som pigtrådsmusiker i 65/66 i gruppen Defectors kom et halvt år som folkemusiker. Musikken var inspireret af Bob Dylan og Donovan.

Mr. Gumse.

Det blev til nogle få arrangementer på Reimersskolen og i Reimerklubben. I sidstnævnte klub spillede jeg til en folk-eftermiddag i efteråret '66 sammen med Ove Færgemand og Jørgen Røssell til fordel for opførelsen af en skøjtebane i Sønderborg. Hvad der er blevet af denne startkapital, som deponeredes af klubben, vides ikke – i hvert fald er der her 20 år senere endnu ikke skudt nogen skøjtehal op af jorden.

The Haimons

Haimons anno 1966: Kjeld Hansen, Jens P. Lorenzen, Kai Hellesøe, Hans Verner Olsen og Dennis Kiralfy. Fra Britta Plehns (Jørgensen) scrapbog.

Selv om The Haimons var et Aabenraa-orkester i 60-erne, er det taget med i bogen, fordi gruppen i dag har hjemsted i Sønderborg. The Haimons huskes af mange 60'er-freaks som et af Sønderjyllands allerbedste og teknisk mest perfekte orkestre.

Uden overdrivelse kunne gruppen i 60'erne betegnes som Sønderjyllands svar på grupper som Beach Boys, Red Squares og Hollies. Haimons lagde stor vægt på vokalharmonier.

Følgende fem musikere udgjorde gruppen fra deres officielle debut den 25. september 1965 på Folkehjem i Aabenraa indtil 1968, hvor den første udskiftning fandt sted: Dennis Kiralfy, rytmeguitar og vokal. Jens P. Lorenzen, basguitar og vokal. Hans Verner Olsen, singleguitar og vokal. Kjeld Hansen, orgel og vokal. Kai Hellesøe, trommer og vokal.

Fokus på Haimons fra gruppens PR-folder.

THE HAIMONS

	LEAD- GUITAR	RYTMEGUITAR	TROMMER	BAS	ORGEL
FORNAVN EFTERNAVN	HANS VERNER OLSEN	TIM JØRGEN HANSEN	KAI JOHANNES HELLESØE	DENNIS RONALD KIRALFY	KJELD HANSEN
FØDSELSDAG	11 AUG. 1948	30. APRIL 1951	21. OKT. 1951	26. MAJ 1947	22. JULI 1946
ADRESSE	ØSTERBRO 10	FLADHOLM	BORGM. FINKSGADE	KOLDSTIEN 5	GRAMSLØKKE L3
BY	RØDEKRO	AABENRAA	AABENRAA	AABENRAA	AABENRAA
INDFØDSRET	DANMARK	DANMARK	FÆRØERNE	ENGLAND	DANMARK
HØJDE	187	186	187	176	185
HÅRFARVE	MØRKT	BLOND	LYSBLOND	SORT	KOMMUNEFARVET
INTERESSER	WHISKY - MUSIK	FODBOLD - MUSIK	MUSIK	ØL - MUSIK	PIGER - MUSIK
SEX	NAM - NAM - NAM	SELVFØLGELIG	UHHHHHHHHHHH	HA HA HA HA HA	DEJLIGT
JEG KAN LIDE	AT DRIKKE WHISKY	YRSA	AT KØRE KNALLERT	AT SOVE	DRIVE DEN AF
JEG HADER	AT GÅ UNDER BORDET	RÅ LØG	AT GÅ I SKOLE	AT VÅGNE	AT ARBEJDE
JEG SYNES	BEDST OM BLONDE PIGER	GODT OM YRSA	AT DET HELE ER NOGET LORT	AT MAD ER DEJLIGT	JEG ER DOVEN
JEG ER	FULD	VILD MED YRSA	LANGHÅRET	SULTEN	HUNKØN
KIRKEN	ÆINTET ONDT ORD	TJAHHH....	VED IKKE	GOD FOR HUNGE	GOD CLUB
VIETNAM	GRUFULDT	BANG BANG BANG BAN	ER LIGEGLAD	HVAD??	HOLDER MED AM.
A - BOMBEN	BUMMMMM	BUUUAAAAAAGGGGGGGG	+_&-(£?/*1½÷/1%	DINGELING DONG	BOOIIIIIIING

FOCUS PÅ HAIMONS:

Fra skolebladet »Rugkobbel Times«.

Kjeld Hansen har været gruppens organist siden jul og er også helt pjattet med Four Seasons. Han er elektriker, og han vil gerne være ingeniør – er 21.

Tim Hansen går som sagt på Rugkobbelskolen og er gruppens nyeste medlem. Er sammen med Kai gruppens yngste medlem og har som fremtidsplan først og fremmest skolen. Synes bedst om Haimons.

Hans Verner Olsen er sanger og singleguitarist og har lærepladsHan har ingen bestemte fremtidsplaner. Er 20 år gammel og hans yndlingsork er er Beach Boys.

Kai Hellesøe går i skole på Skolen i Nygade og slår på trommer i Haimons. Er 16 år gammel og synes vældig godt om Status Quo.

Dennis Kirally er gruppens bassist og er i det daglige elektromekaniker. Han er 21 år og synes bedst om Four Seasons.

Gruppen har spillet så at sige overalt i Syd- og Sønderjylland. Flere gange i Tyskland – en turné førte Haimons til Flensborg, Bredstedt og Friedrichstadt. Turnerede engang med Red Squares. Endvidere deltog gruppen i mange konkurrencer med stor succes.

26. marts 1966 blev det til en 2. plads ved Sønderjysk Pop Grand Prix i Sønderjyllandshallen i Aabenraa. Jan Schmidt fra den vindende gruppe Group M.O.E.C. fortæller: »Haimons var helt afgjort det bedste orkester ved den lejlighed, og vi var helt sikre på, at de ville vinde. Men at vi fik sejren, skyldes vel nok den langt større appeal, vi havde med vort sceneshow og rythm'n blues-prægede materiale.«

I 1967 var Haimons en kort tid udvidet med den fabelagtigt dygtige guitarist Peter Christiansen. En overgang endog med Ib Franke Andersen. Peter havde tidligere spillet med Julle & Yardless. Det samme gjaldt Ib, der på det tidspunkt også var blevet indlemmet i X-Rays. I samme periode havde Haimons udvidet repertoiret til at omfatte et bredt spektrum af datidens pop/rock-musik, hvilket gjorde dem i stand til at dække et hvilket som helst publikums smag – dog bibeholdt den falset-repertoiret, hvilket var gruppens varemærke.

Derefter følger en periode med Lis Rothe som vokalist og korpige.

I februar 1968 afløser Tim Hansen Jens P. Lorenzen. Dennis spiller herefter basguitar. I løbet af sommeren '68 kommer Jens Peter med igen – ud går Dennis.

Næste højdepunkt er 25. marts 1969. Haimons vinder Mølleklubbens mesterskab og kåres som sæsonens populæreste orkester. Besætningen ved den lejlighed var Tim Hansen, Kai Hellesøe, Kjeld Hansen, Jens P. Lorenzen og Hans Verner (Don) Olsen. Ikke færre end 300 unge mødte op i Mølleklubben og så Haimons vinde foran X-Rays og Happening.

Haimons: Leif Christiansen, Tim Hansen, Kjeld Hansen, Kai Hellesøe og Hans Verner Olsen.

Måneden efter – 19. april '69 – deltog gruppen i Spirens Tåstrupmesterskab i København. En 7. plads ud af 39 deltagende orkestre fra hele landet var en stor anerkendelse. Jydske Tidende og Sønderjyden beskrev udfaldet af konkurrencen:

The Haimons til popkonkurrence

Blev nr. syv af 39 deltagere

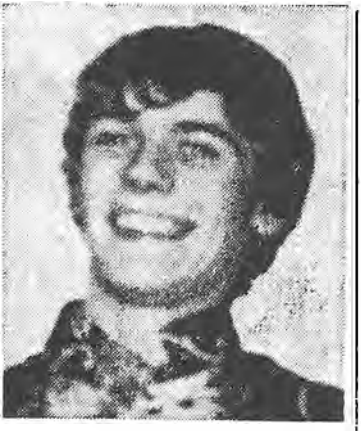

Gruppens sanger, singleguitarist og leder, Hans Verner Olsen

Aabenraa-beatgruppen The Haimons placerede sig i lørdags som nummer syv i en stor pop-konkurrence i Taastrup ved København, hvor der var deltagelse af 39 orkestre fra hele landet.

Førstepladsen besattes af københavner-gruppen »The Pocketsize«, som var meget velspillende, men en af de største overraskelser var The Haimons, der slet ikke havde turdet håbe at blive placeret blandt de ti bedste i den hårde konkurrence.

I alt tolv minutter var Aabenraa-gruppen på scenen og vakte både publikums og dommernes beundring med velklingende melodier som det kendte Hollies-nummer »Sorry Suzanne« og deres egen version af Foundations' »Build me up buttercup«. Havde publikum fået lov til at udpege de bedste grupper, var The Haimons uden tvivl blevet placeret endnu bedre.

Medlemmerne i The Haimons var dog tilfredse med turen til København, eftersom de fik en del nye arrangementer.

Jydske Tidende 22. 4. 1969.

I efteråret '69 drager Tim og Jens Peter en tur til Grønland, og ind kommer den første markante Sønderborg-»transfusion«: Knud Flemming »Totte« Andersen og Leif Christiansen, der begge havde en fortid som folk-duo og i grupper som L.S.D. og Cake.

Ud af 54 orkestre fra hele landet deltager Haimons i 1970 atter i Spirens Tåstrupmesterskab. Og pladsen som nr. 4 var i hus! En sønderjysk gruppe blandt landets 4 bedste amatørrockorkestre! Et københavnsk dagblad citerede følgende om denne flotte placering:

Nr. 4: THE HAIMONS fra Aabenraa som også var med sidste år, hvor det opnåede en sjette plads. Gruppen virker meget sikker, og det den laver er gennemført, alligevel hørte Haimons ikke blandt de mest populære orkestre. De stillede nemlig op i jakkesæt og spillede Hollies numre — en ting, der ikke er synderlig populær her i Taastrup længere. Men professionelt var det, og sangeren var så absolut aftenens bedste.

Så fulgte en strukturændring i 1971. Haimons blev udvidet til i alt 8 mand. Per Nielsen og Ole »Knodde« Knudsen fra Sønderborg entrede gruppen som trompetister. Stilen blev præget af musik af Chicago og Blood, Sweat & Tears samt kompositioner af Totte.

Haimons anno 1971: Kjeld Hansen, Ole »Knodde« Knudsen, Kai Hellesøe, Per Nielsen, Hans Verner »Don« Olsen, Tim Hansen, Knud Flemming »Totte« Andersen og Leif Christiansen.

Hvordan ville publikum nu reagere på denne stilændring? Ved en konkurrence i Gravene i Haderslev i forsommeren '71 fik Haimons svaret. Nr. 1! Kort tid efter stod Norddeutscher Beatpokal 1971 som den næste udfordring. Også her hentede Haimons succes'en i hus i kraft af en flot 2. plads. Hermed var rock/soul/falset/jazz-epoken egentlig også forbi for Haimons. Gruppen eksporterede Per, Knodde og Totte tilbage til Sønderborg, hvor Def Cisum var ved at skyde op af jorden. Og Verner (Don) og Kai fulgte trop i 1974, da Def Cisum indspillede sin famøse plade.

Haimons bestod i 70'erne som en slags dansktop-band, og var da heldigvis så privilegeret i 1977 at indspille to sange »Susanne/Søde smil« på en singleplade (Musikland). I denne sammenhæng blev Tim, Kai og Leif »puttet« i rillerne sammen med Robert Johannsen.

»Søde smil« og »Susanne« er titlerne på debut-singlen, som de fire stolte gutter her viser frem. Det er Tim Hansen, Robert Johannsen, Kai Hellesøe og Leif Christiansen. Foto: Jydske Tidende (13.3.1977).

Haimons eksisterer stadig med udgangspunkt i Sønderborg. Besætningen anno 1986 er: Tim Hansen, Kai Hellesøe, Per Nielsen og Per Rosenborg Eriksen (Per og Per spiller i øvrigt også i Sønderjyllands Symfoniorkester).

Happening (THE BUTTERCUPS, THE HOT MAKERS)

Ved 'Børnehjælpsdagens Talent-festival 1966' fik fire af pigtrådsmusikkens yngste gutter deres debut – endda med rimelig succes. Det var den i foråret startede gruppe The Buttercups, der til festivalen havde taget navneforandring til The Hot Makers – det lød mere »professionelt«. Gruppen bestod af: Stig Loldrup Larsen, vokal. Rolf Bladt, singleguitar. Hans Peter Clausen, basguitar. Henning Svendsen, trommer.

Gruppen fremførte det kendte McCoys-nummer »Hang on sloopy« og Pretty Things-sjæleren »Rain in my heart«. Selv om gutterne var ganske unge (13-15 år), blev de placeret midt i det flotte, lokale selskab. Oven i købet modtog Stig Loldrup en singleplade for sin fremtræden som sanger.

The Hot Makers spillede rythm'n blues-orienteret materiale. Gruppen, der havde udgangspunkt i Møllegades Ungdomsklub, hvor den selvfølgelig ofte spillede, frekventerede også byens øvrige ungdomsklubber, heriblandt Bobby.

I 1968 var gruppen blevet sig de nye psykedeliske strømninger bevidst. Derfor måtte der et nyt navn til, hvilket blev *Happening!* Samtidig havde Christian Thomsen fået husrum i gruppen som sanger sammen med Stig, der spillede rytmeguitar.

Happening: Henning Svendsen, Stig Loldrup, Hans Peter Clausen, Rolf Bladt og Christian Thomsen.

Steder Happening besøgte var Kegnæs, Aabenraa, Tumbøl. Især huskes et arrangement på Rytterkroen sammen med Red Squares og Defenders.

Den flotte Happening-plakat.

Gruppen fik mange tilbud, f.eks. om en uges arrangement på Fanø med kost og logi samt lommpenge betalt, hvilket bl.a. blev afslået, fordi gruppen ikke følte den havde et anlæg, der var kvalitativt nok. Dette var i øvrigt mange gruppers problem dengang – pengerigeligheden var endnu ikke så stor blandt unge.

I marts måned '69 løb Happening af med 3. pladsen efter Haimons og X-Rays i Møllegades Ungdomsklubs beatkonkurrence.

Efter 4 års sammenhold – uden udskiftninger – sagde medlemmerne i 1970 til hinanden: »Ja, det var så den happening.«

The Jumpbacks

Dette Sønderborg-orkester diverterede med pigtrådsmusik i den mere bløde ende af rockskalaen i perioden 1965-69. Jumpbacks øvede til at begynde med i en kælder på Vølundsgade, men flyttede senere til Reimerklubben, hvor de fik øvelokale og kunne smykke sig med at være husorkester.

The Jumpbacks: Polle E. Jensen, Chresten Hell, Benny »Flappe« Hansen. Forrest: Eddie Nielsen og Ole Skau Hansen.

Jumpbacks bestod af følgende klan: Chresten Hell, vokal. Poul (Polle) E. Jensen, trommer. Ole Skau Hansen, basguitar. Eduard (Eddie) Neumann Nielsen, rytmeguitar. Benny »Flappe« Hansen, singleguitar.

Jumpbacks, der figurerede under Per Holst Albrechtsens booking-ledelse, spillede mange forskellige steder i Sønderjylland – ja helt op til Vejle gik turen af og til. Flere gange har gruppen spillet i Dollerup i Tyskland. Den 20. maj 1967 blev Jumpbacks placeret som nr. 8 i popbladet Vi Unges beat-show i Stepping – foran Skjern-gruppen Those Gnags (Gnags).

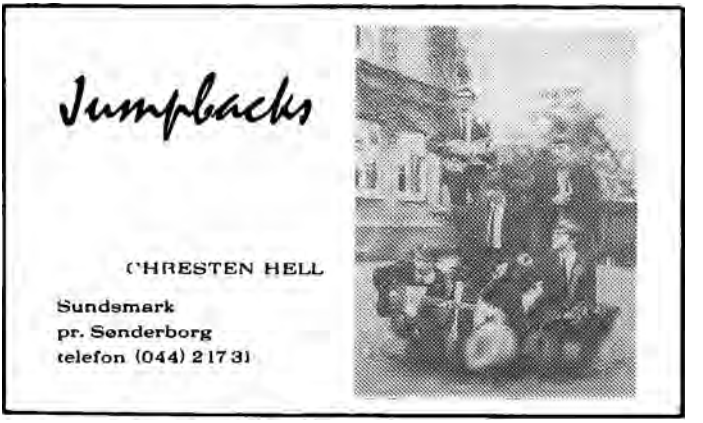

Visitkort med Jumpbacks fotograferet i skolegården ved Reimerklubben.

Stepping Forsamlingshus var lørdag aften propfyldt, da over 400 teen-agere overværede en beat-festival med poporkester-konkurrence mellem 12 forskellige amatør og halvprofessionelle orkestre fra Syd-, Vest- og Sønderjylland.

Stepping Teen Club og popbladet „Vi unge" var arrangør.

En dommertrio fra Ærøsrup bedømte orkestrenes præstationer, og resultatet blev, at „Don Carters Group" fra Sønderborg blev nummer 1 med 19 points. Fire orkestre fulgte efter med 17 points, og efter ny konkurrence mellem disse blev den videre placering:

2: „Opinion", Ærøsrup. 3: „The Thoughts", Esbjerg. 4: „The Exiles", Over Jerstal. 5: „Jule and the Yardleys", Åbenrå. 6: „Barney and his Dandy Bubbles", Skodborg. 7: „Roque", Esbjerg. 8: „The Jumpbanks", Sønderborg. 9: „Sikaty Seven Sect", Kolding. 10: „The Cooks", Varde. 11: „The Rootars", Tønder. 12: „Those Gnags", Skjern.

Orkestrene fik en kontant pengepræmie.

Uddrag af dagspressens kommentar af beat-showet i Stepping.

Jumpbacks-plakaten.

I 1969 var tiden kommet til et 'farvel' for gruppen. Benny Hansen og Ole Skau Hansen fortsatte som grundstamme i orkestret Sound of Fashion.

Just Us

Just Us grundlagdes i foråret 1967 omkring to »gamle« Bedouins-folk Carsten Kjær Olesen og Poul Christensen. Sammen med den tidligere 'Starfighter' Kurt Schwærtzel plus Carl Sandhøj Andersen og Svend An-

Kurt Schwærtzel og Carsten Kjær Olesen.

Calle Sandhøj Andersen og Poul Christensen.

Carsten Kjær Olesen, Kurt Schwærtzel, Calle Sandhøj Andersen og Svend Andersen.

dersen kunne det nu gå løs. Instrumenteringen var som følger: Carsten Kjær Olesen, singleguitar og vokal. Poul Christensen, trommer. Svend Andersen, basguitar og vokal. Carl Sandhøj Andersen, rytmeguitar og vokal. Kurt Schwærtzel, rytmeguitar.

Gruppen havde nogle få engagementer, bl.a. i ungdomsklubben Bobby og deltog uden placering i Børnehjælpsdagens Talent-festival 67. Just Us, hvis repertoire bestod i hitliste-rock inspireret af Small Faces og Dave Dee & Co., opløstes i løbet af samme år.

I 1968-69 var Carl Sandhøj Andersen at finde i Four Drops. Carsten Kjær Olesen og Svend Andersen fortsatte som dansemusikere fra 1969 i Luterna Swingtetten. Siden 1973 har Svend Andersen og Carsten Kjær Olesen befundet sig i duoen Corona.

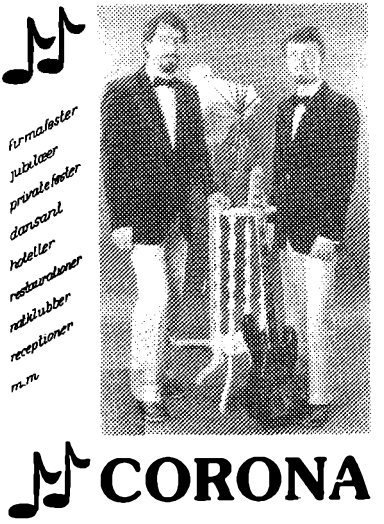

Kim Lynnerup

Kim Lynnerup fik sin debut som folkesanger sammen med sin søster Pia i forbindelse med indvielseskoncerten for ungdomsklubben eller Huset Bobby – det var i januar 1967. For Pias vedkommende blev det det eneste arrangement, men Kim fortsatte ufortrødent videre og deltog i så at sige i alle Bobbys folkemusikaftener.

Kim Lynnerup var på scenen ved Børnehjælpsdagens Talent-festival 1967 den 3. juni. Eftersom der kun var tre folkesangere på programmet, hentede Kim sig en »sikker« 3. plads hjem efter Jørgen Røssell og Ove Færgemand.

Repertoiret var inspireret af Bob Dylan og Donovan.

Folkemusikken holdt for Kims vedkommende godt et års tid. Tidligere havde han dog haft en kort visit i New Molly Folksong Group. Prøvede også som løs musiker i diverse rockbands.

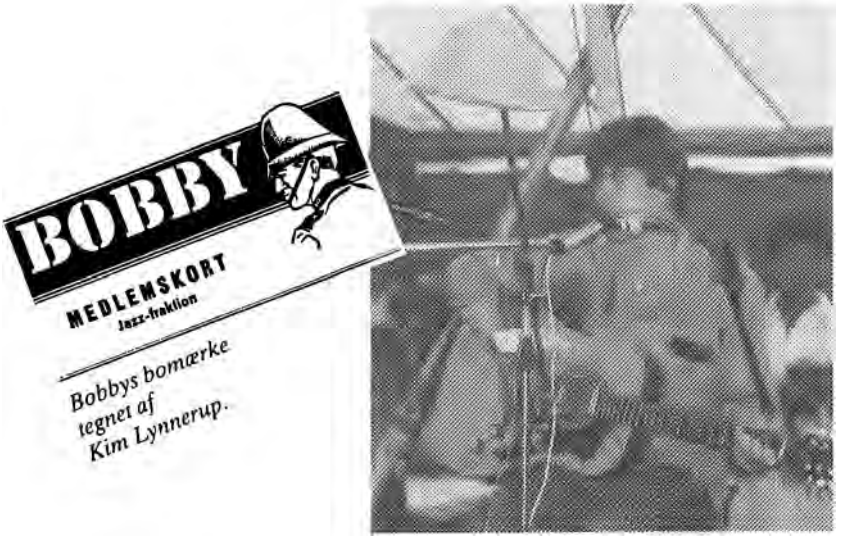

Kim Lynnerup ved Børnehjælpsdagens Talentfestival 1967. Foto: Bo Lynnerup.

Ellers var Kim Lynnerup kendt for sine kreative evner som tegner, illustrator og maler. Han var med til at kreere de psykedeliske motiver i Bobby. Var ophavsmand til Bobbys bomærke. Endvidere var Kim en ivrig rock-fotograf, der tog billeder af diverse idoler og solgte dem til forelskede piger (fans). Somme tider skrev han oven i købet idolernes autografer på billederne – så »steg de i værdi«. Kim var også kendt for at kolorere orkesterudstyr og instrumenter i de flotteste og mest fantasifulde motiver. Ikke uden grund lever Kim i dag af at levere art direction til københavnske reklamebureauer.

Klaus Kludders Combo (THE RUBBLES)

»Jeg vil gerne købe Jørgen Ingmanns »Spil med becifring – lek. 1«,« var Jørgen Paulsens ord i forretningen hos Brdr. Jørgensen i Sønderborg. Vi er her tilbage i 64/65. En stemmefløjte blev også erhvervet – så kunne det ellers bare gå løs på den spanske og jazzguitaren. Dette blev starten på The Rubbles i slutningen af 1965, der bestod af: Jørgen Paulsen, singleguitar og vokal. Chresten »Pukke« Christensen, rytmeguitar. Alfred Køpke, trommer.

Kort efter dukkede Preben Denker op med en basguitar. Øvelokalet lå i øverste etage på Ahlmannskolen. 3-akkorders repertoiret blev dernæst præsenteret ved Børnehjælpsdagens Talent-festival 66 uden større succes.

I løbet af 1966 forlod Alfred Køpke The Rubbles til fordel for Jens Regner Petersen, der havde en fortid i Black Sheep. Samtidig med kom der en forgrundsfigur med i bandet: Gert Thiesen, vokal. Hermed markeredes begyndelsen til Klaus Kludders Combo – et navn, der opstod spontant – og vel nok i opposition til alle de engelske navne.

Klaus Kludders Combo, 1966: Preben Denker, Jørgen Paulsen, Jens Regner Petersen, Pukke Christensen og Gert Thiesen. Læg mærke til tekstmaterialet på tavlen. Foto: Alfred Køpke.

Dog – engelsk musik i den bløde og melodiøse genre var gruppens varemærke suppleret med en del numre fra Jørgen Paulsens flittige komponisthånd.

Perioden fra januar '67 og frem satte skub i gruppen – dels p.g.a. de gode øvefaciliteter i ungdomsklubben Bobby, hvor den ofte spillede til klubaftener, dels p.g.a. flere arrangementer i diverse ungdomsklubber og spillesteder i øvrigt.

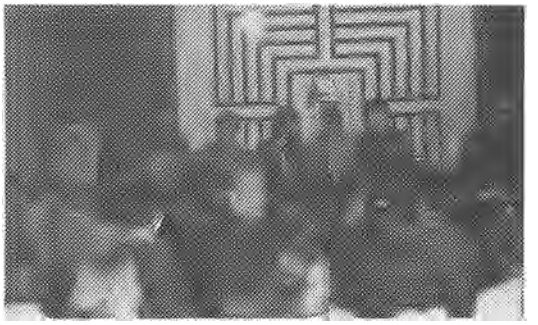

Som husorkester i Bobby: Jørgen Paulsen, Pukke, Jens Regner, Poul Andersen (Dust & Ashes), Gert Thiesen og Preben Denker. Foto: Alfred Køpke.

Ved Børnehjælpsdagens Talent-festival 1967 var det tiden for Klaus Kludder at vise, hvad comboen virkelig stod for. Og en flot 3. plads blev en realitet efter grupper som Dust & Ashes og Pretty Stones.

En periode var comboen udvidet med René Jensen, vokal, og John »Yogi« Jensen, bas, efter at Preben Denker havde vendt Kludder-comboen ryggen. Altså 6 mand om at dele »rovet«.

En kort periode sad Poul Andersen fra Dust & Ashes såvel som Peter Küchelhahn, X-Rays, ved trommerne.

Alfred Køpkes psykedeliske foto af Klaus Kludders Combo med John »Yogi«, Jens Regner, Rene, Pukke og Jørgen.

Dernæst fulgte tiden, da Gert Thiesen forlod skuden – en periode hvor Jørgen og René komponerede mange nye numre til comboen, hvilket efterhånden gjorde den ret original – i ordets positive betydning.

Efter en hyggelig tid, godt kammeratskab og mange spændende jobs, bl.a. flere gange i Tyskland, var det tid at sige »farvel«. Dog – inden de kom så vidt, deltog »kludder-banden« i Sydjysk Mesterskab i Pop 1968 i KIF-Hallen i Kolding – et arrangement, der samtidig var et led i de indledende »øvelser« til årets DM i pigtrådsmusik. Hvem der vandt »pigtrådsseancen« melder historien ikke noget om, men i hvert fald blev Klaus og hans »Kluddermusikere« ikke placeret i den forreste ende af skalaen.

Klaus Kludders Combo, marts 68, på scenen i KIF-Hallen.
Foto: Alfred Køpke.

René synger Klaus Kludders 'Aftensang'.
Foto: Alfred Køpke.

Preben Denker spillede en overgang med Freek-Out (1), Alfred Køpke vendte tilbage til jazzen og blev endvidere en meget dygtig fotograf (Studie 66 i Gråsten), og Jørgen Paulsen valfartede til det nye band Four Drops, hvor han igen blev 'fusioneret' med Preben Denker.

Lill & The Cavern Boys

Lill & The Cavern Boys blev til i foråret 1965 via Gustav Hansen, der senere markerede sig stærkt i Doncarsters Group. Gruppen, hvis officielle levetid kun var få måneder, overraskede alt og alle ved at besætte 3. pladsen i den første 'pigtrådsdivision', der afholdtes på Katrinelund ved Sønderborg den 2. maj 1965. Måske opnåede gruppen den gode placering, fordi den så at sige var på hjemmebane og havde publikum med sig. Gruppen kom fra Sundsmark i Sønderborg.

Lill & The Cavern Boys havde følgende bemanding: Gustav Hansen, rytmeguitar og vokal. Benny Nissen, basguitar. Knud Matzon, singleguitar. Jonna Paldan, trommer.

Jonna Paldan var den første af de i øvrigt få aktivt udøvende pigtrådspiger i 60'erne.

»At opnå en 3. plads ved kun at kunne spille tre numre ordentligt er da en fin placering,« kommenterede Gustav Hansen, men som han videre har berettet, var der intet grundlag for at fortsætte i samme besætning. Derfor dannede han og Benny Nissen senere på året gruppen Doncarsters.

600 til pigtråd
De 100 stod op

600 unge mennesker fra det meste af Sønderjylland hørte i går eftermiddag tre timer på pigtrådsmusik i Kathrinelund. Koncertdirektionen Akar og Reinholdt fik stor succes på deres konkurrence om, hvilket pigtrådsorkester fra Sønderborg-egnen, der er det bedste efter publikums mening.

Valget faldt på The Rocking Stones efterfulgt af The Bedouins og Lill and the Cavern Boys, der alle er fra Sønderborg.

Det kom ikke til optøjer under den lange forestilling. De unge lavede de nu hvert fald ikke. Kun nogle støjende voksne, der gjorde krav på at komme ind uden at betale, måtte dysses ned af nogle af de 15 kontrollører.

Der var så stor søgning til festivalen at over 100 af de 600 tilskuere måtte stå op

Sønderjyden.

Group L.S.D.

I en tid, hvor mange euforiserende stoffer havde vundet indpas blandt en lille skare af den »rockende ungdom«, kunne det være opsigtsvækkende – som orkester – at kalde sig ved et af disse navne. Det gjorde i hvert fald fem meget unge pigtrådsmusikere i Sønderborg – uden dog at være stofbrugere. I eftersommeren '66 opstod Group L.S.D. med udgangspunkt i en lille flok 7./8. klasses elever på Ahlmannskolen. Sammensætningen var: Poul E. Jensen, rytmeguitar. Bent Rothe Nielsen, singleguitar, vokal. Ole Gregers Hansen, basguitar. Henning Kleemann, trommer. Stig Loldrup, vokal.

Gruppen spillede som så mange grupper dengang hitlistenumre. Efter forholdsvis kort tids forløb forlod Stig Loldrup og Poul E. Jensen gruppen. Derefter kom Leif Christiansen ind som rytmeguitarist og vokalist.

L.S.D.-gruppen bliver fra begyndelsen af Bobby-perioden i '67 Husets 'Benjaminere' på musikfronten. Foruden dette spillested blev det til arrangementer i mange forskellige ungdomsklubber – bl.a. Grotten på Ahlmannskolen. Derefter varsledes endnu en udskiftning. Ole Gregers forlod den »euforiserende« skude og ind kom Knud »Totte« Flemming Andersen som singleguitarist og vokalist. Bent Rothe overtog herefter basspillet.

Group L.S.D.: Bag mikrofonOle Gregers Hansen, Bent Rothe Nielsen, Leif Christiansen og Henning Kleemann. Foto: Kjeld Eifert.

Group L.S.D. deltog også i Børnehjælpsdagens Talent-festival 1967 – dog uden topplacering. Herefter døde L.S.D.'erne stille ud.

Bent Rothe ta'r en omstigning til Aabenraa-gruppen The New Yardless, men vender tilbage i '68, hvor man igen kan finde ham sammen med Ole Gregers i Sound of Fashion. Ole Gregers har siden sin 'afgang' spillet som løs musiker og virket som roadmanager for Per Holst Albrechtsens booking-bureau Beat Music. »Totte« er også med i forskellige grupper, hvorefter det bli'r til en mere stabil periode med The Haimons fra Aabenraa, hvor også Leif Christiansen har 'slået sig ned'. Henning Kleemann endte – efter en kort visit hos Group M.O.E.C. – som dansemusiker i Sønderborg-orkestret Fantacy, der efter Hennings retræte fra musikken og nogle udskiftninger i øvrigt blev til det professionelle New Fancy.

Group McKeans (TOD EMOTIONS)

I slutningen af 1964 kunne man i en kælder på Solbakken i Sønderborg høre de spæde røster fra 5 unge herrer, der kaldte sig Tod Emotions. Bag navnet gemte sig: Jan Boel, rytmeguitar og vokal. Erling Grünfeldt, singleguitar. Bent Kjeldal, basguitar. Torben Jørgensen, vokal. Leif Jørgensen, trommer.

Senere flyttede gruppen øvelokalet ned til fjernvarmecentralen på Sundquistgade, hvor Jans far arbejdede. Derefter gik turen til Ahlmannskolen, hvor gruppen øvede oppe i øverste etage, for slet ikke at glemme kælderen i Bobby, der også kom til at huse Tod Emotions. I mellemtiden var Robert Sørensen kommet med på orgel og vokal.

I denne periode 1964-67 var gruppen kendt for at spille rythm'n blues-præget materiale med forbilleder som Rolling Stones og Kinks.

Foråret '67 markerede et par udskiftninger i gruppen. Ud gik Erling og Bent – ind kom Ronald Nielsen, singleguitar og vokal, og Preben Jørgensen, basguitar. Samtidig skiftede gruppen navn til *Group McKeans!*

Foruden det rythm'n blues-orienterede materiale arbejdede gruppen herefter også med flerstemmig sang. En del falsetnumre blev taget på repertoiret, inspireret af bl.a. Red Squares og Wishful Thinking. Fra som-

meren '67 tog gruppen endvidere en del numre fra den nye Beatlesplade »Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band«.

Inden sommerferien 67 havde McKeans forladt Bobby, idet Møllegades Ungdomsklub manglede et husorkester.

Group McKeans spillede bl.a. med det engelske orkester Big Sound i Møllegades Ungdomsklub. Gruppen spillede dog alligevel i Bobby, og gæstede også byens øvrige ungdomsklubber.

Visitkort med Robert Sørensen's autograf.

Af store navne, McKeans har delt scene med, kan nævnes Teenmakers i forbindelse med en go-go-konkurrence på Skovby Kro. Denne konkurrence blev i øvrigt vundet af Jette Wolter fra Sønderborg.

En særlig oplevelse der blev gruppen til del var ved et enestående arrangement i Heide i Vesttyskland, hvor gruppen spillede sammen med to engelske grupper: X-Rays (ikke dem fra Sønderborg) og Tremmeloes.

På plakaten i Heide stod foruden de to engelske orkestre: Group McKeans, Copenhagen! Der var noget at leve op til.

Gruppen deltog endvidere i Børnehjælpsdagens Talent-festival 1967. Blev dog ikke placeret i toppen.

I slutningen af 1967 var 'ballet' forbi. Inden de sidste toner var presset ud af McKeans, havde Robert Sørensen forladt gruppen. Han blev prøvet som trommeslager i Pretty Stones – det varede dog kun en måned. Sidste del af 67 befandt han sig i Doncarsters Croup. Ronald, Preben og Leif dannede gruppen Milk, som eksisterede året ud. Ronald var senere at finde i Electric Mud og Leif Jørgensen blev trommeslager i Pretty Stones.

Milk

Gruppen med det 'rene' navn Milk har ikke skrevet stor lokal rockhistorie. Dette skyldtes ikke medlemmernes musikalske kunnen, men snarere gruppens kortvarige levetid.

Gruppen var en 'fraktion' af det tidligere Tod Emotion og bestod af: Ronald Mossom Nielsen, guitar og vokal. Preben Jørgensen, bas. Leif Jørgensen, trommer.

»Mælkedrengene«, der kun spillede nogle få måneder i 1967, var kendt for at aflevere Cream – og Jimi Hendrix-inspireret musik. Milk havde nogle ganske få gæstespil rundt omkring, bl.a. på Ahlmannskolen.

Da »mælk'en« blev opløst, var Ronald Mossom Nielsen at finde i grupper som Doncarsters, (New) Pretty Stones (tiden efter Freely), Electric Mud og Def Cisum.

Leif Jørgensen blev indlemmet i Freely, der var et af de helt varme navne på det tidspunkt. Dette fandt sted i december 1967.

Group M.O.E.C.

»Bedstefar ve' ha' jazz« var et af de numre The Five Musikers kunne præsentere for publikum i året 1962. Denne gruppe bestod af Erik Åskov Jepsen, Chresten Færgemand, Jan Peter Schmidt og Jytte Hansen. Det var ren og skær populær dansemusik med hovedvægten lagt på harmonikamusik – et instrument både Jan og Erik mestrede. Grundlaget for dette orkester blev allerede lagt i 1960/61 i gruppen »Ford Louis«, hvor bl.a. Orla Nielsen (senere Swinging Stones) var med.

I 1963 indspillede The Tornadoes melodien »Telstar«. Dette navn finder Chresten, Erik og Jan så godt, at det bliver gruppens nye navn. Dog havde man også kunnet fremvise navnet Jeppe's Trio, efter at Jytte havde forladt trekløveret.

The Telstars: Jan Schmidt, Chresten Færgemand og Erik Åskov Jepsen. Foto: Peter Krogh. 1964.

I efteråret 63 kunne The Telstars høres i Mommark og Sottrupskov. Repertoiret på næsten 50 numre indeholdt eksempelvis »Hello Mr. Twist«, »Telstar«, »Så'n er livet«, »Paradiso« og »Django«. Da gruppen stadig var kendetegnet ved harmonikamusikken, var det mere et danseorkester end et pigtrådsorkester, selv om repertoiret mere og mere bar henimod den elektriske musik.

Men i foråret 64 kom der gang i den ny musik. Jan og Erik var blevet »elektriske«, og en ny mand, Peter Krogh, var blevet indlemmet i Telstars, der stillede op i følgende »ornat«: Peter Krogh, rytmeguitar og vokal, harmonika. Erik Jepsen, singleguitar, klaver og saxofon. Jan Peter Schmidt, basguitar og harmonika. Chresten Færgemand, trommer.

Telstars øvede bl.a. i konfirmationsstuen i præstegården i Nordborg, hvor gruppen i øvrigt kommer fra. Sigfred Christensen, der var præst på det tidspunkt, var »vild« med de unges musik. Senere blev aulaen på Nordborg Skole hjemsted for gruppens 'øveeksperimenter'. Og markedsføringen fejlede ikke noget – måske er det ikke uden grund at Chresten Færgemand er udviklingschef på Jydske Tidende i dag. The Telstars sendte i hvert fald følgende pr. brev ud til kroværter og andet godtfolk, der »burde« købe The Telstars: »Pigtråds- og danseensemblet The Telstars anbefaler sig til at levere musik og sang, lige fra de vildeste Beatlesnumre til en stille vals . . . . Billige priser – underholdende musik! De ringer og bestiller – vi kommer og spiller!«

Gruppen var »verdensmester« i nye navne. Kort efter blev det til The Firedrops. Da dette navn ikke fængede hos arrangørerne, tog man endnu engang navneforandring til The Starfighters. Dette var i september 64. Gruppen havde haft to mand med i perioden marts-oktober 64. Det var Carl Chr. Wintherskov og Frede Dominicussen.

Da The Starfighters står på scenen i Folkehjem 14. november 64, er det som et virkeligt pigtrådsorkester. Der blev især diverteret med Beatles- og Elvis-melodier, og på et tidspunkt lå Jan, Peter og Erik på ryggen med sprællende ben og sang og spillede til publikums vildeste begejstring. Det var som at komme til Bellahøj! Gruppen skriver de første autografer ved et arrangement på en måneskinstur med spritbåden – et arrangement, Sønderborg Harmonikaklub stod for, i samarbejde med Flensborgs ditto.

Peter Krogh forlader gruppen i slutningen af 64. I januar 65 er det atter tid til navneforandring og udvidelse af besætningen: Erik Jepsen, singleguitar. Jørgen Røssell, vokal. Anker Jørgensen, rytmeguitar. (tidl. Ironstrings). Jan P. Schmidt, basguitar. Chresten Færgemand, trommer.

Navnet på denne »cocktail« var: St. James & The Roosters! Bo Lynnerup, der i Sønderborg havde nystartet Danish Music Engagement skrev kontrakt med St. James-orkestret. Der kom dog ikke rigtigt gang i arrangementerne før senere. Dog skulle gruppen lige have navneforandring. Jørgens bror, Henrik, hed Frantz Joseph til mellemnavn. Så gruppens nye varemærke blev: Frantz Joseph & The Sneakers. I denne gruppe var Svend Skipper kommet med i stedet for Anker Jørgensen. Der fulgte en del egne-arrangerede-popballer på Mjels Kro.

Kort efter siger Jørgen Røssell »farvel«, og dukker senere op som folkesanger. Svend Skipper siger 'adios' ved samme lejlighed, og møder ham senere i Swinging Stones.

I det sene forår 1965 dukker da *endelig* gruppens endelige navn op: Group M.O.E.C.! Grunden? En mand, der havde været i banken i Nordborg, var sur over alle de forkortede navne der fandtes – NATO, DFDS, DSB, HT, PH og FDM. Pludselig siger han: »Der kommer jo moec kørende. Hvad for noget? Det var såmænd en ældre dame, der drønede forbi på en bedstemorscykel. Jo – det er da bare Midde O' E' Cykel!« Og det navn fangede gruppen, der fik sin debut på Langesø Skole med følgende mandskab: Morten Søndergaard, vokal. Erik Åskov Jepsen, singleguitar. Hans Frederik Kock, rytmeguitar, (Gossoons fra Gråsten). Jan P. Schmidt, basguitar. Chresten Færgemand, trommer.

Group Moec: Jan Schmidt, Morten Søndergaard, Chresten Færgemand, Erik Åskov Jepsen og 'Jacke' Kock. Her på Hotel Strand i Sønderborg.

Dog skulle gruppen da lige vise at den kunne »diske« op med endnu et navn. Det var ved Pigtrådsfestival 65 på Kathrinelund, da gruppen spillede uden for konkurrence – under navnet: The Whisky Bottle Slikkers!

Repertoiret er lige så stille blevet mere og mere rythm'n blues-præget. På det tidspunkt hørte bl.a. numre som »Don't ask me what I say«, »We got to get out of this place«, »Talkin' 'bout you«, »It still keeps raining«, »Eve of destruction« og Erik's hjemmekomponerede numre »Pyx« og »Lysabild Kro i mørkningen« til repertoiret. M.O.E.C. spillede efterhånden overalt på Als og i Sundeved-området. I december 65 forlader Hans Frederik Kock gruppen og bliver medlem af Doncarsters.

Han var blevet for 'poleret' til gruppens image, der var en efterligning af baggårdsgrupper som Rolling Stones og Pretty Things, både hvad fremtoning og slang angik. Det giver samtidig plads til Allan Møller, der tidligere havde været sammen med Hans Frederik »Jacke« i Gråsten-orkestret Gossoons.

Den 25. januar 66 bliver John Nielsen gruppens impressario.

Gruppens store gennembrud kom i forbindelse med Sønderjysk Pigtrådsgrand-prix den 26. marts 66 i Sønderjyllandshallen i Aabenraa. M.O.E.C. sejrede foran Haimons. Dette gav automatisk mange nye jobs.

Pigtråds-grand-prix-vindere 1966. Fra venstre: Morten Søndergaard, Chresten Færgemand, Allan Møller, Erik Åskov Jepsen, og Jan P. Schmidt.

Sønderjysk pigtrådsgrand-prix

i Sønderjyllandshallen, Åbenrå, **lørdag den 26. marts 1966.**

De fantastiske

DANNY AND THE ROYAL STRINGS

provinsens bedste og Danmarks populæreste pigtrådsorkester, solistoptræder og spiller til bal efter konkurrencen.

I konkurrencen om det sønderjyske mesterskab deltager 14 orkestre:

The Rooters, Tønder.
The Haimons, Åbenrå.
The X-Rays, Padborg.
The Nurk Twins, Vojens.
The Hotrods, Åbenrå.
The Arrows, Højer.
The Outlaws, Haderslev.
The Yardleys.
The Removers, Gram.
Group M.O.E.C., Nordborg.
The Mosquitoes, Sønderborg.
The Secrets, Åbenrå.
The Canes, Åbenrå.
The Corgans, Langeså.

Jury: 2 journalister - 1 impressario - 1 kunstner - 1 lærerstuderende. — Præmier: Engagementer - pokaler - grammofonplader. — Forsalg fra 22. marts i Sønderjyllandshallen, tlf. (046) 2 36 50, kl. 10—12 og 14—16.

Arrangør: **»Club Sixpence«.**

Jydske Tidende 24. marts 1966.

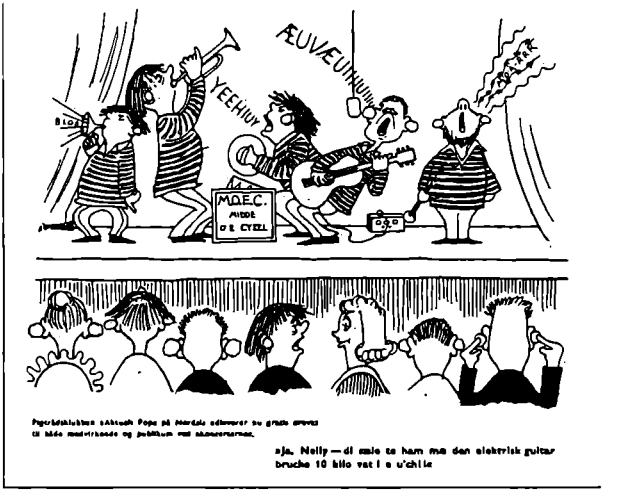

Fra 'E Havbogasse' 1966.
Tegning: Fritz Carstensen.

Nordborg-gruppe pigtrådsmestre

Group MOEC vandt det sønderjyske grand-prix foran The Haimons, Åbenrå

Der var pigtråd for ålle pengе ved det sønderjyske pigtråds grand-prix i Sønderjyllandshallen i Åbenrå, arrangeret af musikklubben »Club Sixpence«. Vinder af konkurrencen blev Nordborgorkestret »Group M.O.E.C.« og på andenpladsen kom »The Haimons« fra Åbenrå.

Der deltog tolv pigtrådsgrupper fra hele Sønderjylland i grand-prix'et, der blev overværet af over 600 unge. Det var en jury på fem medlemmer bestående af to journalister, en impressario, en kunstmaler og en lærerstuderende, der med stor enighed afgjorde, at »Group M.O.E.C.« var det bedste orkester. M.O.E.C. skal efter algende stå for Midde o e cykel.

Arrangementet i Sønderjyllandshallen begyndte med en halv times koncert af provinsens bedste pigtrådsgruppe »Danny and the Royal Strings«. Orkestret viste hele sin store musikalitet og blev hurtigt populært blandt publikum.

Derefter gik man over til konkurrencen, hvor hvert af de tolv orkestre spillede to numre. Flere af gruppерne havde et godt greb om spillet, og der var hård kamp om de fem bedste pladser.

Til vinderne fra Nordborg var der pokaler til hvert orkestermedlem og tilsagn om et arrangement, mens »The Haimons« fik plader for deres andenplads. På tredjepladsen kom »The Removers« fra Gram, nr. fire blev »The Mosquitoes«, Sønderborg, og nr. fem »The Outlaws« fra Haderslev.

Efter konkurrencen spillede »Danny and the Royal strings« op til dans, og der var også lejlighed til at høre det vindende orkester udfolde sig. Hele det store arrangement forløb udmærket, og arrangørerne fortjener ros for den gode tilrettelæggelse.

Jydske Tidende
29.3.66.

Musikken var meget original, selv om gruppen spillede mange kopinumre. Udgangspunktet var selvfølgelig et kendt nummer, der så blev arrangeret, ofte også med ny tekst – lidt fræk lyrik, så den fremtrådte på en helt ny måde. Det var faktisk noget publikum kunne lide. At grunden måske så skal søges i, at gruppen ikke havde tålmodighed til at lære at kopiere andres hits, er så en anden historie. Men som tiden løb – udviklede gruppen sig til et meget spændende rythm'n blues-orkester med en utrolig fængende udstråling.

Moec 66: Jan Schmidt, Morten Søndergaard, Benny Langkilde, Chresten Færgemand, Allan Møller. Her på Sønderskovskolen.

Efter en del arrangementer følger dagen, da Statsskolen i Sønderborg »åbner« sine døre for pigtrådsmusik første gang. Eftersom M.O.E.C.'erne undtaget Allan Møller gik på gymnasiet, var det nærliggende at gruppen tilbød at spille til et velgørenhedsarrangement. Dog var Statsskoleelever, der kom fra Nordals ikke så velsete som byens »egne« elever. I hvert fald hørte »Middes cykel-band« ikke til de drenge der gav rektor sherry og blomster, når 'man' blev optaget på skolen etc. Tværtimod var M.O.E.C.'erne også nogle slemme baryler. Og måske kan man sige at ungdomsoprøret startede på Statsskolen ved den lejlighed i 1966 – 2 år før det egentlige oprør. Det blev indskærpet på det kraftigste via elevrådet, at »gruppen kun spillede for indsamlingens skyld . . . gruppen skyldte ikke skolen noget som helst . . . og ser helst at indsamlingen finder sted i elevrådets navn«. Det passede ikke helt rektor Keller Hansen – og M.O.E.C.-gymnasiasterne hørte med deres lange hår og outrerede påklædning herefterdags ikke blandt de populæreste hos gymnasiets top.

25. juli 1966: Erik Jepsen holder pause for en tid. Chresten Færgemand slipper trommestikkerne til fordel for den nye mand Benny Langkilde, og spiller herefter rytmeguitar.

Gruppen indspiller den 13. september 66 et demobånd på Rytterkroen på foranledning af den nye manager Peter Grohmann fra Tyskland. Snart står Group M.O.E.C. på scenen i Maikro som support til Pretty Things fra England og Jormas fra Finland. Det bliver en forrygende koncert. Denne gang »lykkedes« det for Viv Prince fra Pretty Things at destruere et trommesæt.

Dernæst følger en pigtrådslandskamp i Flensborg. Det bliver ingen succes i Deutsches Haus for M.O.E.C. den 30. september 66.

Den 23. oktober går turen til Go-Go-Club i Hamborg. M.O.E.C. lejer en bus – og averterer i avisen om at få tilslutning til en bustur til Hamborg inclusive koncerten med gruppen. Bussen bliver fyldt. Mandskabet får set Sct. Pauli 'bei Tag' – gruppen spiller en succes i hus.

Moec 67, ved Pop Grand Prix 67: Øverst: Kenn Rasmussen. Venstre: Allan Møller, Morten Søndergaard, Birger Holm og Jan Schmidt.

Beats-landskamp med 14 orkestre

Fra en stille Beethoven-aften går det tyske hus i Flensborg direkte til dansk-tysk landskamp i pigtråd.

Der er et kvarter til hvert orkester at folde sig ud i Landskampen er arrangeret som bal, hvad skiftevis et dansk og et tysk orkester spiller, og ved halmlegs valgurner kan publikum stemme.

Favoritterne fra dansk side er Jets and the Rippers fra Horsens, last fulgt af forårets sønderjyske mestre, Group Moec fra Nordborg. De øvrige danske orkestre er The Four Boys fra Odense, The Arrows, Tønder, The X-Ray, Aabenrå, The Doncasters, Sønderborg, og The Tommygunn, Tønder.

Slesvig møder stærkest repræsenteret fra tysk side med The Avalons, The Jolly Four og The Beatniks.

ph.

Benny Langkilde fortsætter derefter i det fynske. Og Chresten Færgemand holder en lille pause, hvor han for en kort bemærkning helliger sig skolen og et nystartet booking-bureau ABC, der ikke bliver det store. To nye folk fra Håndværkerskolen i Sønderborg bliver spillet ind. Det er Kenn Rasmussen på rytmeguitar og Birker Holm, trommer. Denne sammensætning deltager i Pop Grand Prix 67 i Aabenraa – og regner ganske afgjort med at vinde. Men ak! Gruppens primadonnanykker ved den lejlighed og image i øvrigt gav ikke genlyd ved dommerpanelet i positiv retning. Værs'go: en 3. plads efter Julle & Yardless og Doncarsters.

Efter et engagement i Industriforeningen i Helsingør sammen med Hitmakers, hvor Jan's basguitar-spil havde generet en biografforestilling i et lokale ved siden af, så billedet nærmest hoppede – måske spillede han »lidt for højt« – blev han for en tid smidt ud af gruppen. Han fik hurtigt sin lyst styret i Corgans-gruppen fra Langesø. I den periode – foråret 67 – er Orla Nielsen fra det nyligt opløste Swinging Stones »basmand«.

Viv Prince fra Pretty Things i færd med at ødelægge et trommesæt. Maikroen, forår 66. Foto: Kim Lynnerup. Support: Group M.O.E.C.

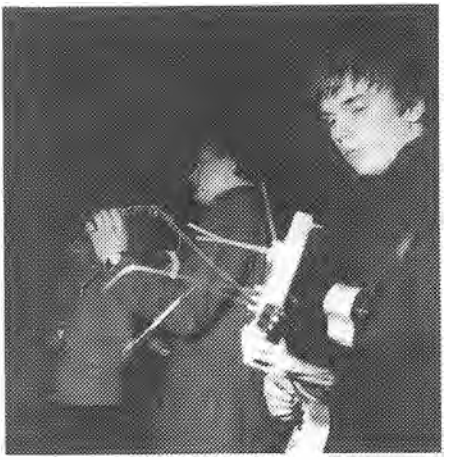

Jormas fra Finland på Maikro 1966. Foto: Kim Lynnerup. Support: Group M.O.E.C.

Udskiftningerne fortsætter. Allan Møller siger gruppen »farvel« i efteråret 67 – og ved samme lejlighed er Jan igen vendt tilbage. En ny sanger – Hans Ole Haarder – afløser Morten som sanger. Og Henning Kleemann fra LSD kommer med som trommeslager – og Chresten spiller atter rytmeguitar. Det bliver til mange arrangementer rundt omkring, indtil Erik Åskov Jepsen forlader 'Midde og venner' i januar 68. Derefter følger en kort periode med Jan, Chresten, Hans Ole (broder til Bertel Haarder), en ukendt (glemt) rytmemand og Bjarne Iversen, også kaldet »Tik-Tak«, på trommer. Stilen er nu blevet drejet om i retning af den mere soulprægede musik, blandet med bløde Bee Gees – influerede melodier.

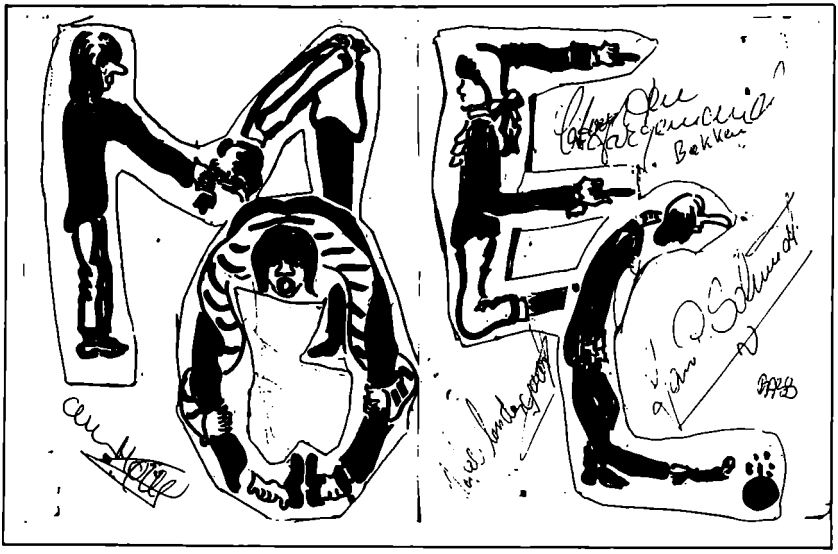

Fra Britta Plehn's (Jørgensen) scrapbog.

Mandag den 1. april kan »kondoleringen« lyde. Group M.O.E.C. er gået hinsides! »Midde er punkteret og fuldstændig flad!«

Kort efter dukker Jan og Chresten op i Electric Mud – dog har Jan fraterniseret med dansemusikken, bl.a. i Fratelli Kvartetten.

The Mosquitoes (Mad)

Et af de to første rigtige pigtrådsorkestre fra Sønderskovskolens frodige musikliv var The Mosquitoes. Det ser endog ud til at gruppen havde debuteret inden 'kompanerne' The Bedouins. Dette fandt sted ved en klassefest i 1964. På dette tidspunkt var de »bidende mosquitoer« kun tre mand. Men der skulle naturligvis en trommeslager med for at helheden var ok. Derefter tegnede følgende fire gutter The Mosquitoes: Ronald Mossom Nielsen, singleguitar og vokal. Per Mathiesen, basguitar. Thorkild Thomsen, rytmeguitar. Per Loldrup, trommer.

Til at begynde med spillede gruppen et repertoire som så at sige alle pigtrådsorkestre diverterede med. 3-akkorders rock'n roll. Alle spillede

numre som »Shimmy, shimmy«, »Let's go«, »Johnny B. Good«, »Memphis Tennesee« m.fl. Som tiden gik, udviklede repertoiret sig – også for mosquitoernes vedkommende. En del Beatles- og Rolling Stones numre kom til. Og netop ved Pigtrådsfestival 65 på Kathrinelund spil-

Her debuterer The Mosquitoes til en skolefest i 1964. Fra venstre: Thorkild Thomsen, Per Mathiesen og Ronald Mossom Nielsen. Læg mærke til det 'fabelagtige' orkesterudstyr (gear) til venstre i billedet.

lede gruppen bl.a. »Rock and roll Music« – et gammelt Chuck Berry-nummer, som Beatles havde taget op. Ved denne lokale og første superkonkurrence i Sønderborg blev gruppen nr. 4. Mosquitoes havde dog allerede været i konkurrence-ilden 20. marts i Sønderjyllandshallen i Aabenraa, hvor den blev nr. 4 i dysten om at blive Sønderjyllands Rolling Stones.

The Mosquitoes:
Til venstre: Per Mathiesen, Ronald Mossom Nielsen, Per Loldrup og Thorkild Thomsen.

Sønderborg d. 7/4 1965

The Mosquitoes
Sønderborg

---

ang. arrangement på Kegnæs d. 24/4 d.å.

Jeg har truffet aftale med Kegnæs Ungdoms- og Idrætsforening om at THE MOSQUITOES,kommer og spiller d. 24/4 d.å. til en mindre fest i forsamlingshuset.Foreningen er ret fattig derfor har jeg måtte gøre visse indrømmelser d.v.s. at vi ikke får så meget for arrangementet.Hvis vi selv kan skaffe transportforbindelse under en eller anden form bliver der tale om ca. 35,-kr. pr. mand hvis vi derimod er nød til at køre i TAXI bliver der nok ikke mere end 25,- - 30,- kr. Jeg deltager i arrangementet.Og jeg mener at vi bliver varmt modtaget og venligt behandlet.Jeg ved også godt at The Beatles får mere end 30,- kr. pr. arrangement,men når vi når den standard skal vi også nok få mere.
Der vil også ved denne lejlighed blive muligheder for at få nogle stemmer til pigtrådsfestivallen der finder sted week-enden efter.
Der er endnu et "lyspunkt" der skulle være mange søde piger på Kegnæs,men dem tager jeg ud og ser på i påsken.
Jeg forbenter at høre fra jer en af de nærmeste dage angående dette arrangement,samt om kørsel,som vi må tele om.Returner vedlagte seddel med samtlige underskrifter.

Akar Direktion (Per Grove Steffensen og Bo Lynnerup) træffer aftale om arrangement for Mosquitoes. Dette svimlende honorar var gode lommepenge dengang.

Både før og efter denne festival havde gruppen hentet sig et trofast publikum på Kegnæs. Dette førte til oprettelse af den første egentlige fan-club for en Sønderborg-gruppe. Sig nu ikke, at det var for 'langt ude på landet'. Tværtimod!

Pressen gav den nyoprettede fan-club på Kegnæs Færgekro følgende ord med på vejen:

Fan-club på Kegnæs

Pigtrådsorkestret »The Mosquitoes«, hjemmehørende i Sønderborg, har oprettet en fan-club på Færgekroen på Kegnæs.Da orkestret for nogen tid siden spillede der, syntes de unge på Kegnæs så godt om det, at de har oprettet en fan-club på stedet. Det er herefter orkestrets mening at optræde som husorkester på Færgekroen ved arrangementer med jævne mellemrum. Det første finder sted på lørdag aften.

Jydske Tidende
14. maj 1965.

Ældste medlem over 50 år

Der er startet en pigtråds-fanklub på Kegnæs, og alle medlemmerne har Sønderborg-orkestret »The Mosquitoes« som favoritter. I aften spiller orkestret på Kegnæs Færgekro, og til denne koncert — og øvrige arrangementer fremover — vil interesserede kunne komme til Kegnæs med bus. Der startes fra Kirketorvet kl. 18.40 og fra Sønderskovskolen kl. 19. Fan-klubben har i øjeblikket over 100 medlemmer, og ældste medlem er over 50 år.

Jydske Tidende
29. maj 1965.

Det blev til mange arrangementer i diverse ungdomsklubber. Bl.a. Grotten på Ahlmannskolen og i Elevforeningen af 1963 på Sønderskovskolen. Mange steder på Als og Sundeved blev besøgt. Også Hotel Strand, og senere som gruppen Mad, Rytterkroen.

Den 26. marts 1966 var der lagt op til dysten om Sønderjyllandsmesterskabet i pigtrådsmusik i Sønderjyllandshallen i Aabenraa. På programmet stod Mosquitoes som et af de 14 orkestre. Gruppen havde foretaget en udvidelse kort inden festivalen, idet Peter Christiansen var kommet med som sanger. Musikstilen var blevet endnu mere rythm'n blues-præget. Der var kommet mange numre på repertoiret af bl.a. Animals, Who og Pretty Things. Ved festivalen tog gruppen navnet *Mad!*

Fjorten orkestre til pigtrådsdyst

»Club Sixpence« i Åbenrå har grand-prix i Sønderjyllandshallen på lørdag

Ikke færre end 14 pigtrådsorkestre er tilmeldt til det store pigtråds grand-prix i Sønderjyllandshallen i Åbenrå lørdag aften arrangeret af musikklubben »Club Sixpence«. Det vindende orkester vil blive udpeget af en jury på fem medlemmer, og orkestret vil få overrakt en pokal og få et arrangement.

Der har i hele Sønderjylland været stor interesse for grand prix'et, hvilket den store deltagelse tydeligt viser. På forhånd er det umuligt at udpege en favorit blandt de mange grupper, og der ventes hård kamp om pigtrådstitlen. Til det næstbedste orkester er der grammofonplader som gevinst. I juryen sidder to journalister, en impressario, en kunstmaler og en lærerstuderende.

De 14 deltagende pigtrådsgrupper i konkurrencen er: The Yardleys, Tønder, The Rooters, Tønder, The Haimons, Åbenrå, The X-rays, Padborg, The Nurk Twins, Vojens, The Hotrods, Åbenrå, The Arrows, Højer, The Outlaws, Hadersiev, The Canes, Åbenrå, The Removers, Gram Group M.O.E.C., Nordborg, The Mosquitoes, Sønderborg, The Secret, Åbenrå, og Corgans, Langeag.

Trækplaster for grand-prix'et er provinsens bedste pigtrådsgruppe »Danny and the Royal Strings« fra Vordingborg. Orkestret spillede forrygtig i »Club 65« i Bovrup, hvor det fejrede en stor succes. Orkestret har bestået i tre år, og både herhjemme og i udlandet har det vundet stor popularitet. »Danny and the Royal Strings« har indspillet flere grammofonplader, og orkestret har en stor fanklub, der tæller over 2.000 medlemmer. Det er meningen, at det populære og dygtige orkester skal solistoptræde og senere spille til bal efter konkurrencen.

»Danny and the Royal Strings«

Jydske Tidende 24. marts 1966 varsler Sønderjyllandsmesterskabet i pigtrådsmusik.

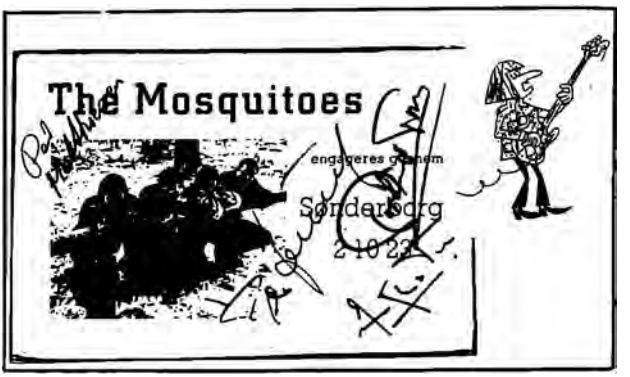

Fra Britta Plehn's (Jørgensen) scrapbog.

En flot 4. plads blev hentet hjem i det skrappe selskab. I en anmeldelse af koncerten i JydskeTidende fik gruppen (Peter Christiansen) følgende cadeau med på vej:

Som eksempel på de arrogante, men forkætrede, bør nævnes en sanger, der fremførte et nummer med titlen, »I Got no Shoes«, uden fodtøj. Som højdepunkt i denne afdeling, lagde han sig ned på ryggen og slog folder på sine cowboybukser. Det blev han nu ikke populær af, og det var egentlig en skam, for hans ideer var meget personlige. Alt i alt er det fornøjeligt at se de unge mennesker forvalte den sceniske frihed på en så selvstændig og opfindsom måde.

Endnu en udskiftning fulgte, idet Per Mathiesen blev afløst af Preben Jørgensen på bas.

Børnehjælpsdagens Talent-festival 1966 forestår som næste store opgave for Mad. Som et af favoritorkestrene – gruppen regnede afgjort

HIT DANS PÅ
»RYTTER KROEN«
Søndag den 3. juli fra kl. 20—1:
Group M. O. E. C.
Donkastes Mad spiller
Entré 6 kr.
Gratis bus fra Kirkeplads kl. 19,30.

Beat-fans på Slotshotellet
I aften er der på Slotshotellet i Augustenborg pigtrådsbal med orkestret »Mad«, tidligere »Mosquitoes«, fra Sønderborg. Beat-Club er arrangør.

med at vinde – var der nu lagt i kakkelovnen til det helt store. Og der kom også ild i fyret! Gruppen spillede sin afdeling på en aldeles suveræn måde. Animals-hittet »Baby, let me take you home« blev fremført med en indlevelse og 'drive', hvis lige kun var set hos Group M.O.E.C. på det tidspunkt. Peter Christiansen sprang rundt på scenen og ned til publikum – han var Sønderborgs svar på Phil May fra Pretty Things. Desværre sad der i dommerkomiteen et par musikere fra Sønderjyllands Symfoniorkester. Og det var ikke lige deres kop te. Voteringen fulgte.

Mad: Per Loldrup, Peter Christiansen, Preben Jørgensen, Thorkild Thomsen. Ronald Mossom Nielsen er 'proppet' ned i bildækket.

En 4. plads! Nu kom der for alvor ild i øverste etage hos medlemmer i Mad. Ganske enkelt var det en »mad« afgørelse. Poor Boys fra Kegnæs vandt sensationelt – dog ikke ufortjent kom Baskervilles ind som nr. 2. Det var og blev de »pæne drenges festival«. I dag er det hele historie, således også med Mad, der sluttede ved udgangen af '66. Ronald og Preben fortsatte i Tod Emotions (Group McKeans).

Mountains

Gruppen Mountains hørte ikke med til de tunge drenge i datidens rockmusik, selv om navnet antydede ambitionsniveauet. Gruppen, der havde øvelokale på Sønderborg Slot, var kun at høre nogle få gange til privatfester og i enkelte ungdomsklubber. Mountains bestod af: Ole Skau Hansen, trommer. Jan Skau Hansen, basguitar. Jan Eriksen, rytmeguitar. Preben Denker, singleguitar. Dan Petersen, vokal.

Mountains er at datere til anno 1965. Derefter fortsatte Ole Skau Hansen i Jumpbacks og Preben Denker i Klaus Kludders Combo.

New Molly Folksong Group (THE MOLLIES)

Med rødder i Sønderborgs jazzliv voksede der pludselig i 1966 en folkgruppe frem, der blev meget populær i den korte tid eventyret varede. Gruppens navn var New Molly Folksong Group og bestod af: Ronnie Christiansen, banjo og vokal. Per Broby Olsen, banjo og vokal og Per Christiansen, trommer.

Musikalsk set hentede gruppen sit repertoire hos Bob Dylan, Donovan og Pete Seeger. Der var altså lagt vægt på protestsangene, men gruppen kunne også divertere med hurtige skifflesange inspireret af f.eks. Lonnie Donegan.

New Molly Folksong Group eller som de også kaldte sig, The Mollies, stillede op ved Børnehjælpsdagens Talent-festival 1966, men blev distanceret af bl.a. T.M., der vandt det folkemusikalske islæt ved konkurrencen.

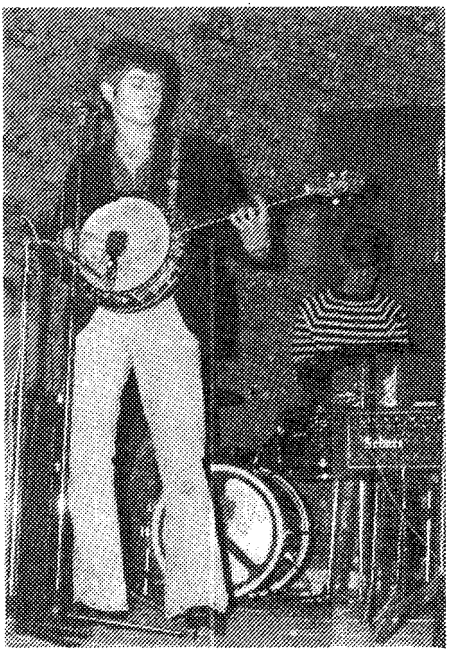

New Molly Folksong Group på scenen på Maikro. Foto: Kim Lynnerup.

Gruppen kunne høres bl.a. i ungdomsklubben Bobby og på Maikroen ved Danfoss.

I foråret '67 hørte 'Molly-drengene' som gruppe betragtet historien til. – Så fortsatte Ronnie Christiansen i jazzens verden igen. Dog blev det for Ronnies vedkommende til et halvt års tid sammen med berømthederne Swinging Stones i deres otiums periode. Ronnie afløste Henning Klyhn som sanger. Derefter tog Ronnies karriere som discjockey rigtig form. Han kunne høres rundt omkring i Kaj Kohls' »Diskotek One« – bl.a. i Haus Adelbert i »Club 11«. I 1969 blev det oven i købet til et gæstespil som d.j. i Danmarks Radio P 3.

The Poor Boys

Synes der at være en sammenhæng mellem det at komme fra Kegnæs, at kalde sig Poor Boys og så spille pigtrådsmusik? Hvis nogen i 1965 havde skruet hele medfølelsesregisteret sammen i et forsøg på at bære over med 'de stakkels eller fattige drenge' fra »lillesøsterøen« til Als, måtte de for alvor revidere de musikalske »hjernetalenter« den 4. juni 1966.

The Poor Boys var: Frede Nielsen, singleguitar og vokal. Peter Skovmand, rytmeguitar og vokal. Manfred Hansen, basguitar. Otto Duus, trommer.

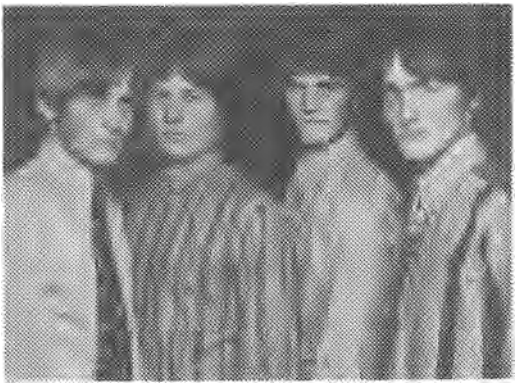

Poor Boys: Otto Duus, Frede Nielsen, Peter Skovmand og Manfred Hansen. Foto: Keld Eifert.

Poor Boys var til at begynde med 'de pæne drenge' – ligesom Beatles – og spillede til udseendet passende blød melodiøs pop med forbilleder i Beatles, Bee Gees o.lign. grupper. Senere fik Procul Harum-lignende musik plads i repertoiret. Poor Boys lyttede meget til Tom Browns programmer »London News«, og fiskede her helt nye numre – ukendte for et dansk publikum – frem.

Poor Boys i Reimerklubben. Jydske Tidende.

På førnævnte dato i 1966 stod Kegnæs-bandet på scenen i teltet ved Børnehjælpsdagens Talent-festival. Et flot selvkomponeret nummer, »Soldier girl«, var helt afgjort med til at 'slæbe' sejren i hus foran flere favoriserede Sønderborg-grupper.

POP-fremstød fra Sønderborg:

To „Bobby-grupper" skal til København

Også på POP-fronten har Sønderborg nu indledt et fremstød, som tegner til at blive en succes. To grupper fra Sønderborg-området skal i nærmeste fremtid til København og give koncerter her.

Grupperne er »Dust and Ashes« fra Sønderborg og »Poor Boys« fra Kegnæs. Begge er tilknyttet ungdomsklubben »Bobby« i Sønderborg, og det er herfra initiativet til Københavnerturen er udgået.

Ansvarlig herfor er lederen af klubben, den 23-årige revisor Erhardt Andersen. Gennem kontakter til Politiets ungdomsklubber og orkesterlederen Ivan Gøgesen er aftalen kommet i stand.

En af grupperne — »Poor Boys« — har allerede været i København en gang, og med stor succes spillet for et publikum på omkring 1.800 unge, som opdagede, at der også uden for Københavns-området findes grupper af høj standard. De to Bobby-grupper er med her.

Førstnævnte Ivan Høgesen, der i øvrigt er kendt af hele det danske pop-publikum under navnet »Melvin« fra »Melvin and his gentlemen«, var så begejstret for den sønderjyske gruppe, at en ny aftale om et besøg kom i stand.

Denne gang bliver det »Dust and Ashes«, der skal prøve lykken i hovedstaden. Det sker i nærmeste fremtid, og det forlyder også, at »Poor Boys« skal til København igen.

Besætningen i de to grupper er: »Dust and Ashes: Ole Tauborg, Jens Arnspang, Jesper Birkler, Poul Andersen — »Poor Boys«: Freda Nicolaisen, Peter Skovmand, Manfred Hansen og Otto Duus.

Jydske Tidende.

Poor Boys blev hurtigt tilknyttet orkestersammenslutningen i Bobby fra foråret 1967, og fik mange arrangementer overalt i Syd- og Sønderjylland, Tyskland (Flensborg), Rømø, Vejle og Struer. En stor æresbevisning kom via Melvis, der havde forbindelse med PUK (Politiets ungdomsklubber) i København. Det blev til to arrangementer i København for over 1000 unge hver gang.

Et godt sammenhold sluttede for Poor Boys i 1969, hvorefter Peter Skovmand tog en omstigning til Roy St. John's Def Cisum. Otto Duus fortsatte en tid som dansemusiker, og Frede Nielsen blev tilknyttet beatklubben Olferts Venner i Nordborg, hvor han ofte spillede i »løse« sammenhænge.

En 'stolt' periode var forbi for de 'fattige' drenge – en periode der blev 'rig' på musik.

Pretty Stones (FREELY)

The Pretty Stones debuterede ved en koncert på Augustenborg Skole i foråret 1966 og bestod af: Tage Nissen, vokal. Hans Peter Johansen, trommer. Svend Haugaard, rytmeguitar. Svend Åge Sørensen, basguitar. Lorens Jepsen, singleguitar.

I selvsamme forår var Sønderborg-gruppen Rocking Stones nået til de sidste »krampetrækninger« af deres eksistens. De afgav Erik Jessen til Pretty Stones, der kom til at afløse Lorens Jepsen, der senere fortsatte i McEebies og Fever. Erik spillede singleguitar og orgel.

Pretty Stones efter sejren i 67.
Øverst Erik Jessen, H. P. Johansen,
Svend Åge Sørensen.
Nederst Tage Nissen og Svend Haugaard.
Foto: Alfred Køpke.

Ret hurtigt fik dette femkløver skrabt et populært hitlistemateriale sammen og lå meget tæt op ad originalnumrene i gruppens fremførelse af musikken, hvilket var utroligt populært blandt teenagerne.

Pretty Stones havde bl.a. fornøjelsen af at deltage ved indvielsesfesten i ungdomsklubben Bobby med utrolig succes. Jeg husker en af mine kammerater fortælle: »Du skulle have været i Bobby i aftes. At høre Pretty Stones spille Monkees-nummeret »I'm a believer« var en sand fryd.« Sangeren Tage Nissen havde en utrolig udstråling som vokalist.

Derefter gik turen fra ungdomsklub til ungdomsklub – fra kro til kro – fra fest til fest. Alle ville høre Pretty Stones fra Augustenborg. Dog fik de 'nydelige sten' medvind i sejlene, da de i juni måned 1967 vandt Børnehælpsdagens Talent-festival 67. Jydske Tidende var på pletten og gav et flot referat:

The Pretty Stones sejrede suverænt

Det alsiske orkester omtalt i rosende vendinger af musikradioens Hans Jørgen Skov

Det var fem stolte pigtrådsmusikere fra det alsiske orkester »The Pretty Stones«, der blev hyldet i forbindelse med børnehjælpsdagens talentkonkurrence i »Kryb i ly kro« i Sønderborg, hvor et ungt, men ellevildt publikum tilsyneladende var godt tilfreds med dommerkomiteens afgørelse.

I konkurrencen placerede »Dust and Ashes« sig på andenpladsen og »Klaus Kludders Combo« sig på tredjepladsen.

Der er sagt og skrevet en mængde om pigtrådsmusik og -orkestre, siden musik-bølgen skyllede ind over kontinentet for få år siden, men alligevel finder vi anledning til at rose det vindende orkester, der er sammensat af fem unge fra Elstrup, Stevning og Augustenborg: Svend Haugård, rytme, 19 år og ekspedient, Sv. Å. Sørensen, bas, 18 år og kommis, Erik Jessen, orgel-single, 21 år og maskinarbejder, H. P. Johannsen, trommer, 18 år og mekaniker, og Tage Nissen, vokal, 17 år og skoleelev.

Den bærende kraft i orkestret er Sv. Å. Sørensen, der tidligere har spillet violin, men det er alle fem orkestermedlemmer, der har sikret »stenene« den store succes. Deres teknik og scene-fremtoning er overraskende god, og når det rigtigt går løs gennem Jyllands største musik-anlæg til 60.000 kr., jubler både de lårkorte piger og de langhårede drenge.

Som dommer ved konkurrencen medvirkede bl. a. musikradioens Hans Jørgen Skov, og han strøede omkring sig med roser til de fem musikere, der fejrede den største triumf til dato ved byfesten i 1966 i Augustenborg, hvor 1500 tilhørere skreg sig hæse af begejstring.

Selv begrunder »The Pretty Stones« succes'en med 14 dages hård træning forud for konkurrencen.

International popfestival

Skovkroen - Nørreskoven

SØNDAG DEN 28. JANUAR 1968 KL. 16—21

med den fantastiske Liverpool-topgruppe

Just Us, England

☆

Skandinaviens Bee-Gees

Big Sound of Mersey Sverige

☆

Pretty Stones, Danmark

☆

Gratis bus fra: Kirketorvet, Sønderborg, kl. 15, Augustenborg kl. 15,15, Stevning kl. 15, Nordborg (parkeringsplads ved slottet) kl. 15,15.

Arr.: Inter Show, Esbjerg. Entré kun kr. 10,00.

THE PRETTY STONES

Lad det være sagt med det samme: - Forstå del hvem der kan, at et beatorkester som The Pretty Stones ikke forlængst er nået længere end toppen i Sønderjylland og til dels i Nordtyskland. »De smukke ten« er velspillende, charmerende, up-to-date og helt igennem én gruppe med go i.

Hvordan kan netop dise fem gutter få beat-feberen til at ryge et par grader højere op, end de øvrige jyske amatørgrupper? Svaret er ligetil. Gruppen får det til at kildre i selv den yngste teenager. Alle fem har civile jobs, for man ved jo aldrig, hvordan det går. Hellere have det lidt sjovt, og få instrumenterne betalt, - de står i omkring 60 000 kr., siger de.

Pretty Stones har spillet sammen i et år med samme besætning som i dag, orkestret holder sammen, og der trænes flittigt flere gange om ugen i Ungdomsklubbens lokaler, som står til fri afbenyttelse for pigtrådsorkestre.

De fem bag succesen er: Sanger Tage Nielsen, 17 år, skoleelev. Trommer Hans Peter Johansen, 18 år, mekaniker. Bas Svend Aage Sørensen, 18 år, kommis. Rytme Svend Bloggaard, 18 år, ekspedient. Single Erik Jensen, 21 år, maskinarbejder.

Uddrag af artikel i 'Vi Unge'.

Herefter gik det slag i slag for gruppen over hele Sønderjylland – sågar på Sjælland fik man ørerne op for Pretty Stones.

Efter privat-booking for en tid overtog først Bo Fischer hvervet. I 1967 blev impressariovirksomheden overtaget af Per Holst Albrechtsen og MM Agency i Augustenborg, der satte Peter Møller på jobbet som roadmanager.

Roadmanager-kort.

Pelargoniehuset

Hotel »Kongen af Danmark«

FANØ

SAISON -69

24. maj - 9. august 1969 - Kl. 20-01

ORKESTRE

The Beatniks	The Bull's Eyes
The Vocations	Sos and The Lobsters
The Space	Lee Parking Group
Step by Step	The Pretty Stones
The Beach Birds	The Crayons
The Traffic Lights	

DISCOTEK

GO-GO PIGER	SOLISTER
Nanette	Heinel
Catie	Susanne
Lily	Gus Bakus

Program hver aften

Friluftsarrangementer på stranden

Lodtrækning - Grand Prix - Overraskelser

Pretty Stones-collage. Foto: Alfred Køpke.

Dernæst fulgte en tid med et par udskiftninger og ændringer i gruppen. Hans Peter Johansen blev afløst af Leif Jørgensen fra Group McKeans på trommer, hvorefter Hans Peter viste sit talent som singleguitarist. Svend Haugaard forlader 'skuden'. Ved årsskiftet 67/68 kommer Finn Davidsen (Doncarsters) med på bas som erstatning for Svend Åge Sørensen, der træder i »de forsvarende klæ'r«. Dette giver samtidig gruppen lejlighed til at planlægge nyt repertoire. Flower-power-tiden var dukket op – 'stones'-navnet virkede forældet – gruppens nye navn blev *Freely!* Musikken var derefter influeret af Vanilla Fudge, Steppen-

Pretty Stones

"Børge ud til svinene

PRETTY STONES fra Augustenborg spiller så højt når de øver, at de er blevet henvist til at spille i en gammel svinestald.

– Heldigvis er grisene gennet ud i svinestien. Ellers var det hele vel blevet til en slem gang psychedelic at høre på, siger gruppens sanger Tage Nissen, der er gruppens eneste hårdt arbejdende medlem. Han er den eneste der endnu går i skole – resten er ude i de frie erhverv.

KONCERT
THE SAVAGE ROSE
PRETTY STONES/BEAT BAL
FREDAG 13/12·68·ÅBEN FRA KL. 20·01
TEATERHOTELLET/SØNDERBORG
PRIS 20kr. ENTREBILLET

Fra Ungdomsbladet Børge.

Den tyske beat-gruppe »The Lords«, der i morgen aften besøger Skærbæk Power Club på Nørbys Hotel.

To beat-orkestre i Skærbæk-popklub

Skærbæk Power Club får i morgen aften besøg af to beatorkestre til sit arrangement i Nørbys Hotel i Skærbæk.

De to grupper er The Lords, der er tysk, og Pretty Stones fra Sønderborg. Sidstnævnte gruppe har gjort meget ud af udstyret, der skal være godt for små 100 000 kr. Desuden er Sønderborg-orkestret blevet rost meget dels for sin musikalske kunnen og dels for sin sceneoptræden.

Trækplasteret er imidlertid den tyske gruppe The Lords, der blev dannet i 1959 med fem medlemmer, Ulli Günther, Klaus P. Lietz, Rainer Petry, Bernd Zamulo og Peter Donath. I 1964 blev The Lords proklameret som det bedste tyske beatorkester, og denne position er blevet holdt. Gruppen, der har indspillet elleve grammofonplader, deraf fire LP, er særlig stolt af efterhånden at være anerkendt af det voksne publikum.

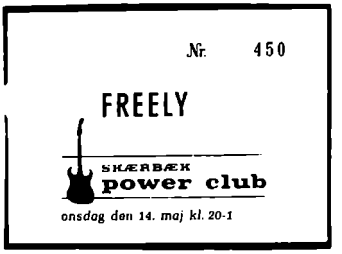

wolf, SpookyTooth, Arthur Brown, Cream, Jeff Beck m.fl. Hitlistenumrene var skiftet ud med den mere pågående og kontante rock.

Mange steder i Tyskland blev gæstet, bl.a. Kieler Star Palads, og i det sjællandske blev Roskilde Fjordvilla besøgt.

Et stykke inde i 1970 var eventyret om Freely/Pretty Stones forbi. Dog fik gruppen en renæssance i efteråret '70 med Finn Davidsen, bas, Peter Küchelhahn, orgel (tidl. X-Rays), Tage Nissen, vokal, Hans Peter Johansen, trommer og Ronald Mossom Nielsen, singleguitar og vokal (tidl. Electric Mud m.fl.). Dette nye åndepust varede godt et halvt år.

A Priori

I 1970-71, hvor 60'er-epokens musikliv så at sige var 'finito', var der dog på den musikalske front efterdønninger af 'de kronede dage'. I Nordborg skete der endnu engang spændende ting. Pigtrådsepoken var jo egentlig begyndt lokalt set i Nordborg omkring gruppen M.O.E.C. – og nu små 10 år efter havde tre 'pigtrådsfreaks' – nemlig Chresten Færgemand og Morten Søndergaard fra M.O.E.C. og Orla Nielsen, tidligere Swinging Stones – fra Nordborg fundet sammen med Poul Andersen, der debuterede i The Baskervilles i 1964 i Sønderborg og havde haft sin karriere i Dust and Ashes og Fever.

Det blev til gruppen A Priori: Morten Søndergaard, vokal. Orla Nielsen, basguitar. Chresten Færgemand, single- og rytmeguitar. Poul Andersen, trommer.

A Priori var husorkester i den pop-klub, Chresten og Morten havde startet på samme tid ved navn Olferts Venner. Den havde til huse på Hotel Nørherredhus. Klubben fik i sin korte levetid ry for at være en pendant til den populære Brøndby Pop-club.

Musikalsk set 'vandrede' A Priori på det lidt mere avancerede spor. Gruppens musik var influeret af Burnin' Red Ivanhoe, Velvet Underground og Day of Phoenix. Man sang på dansk, og mange numre var selvkomponerede. Især var der en hel del sange om Olfert, gruppens imaginære ven. Olfert kom ud for lidt af hvert, hvilket A Priori nok skulle sørge for via lyrikken.

Men som så mange andre grupper forgik også dette band. 'Prioriteten' var lagt på Olfert, som erindres af mange. Hvem ved, om han en dag dukker op i ny tekstlig sammenhæng?

The Rocking Stones

Vel nok det første rigtige pigtrådsorkester i Sønderborg. I 1963 kunne man på Alsgade – i Mogens Christensens fars snedkerværksted – høre den første pigtrådslyd fra trommer og guitarer. I løbet af 1964 havde gruppen udviklet sig til det absolutte rocknavn i Sønderborg, selv om epoken ikke for alvor var slået igennem. Ved kyndig musikalsk hånd af jazz- og dansemusiker Sigfred Nielsen var gruppen kodet ind på de rette præmisser. The Rocking Stones bestod af: Mogens Christensen, trommer. Gert Johnsen, basguitar. Bjarne Jensen, rytmeguitar og vokal. Thorkild »City« Nielsen, singleguitar.

The Rocking Stones i snedkerværkstedet hos Mogens Christensen's far. Fra venstre: Gert Johnsen, Bjarne Jensen, Thorkild 'City' Nielsen og forrest: Mogens Christensen.

Rocking Stones spillede rendyrket rock'n roll, med forbilleder som Chuck Berry, Rolling Stones og Beatles – men på en lækker blød måde. Musikken virkede aldrig støjende, men var serveret i passende harmoni uden »primadonnadominans« hos nogle af gruppens medlemmer. Ofte kunne man dengang høre grupper, hvis medlemmer hver især ønskede lyddominans på deres instrument, hvilket ofte betød, at nogle talentfulde grupper »druknede« i eget lydunivers (inferno).

Allerede den 21. november 1964 hentede de 'rockende sten' deres første succes i hus. Det var ved KIF's Talent-festival i KIF-hallen i Kolding. Gruppen blev nummer 3. Vejen var nu banet for flere succes'er – og de udeblev heller ikke.

Først pibekoncert - men snart stilhed

Da The Buffaloes fra Ringkøbing vandt ved KIF's store talent-festival i aftes

Da The Buffaloes fra Ringkøbing fremførte deres to melodier ved KIF's talent-festival i KIF-hallen i aftes, var der i begyndelsen almindeligt hifald. »Buffalerne« leverede melodierne med en god rutine og fint sammenspil. Så begyndte trommeslageren sin solo, og dette kunne de omkring 350 fremmødte pop-interesserede ikke lide.

De startede en gevaldig pibekoncert, men den forstummede snart, da de hørte, hvor godt trommeslageren kunne behandle trommerne. Som den eneste i hele konkurrencen havde han selv medbragt sine trommer, og han kunne næsten spille melodien på dem.

Kolding deltog også med et orkester, og der var nok en del utilfredshed blandt tilskuerne, da deres hyborn. The Rattlesnakes, kun blev nummer to i konkurrencen. The Rocking Stones fra Sønderborg og The Rocking Tigers fra Silkeborg måtte dele tredjepladsen.

Der var tilmeldt syv orkestre og fem solister. Vinder blandt de sidstnævnte blev Henning Rand Jørgensen, Århus, som havde en vældig god stemme og fremførte sine to melodier meget elegant. Her var også kun en anden plads til Kolding, og det var her Leif Elmelund, som sang. Der var to tredjepladser, idet Kaj Erik Lind Hansen, Vejle, og den yndige otte-årige pige, Jette Harlev Jansen, Børritskovby, fik lige mange points.

Vinderne af konkurrencen fik overrakt pæne præmier, og der er nu chancer for, at de kommer til at optræde professionelt.

Kun 350 var mødt til konkurrencen, men til ballet bagefter, hvor The Golden Strings fra Esbjerg spillede, kom godt 100 til.

Jydske Tidende

Efterspørgslen kom stille og roligt. Og gruppen spillede mange forskellige steder i Syd- og Sønderjylland. Ofte blev det til arrangementer på Augustenborg Slotshotel, Mjels Kro, Kollund Strandhotel og Hotel Strand.

Navnet Rocking Stones må have bidt sig fast hos ovennævnte arrangør. Desværre havde gruppen ikke selv nogen anelse om arrangementet, hvorfor de blev hjemme.

Rocking Stones på scenen i Langesø Ungdomsklub 'Sekstanten'.

Snart oprandt dagen, hvor Rocking Stones var med til at bevidstgøre gammel og ung om, at nu var »Beatles endelig kommet til Sønderborg«. Det skete ved Pigtrådsfestival 1965 på Katrinelund. Datoen 2. maj huskes som pigtrådsmusikkens gennembrud i Sønderborg. Og selvfølgelig vandt Rocking Stones. Jydske Tidendes referat giver et klart billede af, med hvilken suverænitet gruppen vandt.

Rocking Stones på scenen i Kathrinelund. Gruppen spillede 'Sweet little sixteen' og 'Jambalaya'.
Foto: Bo Lynnerup.

Sejren er i hus. Mogens med pokalen, Gert, Bjarne og Thorkild. Foto: Bo Lynnerup.

Pigtråds-festival med ro og orden

Orkestret The Rocking Stones fra Sønderborg blev festilval'ens vinder med stort flertal

Med over halvdelen af stemmerne blev Sønderborg-orkestret »The Rocking Stones« kåret som vinder ved en pigtrådsfestival med syv deltagende orkestre i Restaurant Kathrinelund, hvor over 600 pigtrådsbegejstrede fik en herlig eftermiddag.

Forud for koncerten havde arrangørerne — koncertdirektionerne Aker og Reinholdt — haft visse vanskeligheder med at finde lokaler, hvor man var villige til at huse gæster og orkestre, mens konkurrencen stod på. Afslagene blev begrundet med, at pigtrådstilhængerne ville være for voldsomme mod inventaret, og man var bange for slagsmål og politiindblanding.

Alt forløb imidlertid uden episoder af nogen art, og en medvirkende årsag hertil har sikkert været, at arrangørerne havde engageret 15 unge mænd, som sørgede for et gnidningsløst forløb.

Mens møblerne blev skånet, var der ingen, der tog hensyn til stemmebåndene. De blev brugt særdeles flittigt, og for en ikkekender var det svært at afgøre, hvilken musikalsk præstation, der var den bedste. De fleste af numrene druknede i begejstret hyldest, selv om et kraftigt forstærkeranlæg på højeste ydeevne søgte at bringe tonerne til de yderste hjørner af det tætpakkede lokale.

— Det gik over al forventning, sagde man fra arrangørernes side efter koncerten. Adskillige forældre kom og takkede os, fordi deres børn havde haft lejlighed til at deltage i et pigtrådsarrangement, og opfordrede os til at følge koncerten op med en ny. Det vil vi også gøre, men det bliver ikke på denne side af sommerferien.

— Vi er i øjeblikket i gang med at undersøge mulighederne for oprettelse af pop-klubber. I nærmeste fremtid åbnes den første på Kegnæs, og også i Sønderborg har vi fundet et velegnet lokale, som dog først skal istandsættes. Og her mangler vi endnu den økonomiske baggrund. Men den kommer.

Mens »The rocking Stones«, var en overlegen vinder af konkurrencen, og dermed sikrede sig en førstepræmie i form af en prøveoptagelse til en grammofonpladeindspilning, var der hård kamp om anden og tredjepladsen, der besattes af henholdsvis »The Bodouins« fra Sønderskov Skolen i Sønderborg, og »Lill and the cavern Boys«, ligeledes fra Sønderborg.

Jydske Tidende 4. maj 1965.

Sejren betød en prøveoptagelse til grammofonindspilning. Uddrag af kontrakten, der var underskrevet af arrangørerne Kim Rheinholdt og Per Grove Steffensen .... Desværre blev gruppen ikke foreviget på vinyl.

I. præmie

PRØVEOPTAGELSE TIL GRAMMOFONINDSPILNING

Grammofonoptagelsen finder sted på et af arrangørerne bestemt sted og tidspunkt. Optagelsen finder sted i Sønderborg. Resultatet indsendes til pladeselskabet HMV direkte efter optagelsen.
OPTAGELSEN bliver sendt til Herr Jørgen Kleinert, Imudico a/s , Colbjørnsgade 10, København V.

Gunnar Rasmussen forlader Swinging Stones i Nordborg, hvilket får medlemmerne af gruppen til at overtale Thorkild »City« til at fortsætte hos dem. Thorkild debuterer i Swinging Stones den 30. maj med stor succes. Dog står to nye – dygtige – folk på spring. Jarl Feldsted kommer med på singleguitar og Erik Jessen bli'r organist i Rocking Stones.

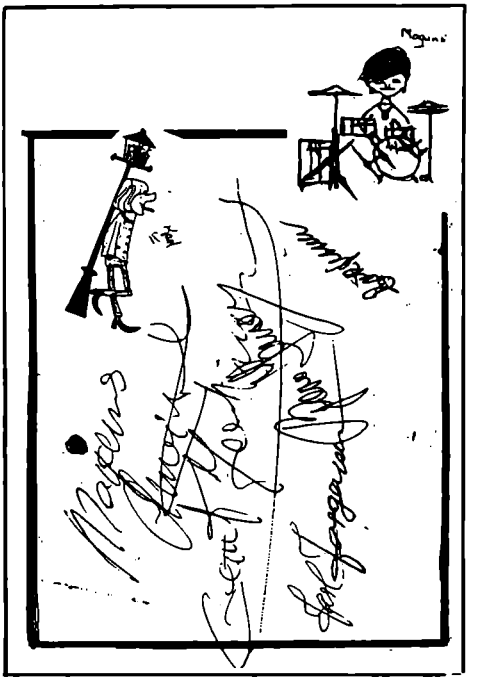

Autografer fra Rocking Stones. Fra Britta Plehn's scrapbog.

Bjarne koncentrerer sig kun om at synge. Det viser sig at udvikle gruppen ganske betydeligt. Spillestilen var blevet mere nuanceret.

Rocking Stones forlades i foråret '66 af Bjarne og erstattes af Kaj Schnor fra Defectors. R.S. tilmelder sig Børnehjælpsdagens Talent-festival 66, men går i opløsning kort tid inden det »forsvarende slag«.

Kaj fortsætter som 'løs sanger' og disc-jockey. Erik Jessen kommer med i Pretty Stones.

Roy St. John's Def Cisum

I Jyllands Posten den 28. marts 1970 stod der følgende om en ny Sønderborg-gruppe: »Roy St. John's Def Cisum, en ny dansk gruppe, er ved at skabe sig et navn inden for dansk rock og blues. Roy St. John, der er

Roy St. John Def Cisum: Fra venstre: Peter Skovmand, Ole Gregers Hansen, Erik Jessen (siddende), Roy St. John Foster, Peter Christiansen og Ole Skau Hansen.

gruppens leder, har tidligere gjort sig gældende inden for den engelske beatverden med gruppen Fantastic, og de har sammen udgivet fem single-plader. Fantastic har optrådt som backinggruppe for Jimi Hendrix, Supremes, Temptations og Dusty Springfield. Endvidere har Roy St. John medvirket i en række tv-shows medTom Jones. Efter Fantastics opløsning flyttede Roy St. John til Sønderborg og sagde for en kort tid musikken farvel, men optræder nu atter som leder af en gruppe.«

Roy St. John Def Cisum blev dannet i april 1969 og bestod af følgende mandskab: Roy St. John Foster, vokal (Decent People/Fantastic). Peter Skovmand, rytmeguitar (Poor Boys). Peter Christiansen, singleguitar (Julle & Yardless). Erik Jessen, orgel (Rocking Stones/Pretty Stones). Ole Skau Hansen, trommer (Jumpbacks/Sound of Fashion). Ole Gregers Hansen, basguitar (L.S.D./Sound of Fashion).

Jydske Tidende bragte følgende artikel omkring gruppens debut (april '69):

Beat-eliten samlet i en ny beat-blues-gruppe

Gruppen, der kalder sig »Roy St. John Def Cisum«, har premiere i Møllegades Ungdoms klub i morgen aften

Man tager en håndfuld gode pigrådsorkestre i Sønderjylland, piller de bedste musikere ud og samler en engelsk professionel vocalist i spidsen — så har man »Roy St. John Def Cisum« — et band, der i så udpræget grad har skabt en personlig stil, der simpelt hen må være identisk med succes.

Gennem de sidste tre måneder har vocalisten Roy St. John, lead-guitaristen Peter Christiansen, rytmeguitaristen Peter Skovmann, bagguitaristen Ole Gregers Hansen, organisten Erik Jessin og janitcharen Ole Skau Hansen fået fjernsynsapparaterne til at flimre for øjnene af beboerne i Møllegadekvarteret i Sønderborg, hvor Møllegades Ungdomsklub har lagt lokaler til de intensive prøvesaftner. Tiden er udelukkende blevet brugt til sammenspil, idet gruppens medlemmer — fremfor så mange andre af slagsen — i forvejen beherskede et instrument. Tilbage var en stilistisk omlægning og en koordination af de miljøer, gruppens medlemmer kom fra.

Udfaldet af de tre måneders træning er blevet særdeles positivt. Det er elite-musikere — ikke prismedenna'er — der tilsammen udgør et fyldigt og solidt sound. Fremhæves bør gruppens lead-guitarist Peter Christiansen, der simpelt hen er formidabel på det seks-strengede instrument.

»Roy St. John Def Cisum« har allerede før premieren i morgen skabt sig personality i form af en musikalsk ren stil. Repertoiret er for en stor del lyv-stjålet fra blandt andre Country Joe, Blind Faith og flere i samme genre, og gruppen spænder fra soft blues til hård rock, men uanset hvad der puttes i de små elektricitetsværker, flyder en mild strøm af personlighed ud fra de store højttalere.

Gruppen kvitterer for lån af Møllegades Ungdomsklubs lokaler med en optræden i morgen aften. Der ud over har gruppen nogle engagementer på flere skoler i Sønderborg.

Succes'en hjemme på forhånd. Det er en gruppe, vi vil komme til at høre mere til.

OLAF

»Roy St. John Def Cisum«

Fabelagtige Steamhammer

TV-udsendelsen Jazz-Beat bragte fredag et indslag med den engelske gruppe Steamhammer. Gruppen viste både nuanceret og fremragende sammenspil, og det var tydeligt, at Steamhammer frem for f. eks. Jethro Tull er et udpræget koncertorkester.

Gruppen spiller i aften hos Olferts Venner på Hotel Nørherredhus i Nordborg fra kl. 20 til 23. Tidspunktet er rykket en time, fordi salen først skal ryddes efter et arrangement om eftermiddagen.

Fra tysk TV ved mange, at Steamhammer virkelig er i stand til at levere en fed koncert, og det fremgik også tydeligt af udsendelsen i dansk TV.

Det er altså en virkelig aktuel gruppe, Olferts Venner her har fået fat i, og som opvarmningsmusik får publikum Sønderborg-gruppen Roy Set John Def Cisum, der har gjort sig bemærket med uhyre livlig og hård rock, der indbyder til fysisk aktivitet. I realiteten er det næsten umuligt at sidde stille, når to så gode grupper spiller.

Roy St. John Def Cisum i beatklubben Olferts Venner i Nordborg sammen med Steamhammer. Jydske Tidende.

Roy St. John Def Cisum, der bestod af mange gode musikere, havde en levetid indtil april 1970. Inden da havde gruppen været trækplaster i mange beatklubber i Jylland samt på flere koncertturneer – især i Vesttyskland. Gruppen blev samtidig en stille udløber til det legendariske Def Cisum (s.d.), der blev cremen på rockmusikkens kronede dage i Sønderborg.

Jørgen Røssell

Første gang man i offentligheden stiftede bekendtskab med Jørgen Røssell fra Nordborg var i efteråret 1965 – i øvrigt samme år Bob Dylan og Donovan for alvor etablerede sig som verdensnavne i folkemusikgen-

ren. I december 1965 optrådte folkesangeren ved mandskoret »Sønderborg«s julefest. Dagbladet Sønderjyden gav følgende kommentar til Jørgen Røssells optræden: »Efter formandens velkomsttale sang koret »Til fjelds under Granelien« og »Vuggevise fra Kentucky«. Herefter underholdt en talentfuld folkesanger, Jørgen Røssell, Nordborg, med en række kendte Bob Dylan-kompositioner, bl.a. »Blowing in the Wind«. Den unge amatør, som selv akkompagnerede på sin guitar, høstede stort bifald fra det veloplagte publikum.« Sønderjyden dec. '65 (citat af - flem.).

Jørgen Røssell på scenen i Bobby.

Jørgen Røssell havde en fortid i gruppen Franz Joseph & the Sneakers, der senere blev til Group M.O.E.C. En af årsagerne til J.R.'s stilskift var det 'tynde tekstmateriale', pigtrådsmusikken verserede i.

J.R. var uden tvivl inspireret af ovennævnte verdensnavne, men det varede ikke længe, inden han begyndte at spille sit eget materiale.

Han optrådte jævnligt i ungdomsklubben Bobby, der regelmæssigt havde folkesangsaftener. Ellers kunne J.R. opleves som solist i pauserne rundt omkring, hvor der afholdtes pigtrådsballer.

Jørgen Røssells gennembrud kom, da han optrådte sammen med bl.a. Cæsar på Teaterhotellet. Dette arrangement fandt sted 19. jan. 1966. Om dette arrangement skrev Sønderjyden (15/1'66): »Som det allerede er kendt, bliver aftenens højdepunkt landskendte Cæsar, og alene hans medvirken må betyde øget interesse for arrangementet. Af andre solister skal nævnes Jørgen Røssell, Nordborg, der allerede har bevist, at han ikke er nogen fidusmager, T. M., Wagtberg og Country & Western-gruppen »The Ranglers«, der består af Carl, Sten, Holger og Poul. Koncertdirektion Reinholdt & Danish Music Engagement står som arrangører.«

Kort efter dette arrangement bragte Dybbøl Posten dette interview med den succesrige folkesanger (5. feb. '66):

KONCERTDIREKTION REINHOLDT og DANISH MUSIC ENGAGEMENT

præsenterer:

FOLKEMUSIK-FESTIVAL 66

Onsdag d. 19. januar kl. 20^{00}
på Teater-Hotellet i Sønderborg

Medvirkende:

CÆSAR

Jørgen Røssell

T. M. - Wagtberg

Programbilletter à kr. 7,00

Billetforsalg: Musikhuset Bredr. Jørgensen, Sønderborg

Cæsar & Andy på Teaterhotellet 1966. Foto: Kim Lynnerup.

Synger om livet, som det er og protesterer mod jægere

Folkesangeren Jørgen Røssell, Nordborg, skriver selv de sange, han synger — på engelsk

„We shall overcome", den gamle amerikanske folkesang, er efterhånden blevet negrenes f.ihedssang og alle borgerretsforkæmperes slagsang.

Ved folkemusik-festivalen 68 på Teaterhotellet i Sønderborg, sang folkesangeren Jørgen Røssell, Nordborg, denne sang.

— Var der nogen bestemt grund til, at du sang den? Ville du sige publikum noget med den, eller mener du ikke, den har nogen særlig betydning?

— Jeg synger den, når jeg mener, stemningen er for den, siger Jørgen Røssell. Jeg er absolut modstander af enhver form for racediskrimination, og jeg kan godt lide den sang. Men jeg havde håbet, at publikum den aften havde reageret noget mere på den, at de havde sunget meget mere med. Men som Cæsar rigtigt sagde: De sang som syv brækkede arme!

— Jeg ville gerne, at jeg kunne leve af at synge, jeg kunne godt tænke mig bare at strejfe omkring og leve af det, det kunne give, men det er jo lidt risikabelt, fortæller den 18-årige dekoratørelev.

Så længe folkemusikken varer, har den sin betydning

— Det er svært altid at kombinere det med arbejdet. Jeg håber, at jeg engang bliver en kendt folkesanger, men det skal være på en sådan måde, at jeg ikke bliver afhængig af det.

Skriver selv sine sange

— Hvilken slags folkesange beskæftiger du dig særlig med?

— Udelukkende moderne. Alle de sange, jeg synger, skriver jeg selv — på engelsk.

— Hvorfor det, var det ikke lettere at skrive dem på dansk?

— Det er lettere at få ordene til at rime på engelsk, og dæmden er det et mere sangbart sprog end dansk. I øvrigt bryder jeg mig ikke om de danske folkesange og slet ikke Cæsars. Jeg tror ikke, det er nødvendigt med en sådan protest, som Cæsar kommer med. Han gør livet og verden i det hele taget mere sort, end den i virkelighedes er.

— Hvad beskæftiger du dig med i dine sange? Du protesterer vel også?

— Jeg synger om livet i almindelighed, sådan som det virkelig er. Jeg synger meget om dyr. Jeg kan lide at lagttage dem, og jeg begriber ikke, at folk kan få sig til at skyde dyr. Derfor protesterer jeg allermest mod jægere.

Tror reaktionen kommer

— Tror du, at folk rigtig forstår disse gamle sange, som dog har noget at sige en, hvis man forstår at lytte til dem.

— Nej, det tror jeg ikke. Men hvis folk forstod dem rigtigt, ville de få dem til at reagere mod det, der sker rundt omkring dem. At få folk til at reagere er blandt andet folkesangens mission. Jeg vil gerne have folk til at reagere, og jeg tror også, at reaktionen kommer engang. Her i Sønderborg er der planer om at oprette en folkesangerklub.

— Ud over det ganske land er der en vældig interesse for folkemusikken i øjeblikket. Tror du det er noget, der kan vare ved, eller er det kun en modesag, som for eksempel pop-musikken?

— Jeg tror, at interessen for pop-musikken vil vare udover interessen for folkesangen. Men så længe folkemusikken varer, har den sin betydning, men jeg tror ikke, den vil få varig betydning.

— Hvornår startede folkesangen herhjemme, og hvem startede den?

— Det var amerikaneren Jos Banks, der startede interessen for folkemusikken for et par år siden, da han åbnede en folkesangerklub i København. Han står som den bedste fortolker af folkemusikken herhjemme, og ganske specielt blues-genren, som jo er en lidt anden, end den, vi er vant til.

— Du kunne ikke tænke dig at begynde som blues-sanger?

— Nej, det tør jeg ikke, det er jeg ikke paar dygtig nok til.

Optrådt for folkepensionister

— Hvilket publikum optræder du for? Er det altid de gamske unge, eller er der også andre, der har interesse for folkesangen?

— Jeg optræder meget ved pigtrådsarrangementer, hvor jeg ofte er den eneste folkesanger. Een gang har jeg sunget for folkepensionister. Det var ved mandskorets julefest for ældre på Teaterhotellet. Det var jeg meget glad for. Der var en vældig stemning, og publikum var begejstrede. Jeg tror ikke, de forstod alt, hvad der blev sunget, men alligevel talte det til dem.

— Hvilke planer har du for fremtiden? Bliver du herhjemme i Danmark, eller vil du ud og se dig om?

— Jeg spekulerer meget på at tage til Tyskland til sommer, strejfe rundt og tage ind på de forskellige små kroer og synge mig frem. Jeg kunne også godt tænke mig at komme til England, hvis det bliver muligt.

— Hvorden er interessen for folkesang i de to lande?

— I England er der en kolossal interesse. I Tyskland er interessen der, men man har ikke hørt så meget om folkesangen endnu. Man sidder rundt på de små kroer, særlig i Sydtyskland, og man synger de specielle, gamle tyske sange. Anden folkesang kender man endnu ikke rigtigt. Det kunne være sjovt, om man dernede kunne vække interessen for den folkesang, vi kender.

-rk.

Herefter gik det slag i slag for den 18-årige folkesanger.

I sommeren 1966 gik turen til Paris i 14 dage. Følgende uddrag kan hentes i en artikel fra Dybbøl Posten i april 1967:

Sønderborg folkesanger 14 dage til Frankrig

Efterhånden har Jørgen Røssell nu været næsten alle steder i Danmark for at synge folkesange, og i sommeren 1966 tog han til Paris, hvor han spillede rundt om, uden faste engagementer. Inden hjemrejsen var Jørgen Røssell blandt andet med til en stor koncert i det berømte »James Paladium«. Her optrådte han alene for mange tusinder, og senere i koncerten optrådte han sammen med den kendte engelske gruppe »Arthur Brown«.

At disse koncerter har været vældig gode for Jørgen Røssell, kan man i dag se ved, at han netop er blevet inviteret 14 dage til Paris, hvor han skal optræde i nogle af de største folkesangerklubber. I disse klubber skal han synge en del blues numre, moderne engelsk folkemusik samt selvkomponerede numre.

I 1967 blev han vinder af Børnehjælpsdagens »Talent-festival 1967« i afdelingen for folkesangere.

Jørgen Røssell spillede i næsten alle dele af landet og flere gange i København.

Nok en af de største oplevelser for J.R. var turen gennem Europa sammen med *Dan Bertelsen* (tidl. Corgans) i sommeren '68. Musikken var bluespræget, og d'herrer tjente til dagen og vejen ved at spille på gader og stræder. Denne gang gik turen igen til Paris, hvor Dan og Jørgen oplevede 3 anholdelser og et lille døgn bag franske tremmer. Dette var ofte gademusikanternes tort i de dage.

Derefter fulgte et tilbud om et 3 måneders engagement i USA, men dette blev aldrig til noget. Hermed endte det største lokale folkemusiknavn sin karriere.

Sad Faces

Disse 'bedrøvelige ansigter' fra Sønderborg havde deres blomstringstid i en periode fra 1966-68, og igen med udvidet besætning under navnet Fryds Venner fra 69-71.

Sad Faces – der spillede hitlistenumre og var influeret af Hollies – bestod af: Flemming Kølner Jørgensen, vokal. Jan Freudendal, singleguitar. Lorens Andersen, rytmeguitar. Lars Erik Hansen, basguitar. Erik Schou, trommer.

Gruppen spillede i diverse ungdomsklubber i Sønderborg-området, bl.a. også i Bobby og Reimerklubben.

I slutningen af 1968 forlod Flemming Kølner gruppen for at spille sammen med Sound of Fashion. Sad Faces fortsatte dog med Jan som sanger. Fra sommeren '69 blev gruppens image ændret, og gruppen hed derefter: Fryds Venner (s.d.).

Jørgen Skaastrup & Dorthe Larsen

Jørgen Skaastrup fortæller om årsagen til sin entré i det lokale musikliv: »Mens jeg gik i realskolen, fik jeg engang stuearrest – fordi jeg var langhåret og ikke ville klippes. For at fordrive tiden satte jeg mig til min bedstemors klaver. Efter nogen tid syntes min mor, at jeg skulle have en guitar. Siden har jeg spillet guitar.«

Jørgen Skaastrup anno 1967.

Årstallet var 65/66, da Jørgen Skaastrup Pedersen en overgang indtil 1967 var folkesanger og havde et par gæsteoptrædender i bl.a. Reimerklubben. Dengang kaldte han sig Jørgen Spillemand – influeret af Bob Dylan, Donovan og ikke mindst Cæsar.

I 1967 begyndte Jørgen at spille sammen med Dorthe Larsen. Dorthe spillede først og fremmest klassisk guitar-musik, men med stor interesse for folkemusikken.

Både Jørgen og Dorthe var meget optaget af engelsk romantisk litteratur, bl.a. Shelley, Coleridge, Woodworth m.fl. Det var især lyd- eller klangbilledet i poesien, der tiltrak dem. Dette influerede duoens musik, idet deres egne tekster og musik indeholdt klassiske, folkloristiske og engelsk-poetiske elementer.

Ud over egne kompositioner indeholdt repertoiret traditionelle folkeviser, sange af Donovan og Joan Baez. Instrumenteringen var guitarer, banjo og mundharpe.

Jørgen & Dorthe fungerede som folkduo i henved 3 år.

Dorthe Larsen, der er bosiddende i Århus, underviser bl.a. i musik i dag. Jørgen Skaastrup er forfatter – dyrker musik i fritiden og er bosiddende i Hornslet. Inden Jørgen forlod Sønderborg, spillede han en kort periode med Fryds Venner (s.d.).

Sound of Fashion

Læser man i MM Agencys prisliste over diverse grupper fra 1. juli 1969, ser man følgende om Sound of Fashion:

sound of fashion	her har vi et af jyllands dyg-600,-/450,- tigste orkestre. gruppen er neget kendt. gruppen hed før jumpbacks. denne gruppe kan anbefales til koncertorkester.

Man kunne hente dette lovende orkester 'hjem' for kr. 600,- for 4 timer eller kr. 450,- for 1 time. Dette var rimeligt billigt for en gruppe, der virkelig kunne spille god rockmusik.

Gruppen var en videreudvikling af det kendte orkester Jumpbacks, men dog med helt ny besætning. Sound of Fashion var: Benny »Flappe« Hansen, singleguitar (Jumpbacks). Ole Skau Hansen, trommer (Jumpbacks). Bent Rothe Nielsen, rytmeguitar og vokal (L.S.D./Yardless). Ole Gregers Hansen, basguitar (L.S.D.). Flemming Kølner Jørgensen, vokal (Sad Faces).

Ole Gregers Hansen.

Sound of Fashion begyndte samspillet i begyndelsen af 1969. Hele fornøjelsen varede godt 7 måneder. Men gruppen nåede dog via sin relativt bløde pop/rockmusik at skabe sig et navn, der var eftertragtet i hele Syd- og Sønderjylland.

Gruppen spillede en del numre fra Beatles' 'hvide album' (1968). Et par af disse numre blev fremført ved finalen om det Syd-Sydvestjyske mesterskab i rockmusik, som foregik i Logen i Esbjerg i marts 1969. Og sandelig om gruppen ikke vandt! Det gjorde den samtidig til favorit i forbindelse med Møllegades Ungdomsklubs pigtrådsfestival 1969. Dog stillede Sound of Fashion ikke op p.g.a. sygdom. Trods dette fik gruppen en del stemmer ved konkurrencen, der blev vundet af Haimons fra Aabenraa.

Efter sommerferien '69 var de sidste 'fashionable toner' spillet ud.

Ole Gregers Hansen og Ole Skau Hansen fortsatte kort efter i Roy St. John's Def Cisum. Bent Rothe tog omstigning i sidste del af Electric Muds periode, inden han mødtes med Ole og Ole i Def Cisum. Flemming Kølner vendte tilbage til Sad Faces, eller som gruppen nu kom til

at hedde: Fryds Venner. Benny »Flappe« Hansen blev roadie, lydmand og fotograf for Def Cisum. I 70'erne og her i 80'erne har man mødt Benny i forskellige folkemusikkonstellationer. Senest i 1986 i folkrock-orkestret Benny & Bandet.

The Starfighters

The Starfighters fra Sønderborg hører til blandt garden af de første pigtrådsorkestre i byen. Orkestret havde til huse i en kælder på Rojumvej, hvor Leif Johansen boede. Her øvede foruden Leif Kurt Schwærtzel, Yngve Hjaltason og Roger Lampe – tre guitarister og en sanger. Året var 1964. Orkestret havde besluttet sig til at stille op til den første pigtrådskonkurrence på Katrinelund 2. maj 1965. Men da tiden nærmede sig, fik gutterne 'kolde fødder' – Starfighters stillede ikke op. Længe før

Starfighters i øvelokalet i Carlsberg-depotet i Sønderborg. Fra venstre: Georg Brose, Jan Lund og Kurt Schwærtzel. Foto: Jan Uwe.

Katrinelund-festivalen var der dog sket udskiftninger i gruppen. Roger Lampe stoppede sin »karriere«, inden den var begyndt. Leif Johansen dannede Black Sheep i '64, der netop stillede op til 2. maj-konkurrencen. Yngve Hjaltason blev folkemusiker i Five 'o Five. Eneste Starfighter tilbage på skuden var Kurt, der fik samlet det mandskab, der blev til de 'rigtige' Starfighters i Sønderborg (Group M.O.E.C. i Nordborg havde på samme tid navnet Starfighters).

The Starfighters var: Kurt Schwærtzel, singleguitar. Georg Brose, basguitar og vokal. Jan Berg, trommer. Jan Uwe, rytmeguitar og vokal.

Georg Brose og Jan Uwe gik på den tyske skole, hvorfor gruppen spillede nogle gange der. Ellers blev det til arrangementer på Haus Adelbert i Helgolandsgade og på Augustenborg Slotshotel, hvor der i en periode var pigtrådsballer hver lørdag.

Kurt Schwærtzel i koncentreret 'egoflip'.

Starfighters levede til udgangen af 1966, hvorefter man kun finder Kurt som aktiv pigtrådsmusiker i orkestret Just Us.

Kurt Schwærtzel var nok den mest provokerende unge mand, hvad hårlængde angik i perioden med Starfighters. Han var vel den, der havde det længste hår i Sønderborg på det tidspunkt. Dét faldt dog for barberens tunge saks, da han måtte se 'anstændig' ud i læretiden.

The Swinging Stones (THE IRONSTRINGS)

Hvis man skal tale om orkestret over alle orkestre i midten af 60'erne i den lokale pigtrådsepoke, kan der kun være tale om The Swinging Stones fra Nordborg. Spillemæssigt og popularitetsmæssigt kunne Swinging Stones siges at være et hestehoved foran mange andre grupper.

Endnu før »Beatles-epoken« rigtigt kunne mærkes blandt lokale orkestre i Sønderborg, var Swinging Stones allerede kåret som »Sønderjyllands Rolling Stones« ved en konkurrence i Aabenraa.

Swinging Stones – eller The Ironstrings, som gruppen hed til at begynde med, havde det musikalske bagland i orden. En tidligere jazzmusiker, Knud Schmidt, der også havde frekventeret dansemusiklivet i slutningen af 50'erne og begyndelsen af 60'erne, kunne spille Shadows og Elvis-numre som få. Sammen med gruppens øvrige rock'n roll'ere, der også havde været i gang med musikken siden årtiskiftet, var der skabt grundlag for, at det officielt første pigtrådsorkester skulle blive en succes. Og en succes blev det – ud over alle lokale grænser.

The Ironstrings startede i februar 1964, hvor bl.a. Kindy Westergaard, John Porland og Anker Jørgensen var med. Men ved debut'en den 16. maj i Cosiness Club på Langesø skole var besætningen: Orla Nielsen, basguitar. Knud Schmidt, singleguitar. Henning Klyhn, vokal. Gunnar Rasmussen, rytmeguitar. Bent Lund, trommer.

Ved debut'en i Langesø kunne gruppen allerede præstere et repertoire på 38 numre. Heriblandt talte numre som »Perfidia«, »Guitar boogie«, »Tutti frutti«, »The young ones«, »Living doll«, »From me to you« og »Diana«.

Swinging Stones på scenen i Vejen-Hallen den 11. sept. 1964. Fra venstre: Bent Lund, Gunnar Rasmussen, Knud Schmidt, Henning Klyhn og Orla Nielsen.

Indtil den 11. september 1964, da Ironstrings blev nr. 3 ved et Pigtråds Grand Prix i Vejen, havde gruppen allerede spillet 4 gange i Cosiness Club i Langesø/Nordborg, 2 gange på Hotel Union i Nordborg samt i Skærbæk, Padborg, Maikro, Haderslev, Sønderhav, Mommark og Kollund. Ved grand prix'et i Vejen omdøbes orkestret til navnet: *Swinging Stones*.

Næste Pop Grand Prix blev afholdt den 27. december 1964 i Sønderjyllandshallen i Aabenraa. Her blev Swinging Stones nr. 3 efter de lokale

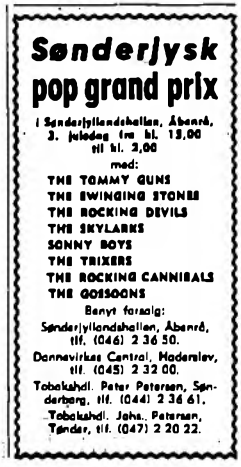

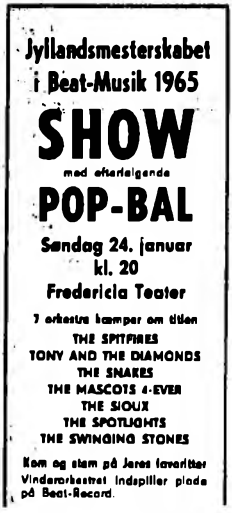

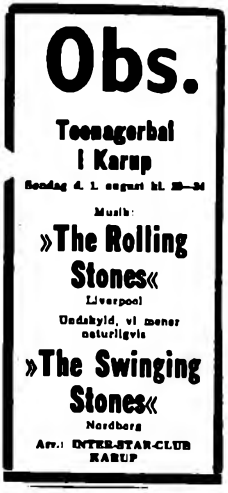

Aabenraa-orkestre Sonny Boys og Trixers. Inden da havde gruppen gæstet Kollund Strandhotel (husorkester, 6 gange), Hotel Union (3), Rytterkroen, Star Club i Gråsten, Schweitzerhalle i Tønder, Struer og Hamburg (Tyskland). Året slutter med et arrangement på Folkehjem i Aabenraa. Knud Schmidt er syg ved denne lejlighed, og som singleguitarist har S.S. hyret Günther Poulsen fra Århus-gruppen Snakes.

Den 24. jan. '65 deltager Swinging Stones uden topplacering i en konkurrence om Jyllandsmesterskabet, der vindes af Tony & The Diamonds fra Randers foran Spotlights og Snakes. Swinging Stones spillede ved den lejlighed numrene »Carol« og »Memphis Tennesee«.

Endelig 20. marts kåres gruppen som »Sønderjyllands Rolling Stones« i Sønderjyllandshallen i Aabenraa. Som rythm'n blues-rock-orkester hørte gruppen til blandt toppen i Sønderjylland.

Nordborg-orkester vandt pigtrådsdyst

»The Swinging Stones« klar vinder af pop-grand-prix i Sønderjyllandshallen

»Pigtrådsorkestret »The Swinging Stones« fra Nordborg vandt Star Show's pop-grand-prix i Sønderjyllandshallen i Abenrå. I pigtråds-konkurrencen deltog fire orkestre, og den vindende gruppe fra Nordborg deltager på torsdag i en konkurrence i Alborg om titlen »Danmarks Rolling Stones«. Desuden får »The Swinging Stones« 1.000 kr. i engagementskontrakter.

Der var kun mødt 300 popinteresserede unge til grand-prix'et i Sønderjyllandshallen, og det var en del mindre, end man havde regnet med. Arrangementet indledtes med, at »The Swinging Stones« spillede et par numre, og så kom den amerikanske negersanger Bobby Lee på scenen med det københavnske orkester »The Pooles«.

I konkurrencen deltog »The Steamrollers« fra Horsens, »The Mosquitos« fra Sønderborg, »The Swinging Stones« fra Nordborg og »The Rocking Cannibals« fra Abenrå.

Hvert orkester spillede fem numre, og en udvalgt dommerkomite på fem mand bedømte præstationerne. Der blev givet points efter arrangement, fremførelse og kvalitet, i alt højst ni points.

Der var i dommerkomiteen stor enighed om, at »The Swinging Stones« var det bedste orkester, og det fik 38 dommerstemmer. På andenpladsen kom »The Steamrollers« med 27½, på tredjepladsen »The Rocking Cannibals« med 25 og på fjerdepladsen »The Mosquitos« med 4½ dommerstemmer.

Efter konkurrencen var der stort pop-bal på Folkehjem, hvor vinderorkestret »The Swinging Stones« og den københavnske gruppe »The Pooles« spillede.

Inden 28. maj '65, hvor gruppen indspiller sin kendte singleplade »Just like a stone/Empty heart« i Metronome-studiet i København, er følgende steder gæstet: Rytterkroen (3), Nordborg (5), Fredericia, Obbekjær, Tandslet (2), Skærbæk, Over Jerstal, Aabenraa (2), Langesø, Kollund, Rønne (Bornholm, 3), Maikro, Bramminge, Gråsten, Gram og en tur til København, hvor gruppen skulle have spillet i Hit House, men afslog, da der ikke blev givet honorar.

Udgivelsen af singlepladen giver gruppen endnu mere vind i sejlene. Oven i købet blev pladen udgivet på et nyt selskab »2-R Record«, hvis bagmænd var Harald Rytz og Jørgen Rosendahl, der også var managers for gruppen.

The Swinging Stones debuterer på plade

2 R-record har allerede indspillet 28 plader, deraf den første med det alsiske orkester

Omslaget til den nye plade med The swinging stones er trykt i Svejts for pladeselskabet 2 R-rekord

Da det alsiske toporkester »The Swinging Stones« for nogen tid siden fik udgivet deres første plade var det debut i dobbelt forstand. Debut for orkestret, men samtidig for pladeselskabet, idet »The Swinging stones« »Just Like A Stone« blev debut for 2-R Record, der nu efter kun ganske få måneders i grammofonpladeverdenen har udgivet 28 plader med forskellige danske og udenlandske orkestre. Selskabet går strygende og de to unge indehavere, Harald Ryti og Jørgen Rosendahl, beholdsvis 20 og 21 år, ser en lys fremtid i møde i pladeverdenen.

»The Swinging Stones« debut i pladeverdenen er meget lovende. Der er fart og begejstring over orkestrets præstationer og sangen er tilpas afrundet til pladeoptagelse. Det lover godt. Mange unge vil sikkert med begejstring tage denne plade med i deres album, og forældrene kan roligt lytte med, det er virkelig meget moderat.

PH

THE SWINGING ST NES

Sønderjylland blev for nylig indlemmet i kampen om førstepladsen på pigtrådefronten. De fem gutter i The Swinging Stones tog den lange rejse fra Nordborg, Als, til København, hvor de for egen regning indspillede en singleplade. Friske fyre.

Knud, Gunnar, Orla, Bent og Henning har spillet sammen i ca. 1 år, så nu mente de, at tiden var inde til et lille opgør med alle de andre orkestre, der er ude på grammofonplade.

Deres plade kommer i disse dage ud på Metronome.

Vi unge

Pigtråd i Åbenrå

Det sønderjyske pigtrådsorkester, The Swinging Stones, spiller lørdag den 22. maj på Folkehjem i Abenrå.

Orkestret, der er fra Padborg, er ved at være kendt. Det spillede på Bornholm i påsken og fik tilbud om at komme derover igen i pinsen og i hele juli, men måtte dog afslå, da det skal spille i Schweiz.

Om kort tid skal The Swinging Stones også indspille deres første grammofonplade. Den 28. i denne måned skal orkestret til København, hvor det skal spille en af dets egne kompositioner.

30. maj 1965 bydes Thorkild »City« Nielsen fra Rocking Stones velkommen i gruppen – Gunnar Rasmussen forlader skuden. Derefter spilles der i Ålbæk (2), Rytterkroen (2), Nykøbing Mors, Langesø, Nordborg (2), Kollund (4), Viborg (2), Karup, Toftlund, Kolding (2), Maikro, Herning. Den 29. august er Bent Lund med for sidste gang. Han afløses af stortalentet Jes Jessen.

Fra 25. september '65 går det igen løs i Hoptrup, Rytterkroen og Haderslev, inden Knud Schmidt forlader gruppen og erstattes af Svend Skipper, der herefter spiller rytme og Thorkild »City« overtager 'singlespillet'.

THE SWINGING STONES

FAN CLUB

Grammofonselskabet 2 R Records v/ **Jørgen Rosdal, Åvej 8, Ribe**
Harald Rytz, Storegade, Sdr. Hygum

Singleguitar:
Knud Schmidt

Rytmeguitar:
Gunnar Rasmussen

Solist:
Henning Klyhn

Basguitar:
Orla Nielsen

Trommer:
Bent Lund

Turen går videre til Langesø, Nordborg (2), Toftlund, Augustenborg (3), Ahlmannskolen i Sønderborg, Havnbjerg, hvorefter Swinging Stones er et af opvarmningsorkestrene den 27. november i Sønderjyllandshallen for Pretty Things. Oven i købet lånte Pretty Things instrumenterne fra Swinging Stones – uden at ødelægge dem. Pretty Things skuffede ved den lejlighed. 1965 sluttede med arrangementer på Rytterkroen, Kollund Strandhotel (2) og i Ålbæk Forsamlingshus.

Swinging Stones i vel nok den stærkest spillende periode fra sept. 65 til slutningen af 66. Fra venstre: Jes Jessen, Henning Klyhn, Svend Skipper, Orla Nielsen og Thorkild 'City' Nielsen.

I 1966 får følgende steder besøg af de 'svingende sten': Rytterkroen (4), Nordborg (5), Kollund (2), Emmerlev Klev (3), Vojens, Skive, Vinderup, Gladsaxe – TV-byen i forbindelse med optagelse til en popudsendelse ledet af Palle Holgersen (blev aldrig sendt), Augustenborg, Aabenraa, Ahlmannskolen i Sønderborg, Ålbæk, Nykøbing Mors, Brørup, Struer, Varde, Højer, Barnum, Skjern, Kolding, Haderslev og som et højdepunkt »Boom« i Århus.

Fra juli '66 til maj '67 er Swinging Stones-dagbogen ikke længere komplet. I slutningen af '66 forlader frontfigur Henning Klyhn orkestret og erstattes af Ronnie Christiansen fra New Molly Folksong Group. Man kunne dog mærke, at gruppen kørte på de sidste ressourcer, og »lagde sig til hvile« officielt efter påsken '67.

Fra Britta Plehn's (Jørgensen) scrapbog.

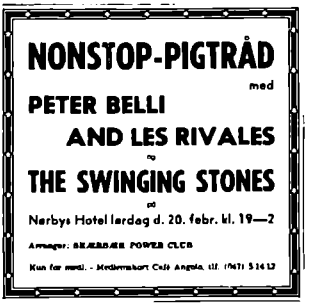

Ved dette arrangement spillede Per Frost fra Les Rivals med Swinging Stones, idet Knud var syg.

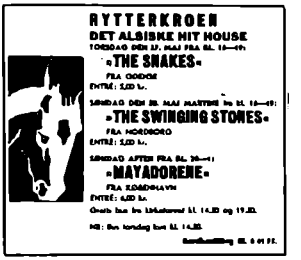

Inden den trak sit sidste åndepust, havde den gæstet Kollund (3), Vejen, Ålbæk, Sønderhav, Aabenraa (2) og Fredericia.

Det populæreste og bedst betalte midt-tresser-orkester hørte nu historien til – oven i købet velbevaret på vinyl.

Thorkild og Jes fortsatte i danseorkestret Fratelli. Jes Jessen blev senere klassisk uddannet og spiller i dag i et symfoniorkester i Bergen. Thorkild Nielsen flyttede til København og blev bassist i Moirana – og var med på deres berømte lp »Loners & lovers« (fra '74). Siden harThorkild spillet i mange sammenhænge, bl.a. med Poul Banks, og har skrevet musik til reklamefilm og teater. Orla Nielsen fortsatte spilleriet i Group M.O.E.C. og omkring 1970-71 i gruppen A Priori. Knud Schmidt holder guitarspillet ved lige i Sønderborg-orkestret Gamblers.

Gamblers '86.

Totte & Leif

Bag disse navne gemmer der sig to meget dygtige musikere fra dengang. Knud Flemming »Totte« Andersen og Leif Christiansen, der i hine år gik på Sønderskovskolen.

I en periode fra 1968-70 kunne de betegnes som Sønderborgs svar på Simon & Garfunkel.

Totte og Leif havde tidligere spillet i Cake og Group L.S.D., og samarbejdet mellem de to gav genlyd viden om.

Repertoiret var influeret af Simon & Garfunkel, hvis numre duoen spillede. Men fortrinsvis spillede d'herrerTottes eget melodiøse materiale. Og så harmonerede deres stemmer fantastisk.

Ved en koncert på Sønderskovskolen skrev Johannes Heesch fra JydskeTidende: » Endelig var der de to realister, Knud Fl. Andersen og Leif Christiansen, der spillede og sang folkemusik. Det gjorde de med professionelt snit, men det mest bemærkelsesværdige er, at de selv har skrevet såvel tekst som musik til alle deres numre. Hvis de fortsætter sammen, må det være en duo, der kan få ikke så lidt ud af det.«

Leif & Totte.

Så sandt som skrevet! Duoen var ofte med som pausemusikanter i de godt 7 måneder gruppen Sound of Fashion spillede i 1969. Musiklærer Lars Godiksen sendte et demobånd til Metronome, der desværre sagde: »Nej, tak!«

Inden skoletiden var forbi for de to, havde de fået fødderne indenfor i Aabenraa-gruppen The Haimons. Totte indspillede senere to plader med Def Cisum, og Leif Christiansen var med på en singleplade med Haimons.

The Troublemakers (THE DEVILS)

The Troublemakers hørte til blandt de første rigtige pigtrådsorkestre i Sønderborg. Søren Jensen var initiativtager til orkestret, hvis navn svarede til den ældre generations forventning om den nye musik.

The Troublemakers havde sin levetid i perioden 1963-65. Som det var almindeligt dengang, var orkestrets start nok så primitiv. Spanske guitarer i pigtrådssammenhæng – men fundamentet var dog lagt! Men Søren Jensen og Preben Hakonsen, der var i lære, sørgede via avisudbringning om morgenen for, at der kom lidt flere »håndører« i kassen, og efterhånden blev det nødvendige udstyr: elguitarer, forstærkere og trommer en realitet.

Sammen med to kammerater fik orkestret følgende udseende: Søren Jensen, singleguitar, vokal. Finn Neumann, basguitar, vokal. Günther Brügmann, rytmeguitar, vokal. Preben Hakonsen, trommer.

The Troublemakers. Fra venstre: Günther, Søren, Finn. Midten: Preben.

Hovedsagelig holdt The Troublemakers til i ungdomsklubben på Møllegade, hvor der regelmæssigt afholdtes pigtrådsarrangementer.

Søndag den 2. maj 1965 deltog The Troublemakers i den første pigtrådsfestival i Sønderborg. Der var tilmeldt 7 orkestre, og resultatet blev en 7. plads. Men som ved så mange andre pigtrådsfestivaler var placeringen ikke altid et udtryk for, hvem der var de bedste. Ofte spillede valg af repertoire ind.

The Troublemakers spillede også enkelte gange på Hotel Dybbøl Banke. Som et kuriosum kan nævnes, at orkestret ved enkelte lejligheder optrådte sammen med den lokalkendte tryllekunstner Asbjørn, der udstrålede sine færdigheder i pauserne.

The Troublemakers kom aldrig til at spille nogen større rolle i det lokale musikliv og »døde«, da det »hele« i virkeligheden skulle til at blomstre for alvor.

T.M. & Wagtberg

T.M. og Wagtberg var to folkemusikere, der havde deres bosted på Sønderborg Kaserne, hvor de tjente som konstabler. T.M. med det borgerlige efternavn Nielsen og Wagtberg med fornavnsinitialerne E.R.

I perioden 1966-67 kunne man opleve dem – som solister og duo – ved forskellige arrangementer her på egnen.

Wagtberg og T. M.

Ved Børnehjælpsdagens Talent-Festival 1966 blev T.M. honoreret som den bedste repræsentant på folkemusikfronten. Dog, allerede ved den store Folkemusik-Festival 66 på Teaterhotellet hentede T.M. & Wagtberg sig en sikker succes hjem i selskab med bl.a. Cæsar og Jørgen Røssell.

X-Rays

X-Rays (røntgenstrålerne) hører uden tvivl hjemme i »Sønderjysk Guinness Rekordbog«, hvis en sådan fandtes mht. grupper, der har spillet flest arrangementer i midten af 60'erne og haft færrest øveaftener.

Den 20. marts 1965 blev Ib Franke Andersen kontaktet af Johan Meyer fra X-Rays i Sønderjyllandshallen i forbindelse med kåringen af »Sønderjyllands Rolling Stones«, der i øvrigt blev vundet af Swinging Stones. »Beatles Ib« spillede på det tidspunkt i Aabenraa-gruppen Sometimes med bl.a. Peter Christiansen. Ib svarede »ja« til tilbuddet om at blive sanger i X-Rays, der på det tidspunkt havde en besætning på 5 mand, og i øvrigt havde en del udskiftninger i den første periode. Ib havde i øvrigt også været med til at starte den legendariske Aabenraa-gruppe Julle & the Yardless.

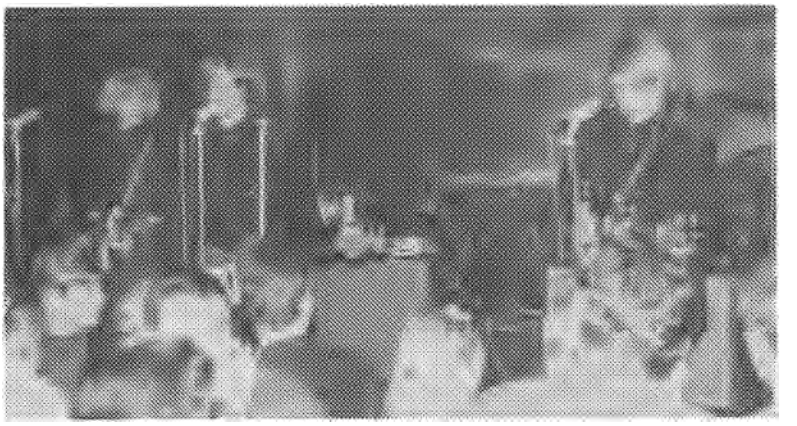

X-Rays anno 1965 iført jakker fra Frøslev Frivillige Brandværn. Fra venstre: Arthur Gaba, Ib Andersen, og Johan Meyer. Spillestedet er Top Ten i Hamburg. På dette tidspunkt spillede 'Møf' trommer.

X-Rays spillede materiale af Rolling Stones og Pretty Things på det tidspunkt. Grundlæggeren Johan Meyer forlod gruppen i '66, og følgende besætning var herefter 'konstellationen' rock-freaks fra 60'erne husker: Arthur Gaba, singleguitar. Ib Franke Andersen, basguitar og vokal. Peter Küchelhahn, trommer.

Ib boede i Aabenraa, Peter i Gråsten og Arthur i Padborg. Hvis gruppen officielt havde 5 øveaftener i perioden som trio, så er det også sagt. Musikerne individuelt var dygtige, hvilket bl.a. er forklaringen på, hvordan de kunne udvikle sig til et så populært band. Selvfølgelig øvede gruppen, men det foregik under transporten til de forskellige jobs. Hvis gruppen blot kunne et brudstykke af en melodi og en tekststrofe, kunne 'man altid improvisere sig frem'. Herved fremstod X-Rays som et gyngende eksperimentelt bluesorkester, der – i kraft af Ibs mange elektriske lydeksperimenter – var utrolig originalt. Og originalitet skabte et image, man lagde mærke til. Gruppens musik var samtidig blev meget mere atypisk end mange andre orkestres, og fremtrådte som en sønderjysk pendant til Cream og Jimi Hendrix Experience, hvis numre man også spillede. Repertoiret indeholdt også numre af The Who, John Mayall, Muddy Waters, Ten Years After, Pretty Things og Rolling Stones.

X-Rays på Padborghus: Peter Küchelhahn, Arthur Gaba og Ib Andersen. Foto: Kjeld Eifert.

Disse musikalske røntgenstråler forstod at honorere publikums smag ved altid at have en del bløde popnumre på lager, som blev fyret af ind imellem den progressive musik. Noget ethvert hungrende pigehjerte al-

tid ventede på, når X-Rays var 'on stage' – var, når Ib som allersidste nummer, helt alene, sang »Yesterday« og »Ave Maria«. Selv de mandlige teenagere var leveret – ikke et øje tørt!

Gruppens mange arrangementer skyldtes, at de foruden at tilhøre »Bobby-eliten« var husorkester to steder i Tyskland. Hver weekend i en periode gik turen til en popclub i Slesvig og Husum. I løbet af en to-årig periode spillede gruppen omkring 260 jobs. Bl.a. i Top Ten (tidl. Star Club) i Hamburg. H.M. (Henny Mortensen) havde en flot beskrivelse i »Lille Jydske« (Jydske Tidende) om gruppen:

„X-rays" på farten nord og syd for grænsen

X-rays – røntgenstrålerne – er ikke så mobile som navnet antyder, når både trommesæt og bas skal medbringes til koncerter.

Gruppen består af:

Ib Andersen, 19 år, bas. Har spillet i 3 år i X-Rays, 4 år i alt inden for pop'en. Har den store Selmerbas. Ib er forsanger. Peter Kückelhahn, 18 år, trommer. Har spillet i 4 år i X-Rays. Han har Ludvig-trommer. Arthur Gabæ, 17 år, single og rytme og sang. Har spillet 2½ år i X-Rays, i alt har han spillet i 3 år. Arthur har en GIMA-guitar.

Gruppen har været med til en mængde konkurrencer, bl. a. i Åbenrå. De blev nr. 5, 12 grupper deltog. 1967 Kolding til Sønderjyllandsmesterskabet. De blev nr. 5, 15 grupper var med i konkurrencen. Det var i 1968. De blev nr. 1 i Kruså i 1968. Nr. 2 i Sønderborg i 1969 og de vandt Pokal i Schleswig i 1968.

Desuden har gruppen spillet enormt mange steder. Gruppens leder fortalte mig forleden, at de havde spillet ca. 260 steder på to år. Nogle af de kendte steder, hvor gruppen har spillet er: TOP-TEN i Sct. Pauli i Hamborg, hvor The Beatles også har spillet. De har spillet i Hohens Holland i Schleswig, i Deutsches Haus i Flensborg i TWEN-CLUB i Flensborg og mange andre steder.

Men også i det hjemlige har gruppen været ude at se sig om. Den har gennemtrawlet bl. a. Randers, Kolding, Åbenrå og Skærbæk, hvor den spillede i POWER-CLUB med Defenders, på Rømø, hvor den spillede med Big Sound og Matadorerne, i Esbjerg, i Ribe og over hele Als.

Ib Andersen er vel nok den af X-Rays, der har oplevet mest. Han har spillet sammen med: Pretty Jones (Freely), som de nu hedder, Dust and Ashes, Electric Mud. Han var med til at starte Julle & Yardless, han og resten af X-Rays har spillet sammen med Whisfull Thinking i Padborg, Ib har spillet sammen med Haimons og Black Batman.

I Tyskland har han lavet gas med borgerne. Han var solist og kaldte sig Ib Hobery og skulle komme fra Vejle. Hans navn stod øverst på plakater og annoncer i mange aviser og han blev ligefrem tilbedt af det henrykte publikum. Han optrådte som solo-sanger og guitarist.

Gruppen har ingen bestemt stil. De spiller egne arrangementer af numre, og som Ib siger: »Vi bygger videre på kunstnerens idé, idet vi overfører hans tankegang til vor«!

HM

Gruppens medlemmer var blandt de mest langhårede i Sønderjylland og kappedes (især Ib og Arthur) med Kai Hellesøe fra Haimons om at være de mest langhårede musikere. På dette tidspunkt var Kurt Schwærtzel fra Starfighters og Just Us blevet klippet – ellers havde førnævnte herrer nok »hængt med håret i postkassen«.

Ib fortæller, at han flere gange er blevet proppet i en taxa – i Slesvig, Kiel, Hamburg – og sovende blevet kørt til hjemadressen. Om morgenen skete det samme på vej til skole – »søvn skulle man jo have«. Sådan var det at smage den professionelle musikertilværelse som amatør.

Et af de »gode« arrangementer var i forbindelse med en konkurrence i KIF-Hallen i marts 1968. Ib fortæller: »Der var afsat 15 min. til hvert orkester. Vi lagde ud med »Hold on – I'm coming«, derefter »Stone free« af Jimi Hendrix, og under nummeret »Fire« koksede det helt for os – vort show varede 40 minutter, og der var vild panik hos arrangørerne, men skægt var det!«

»En gang under et arrangement i Husum,« fortæller Ib, »besluttede vi at overnatte, da vi alligevel skulle spille i nærheden dagen efter. Penge til hotelværelse var der ikke, men en flink 'publikummer' inviterede os til at overnatte i hans fars nye »hundehus« – og sandelig så, det var et hundehus! Faderen havde en hundekennel og havde netop bygget nogle nye rum til hundene – men ingen grund til klage, der var indlagt vand og varme.« Dog kaldte X-Rays sig ikke herefter »Three dog night«.

Efter at Ib i slutningen af 60'erne flyttede til Sønderborg, blev X-Rays et rigtigt Sønderborg-band.

Ib og Peter deltog desuden som løse musikere i utroligt mange sammenhænge. Ved siden af havde Ib også spillet i danseorkestret Prøjsers Trio fra Aabenraa. Og en periode som folkemusiker sammen med Lis Rothe og Tim Hansen.

En kuriositet var de gange, da Ib optrådte som solo-sanger »Ib Howery fra Vejle«, hvilket gerne skete i pauserne, når orkestret spillede i Tyskland.

Da diskoteksepoken blomstrede op, visnede X-Rays lige så stille – dog som mennesker var de stadig ovenpå. Peter Küchelhahn fik i øvrigt fornøjelsen at blive »lagt i rillerne« på nogle få numre af Def Cisums berømte lp.

Gunnar Korff Rasmussen, født i Sønderborg 1949. Gik ud af Reimersskolen i 1966 med realeksamen. Blev uddannet som elektriker hos fa. Jauernik.
Fungerede som rejsesekretær indtil 1983. Slog sig atter ned i Sønderborg efter at have haft hjemsted i Tønder, København, Skive og Holbæk.
Begyndte som free-lance journalist i 1984 og er tilknyttet Grafisk Centrum og Ugeavisen i Sønderborg.
»Da Beatles kom til Sønderborg« er et tilbageblik til den kultur, der udviklede sig, efter at Beatles og Rolling Stones så at sige havde revolutioneret den vestlige verden med deres musik fra 1962. Hvordan denne musikkultur påvirkede de unges musiksmag og modepåfund, hvordan musikken (rockmusikken) udviklede sig, er, hvad denne bog handler om. Ligeledes er der fyldestgørende historier og biografier på omkring 50 grupper i perioden 1962 til 1970. Et musikkulturhistorisk tilbageblik til »dengang da vore forældre endnu ikke var bedsteforældre«.

ISBN 87-89086-02-3